

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย • เมษายน 2015

เลยโฮบบา

เข้าใจการพลีพระชนม์ชีพ
อันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้ช่วย
ให้รอด, น. 34

เหตุใดการเป็นคนอ่อนแอจึงไม่ใช่บาป, น. 20

วิธีประสบความสำเร็จที่การสังสรรค์ใน
ครอบครัว, น. 10, 80

“ใครในพวกท่านที่มีแกะร้อยตัวและตัวหนึ่งหลงหายไป จะไม่ทิ้งเก้าสิบเก้าตัวนั้นไว้ที่กลางทุ่งหญ้า แล้วออกไปตามหาตัวที่หายไป นั้นจนกว่าจะพบหรือ?”

“และเมื่อพบแล้วเขาจะยกขึ้นใส่ป่าแบกมาด้วยความชื่นชมยินดี”

ลูกา 15:4-5

7

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด: ประธานมอนสันร้องขอความกล้าหาญ โดย ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: คุณลักษณะของพระเยซูคริสต์—ไม่ทรงหลงกลวงหรือหน้าซื่อใจคด

ภาพปก

ปกหน้า: ถนอมผู้เอมมาอูส, โดย ลิซ เลมอน สวินเดล, ไมออนุญาตให้ทำสำเนา. ปกหน้าด้านใน: ภาพถ่ายโดยจิม เจฟฟรีย์, ปกหลังด้านใน: ภาพถ่ายประกอบโดยโคดี เบลล์.

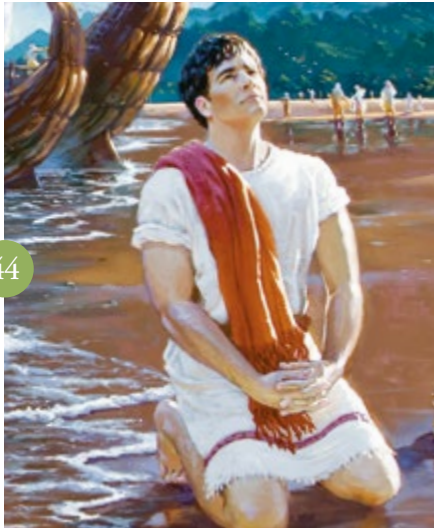
บทความพิเศษ

- 14 อิทธิพลทางวิญญาณของสตรี โดย สตาร์ลา เอเวอร์แคมป์ บัทเลอร์ อิทธิพลของสตรีเช่นท่านชายาเกินขอบเขตที่มองเห็นได้
- 20 การเป็นคนอ่อนแอไม่ใช่บาป โดย เวเนดี้ อุลริช เรียนรู้วิธีแยกแยะความแตกต่างระหว่างบาปกับความอ่อนแอและวิธีเปลี่ยนความอ่อนแอเป็นความเข้มแข็ง
- 26 ศาสนาที่บริสุทธิ์ โดย เอ็ดเดอร์ดีบเบิลยู. คริสโตเฟอร์ วัดเดลล์ อ่านขั้นตอนสามขั้นตอนในการรับใช้โดยไม่คำนึงถึงตนเอง
- 30 “ขอพึ่งพระทุกโมงยาม” โดย โจนาธาน เอช. เวสต์โอเวอร์ การร้องเพลงสวดสร้างแตกต่างในทุกด้านให้แก่ผู้สนใจชาวเกาหลีครอบครัวนี้

- 34 การพลีพระชนม์ชีพอันศักดิ์สิทธิ์และไม่คำนึงถึงพระองค์เองของพระผู้ช่วยให้รอด โดย ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ โดยผ่านการขอใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด เราสามารถชำระบัญชีทางวิญญาณของบาปและความรู้สึกผิดของเราได้
- 80 100 ปีของการสังสรรค์ในครอบครัว ค.ศ. 1915 ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิท และที่ปรึกษาของท่านเชื่อเชิญให้สมาชิกเริ่มจัดสังสรรค์ในครอบครัว โดยอธิบายรูปแบบ เป้าหมาย และพรของการจัดสังสรรค์ดังกล่าว

ปกิณกะ

- 8 เราพูดถึงพระคริสต์: พลังแห่งศรัทธา โดย แอมเบอร์ บาร์โลว์ ดาห์ล
- 10 บ้านเรา ครอบครัวเรา: การสังสรรค์ในครอบครัว—ท่านทำได้!
- 12 เรื่องราวประทับใจในพระกิตติคุณ: พระองค์ทรงคืนพระชนม์ โดย ประธานเดวิด โอ. แมคเคย์
- 40 เสียงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

44

44 ออกไปในศรัทธา

โดย เอิลเดอร์แอนโธนี่ ดี. เพอร์กินส์
เรียนรู้จากนี้ไปว่าทำอะไรเมื่อท่านพบเจอการตัดสินใจในเรื่องที่สำคัญมาก

ดูว่าท่านจะหา
เลี้ยวโฮนา
ที่ซ่อนอยู่ใน
ฉบับนี้ได้หรือไม่
คำใบ้:
ท่านจุดเทียน
ได้ที่ไหน

54

49 โปสเตอร์: แสวงหาพระองค์

50 เพราะใจเซฟ

โดย เทต บาร์นส์
มืออย่างน้อยหกด้านที่ชีวิตท่านต่างจากเดิมเพราะศาสนาพยากรณ์ใจเซฟ สมิธ

53 ศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิต

โดย ประธานเอสรา แทพท์ เป็นสัน
อาดัม? นีไฟ? โมเสส? ท่านอาจ
จะแปลกใจเมื่อรู้ว่าใครเป็นศาสดา
พยากรณ์คนสำคัญที่สุด

54 แบบอย่างการเชื่อฟังของพระเจ้าผู้ช่วย
ให้รอด

แก้วิธีที่พระเยซูคริสต์ทรงกำหนดเส้น
ทางให้เราเดินตาม

58 ห้องสนทนา

60 จะมีปัญญาได้อย่างไร

โดย เอิลเดอร์เนล แอล. แอนเดอร์เซ็น
อะไรคือความแตกต่างระหว่างปัญญา
ของโลกกับปัญญาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

61 เจาะประเด็น

62 ผู้เดียวและผู้เลี้ยงเดี่ยว

การเข้าใจรายละเอียดการทำงานของผู้
เลี้ยงแกะจะช่วยนำเราให้ใกล้ชิด
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมากขึ้น

64 คำถามและคำตอบ

ฉันจะสะดวกใจมากพอจะพูดคุยกับ
อธิการเกี่ยวกับปัญหาหรือข้อกังวล
ต่าง ๆ ได้อย่างไร

75

66 ใครเป็นวีรบุรุษของหนู

โดย ชาร์ลอตต์ แม ซัพพาร์ด
เอลดีไม่กล้าบอกชั้นเรียนว่าใครเป็น
วีรบุรุษตัวจริงของเธอ

68 การสวดอ้อนวอนและโบสถ์คริสต์

โดย แม็คเคลลี จอร์จ
เมื่อดานีไปเที่ยวโบสถ์คริสต์ในอังกฤษ
เธอเรียนรู้บทเรียนสำคัญเกี่ยวกับการ
สวดอ้อนวอน

70 พยานพิเศษ: เหตุใดการเชื่อฟังจึง
สำคัญมาก

โดย เอิลเดอร์รัสเซลส์ เอ็ม. เนลสัน

71 คมวาทะ

72 เวลาพระคัมภีร์: พระเยซูทรงรักษา
คนโรคเรื้อน

โดย เอริน แซนเดอร์สัน

74 ภาพบุคคลในพระคัมภีร์:
พระเยซูคริสต์ทรงรักษาคนป่วย

75 เส้นทางที่ถูกต้อง

โดยเอิลเดอร์คลอดิโอ ดี. ซิวค
การเดินทางที่ถูกต้องส่งผล
ทั่วทุกด้าน

76 สำหรับเด็กเล็ก: ฉันรู้ว่าพระเยซูทรง
รักฉัน

โดย เจน แม็คไปรัด โซโฮท

เมษายน 2015 ปีที่ 21 เล่มที่ 4

เลขีโฮนา 12564 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โอมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อาयरริงก์, ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ

โคออร์ดิเนเตอร์สาวกสิบสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่, รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, ดัลลัน เอช. โอคัส, เอ็ม. รัสเซล บัลลาร์ด, ริชาร์ด ซี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลล์แลนด์, เดวิด เอ. เบตนาร์, เควนทิน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน

บรรณาธิการ: เคร็ก เอ. คาร์ดอน

ที่ปรึกษา: เมอร์วิน บี. อาร์โนลด์, คริสทอฟเฟอร์ โกลด์ตัน, แรริชี่ อาร์. ลอร์เรนซ์, เจมส์ บี. มาร์ตินโน, โจเซฟ ดับเบิลยู. ซิตาดี

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ที. วอร์เนอร์

ผู้อำนวยการฝ่ายดำเนินการ: วินเซนดี เอ. วอห์น

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ค

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์

ผู้ช่วยงานพิมพ์: ลีลา แครโรไลนา โลเปซ

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: บริทานา บี. ปีตตี, เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธีว ดี. ฟัลด์ตัน, ลอร์รี ฟูลเลอร์, การ์เรตต์ เอช. การ์ฟ, ลาร์วิน พอร์เทอร์ กอนดี, มินดี แอน. ลีวิทท์, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลี จอห์นสัน โอดีเคิร์ก, โจเซฟ เจ. เพอร์รี่, แจน ฟินบอร์ค, ริชาร์ด เอ็ม. วอห์นีย์, พอล แวนเคนบรัก, มาร์ตินา วิดัลสัน

นักศึกษานิเทศศาสตร์: เมลิสซา ฮาร์ท

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คินด์เซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แพทตี อาร์. ฟิตเตอร์สัน

งานออกแบบ: จิมเมตต์ แอนดรูวส์, เฟย์ พี. แอนดรูวส์, แมนดี้ เอ็ม. เบนท์ลีย์, ซี คิมบัลล์ บอดดี, โอมัส ไซลด์, เมตต์ โกลด์, คอลลีน สิงค์ลีย์, เลอริค พี. จอห์นสัน, ซูซาน ลอฟเกร็น, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, มาร์ค ดับเบิลยู. โรบินสัน, แบริด เทียร์, เค. นีโกล วอลเคอร์ฮอร์สต์

ผู้ประสานงานทรัพย์สินทางปัญญา: โคลเลตต์ เนบเจอร์ อูนิ

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

งานผลิต: คอนนี โบว์ธอร์พ บิวรี, จูลี เบอร์เดตต์, เคที ดันแคน, โบรอน ดับเบิลยู. กีกี, เดนีส เคอร์บี, จินนี่ เจ. นัลสัน, กายล์ เทด แรฟเฟอร์รี่

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟรีย์ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เคร็ก เค. เซกจิวิค

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: สตีเฟน อาร์. คริสเตียนเซ็น

งานแปล: ศศิธร กฤษณะโลม

เลขีโฮนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัคราจารย์ในประเทศไทย 60 ปีมาแล้ว หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิกผ่านตัวแทนนิตยสารเลขีโฮนาของอัคราจารย์/สาขา หรือส่งไปรษณีย์ไปที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6 ถ. เพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสิบวัน

ส่งต้นฉบับและข้อซักถามทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org; ทางอีเมลที่ liahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ Liahona Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

เลขีโฮนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง "เซมิทิก" หรือ "เครื่องใช้") จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บัลแกเรีย ฝรั่งเศส สเปน จีน จีนกลาง (ตัวอักษรเข้าใจง่าย) ไครเอเชีย ฮีก เดนมาร์ก ดัทช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คิริบาตี เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลากาซี มาร์แชล มองโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมานีเย รัสเซีย ซามัว สโลวีเนีย สเปน สวาฮีลี สวีเดน ตากาล็อก ดาฮิลิ ไทย ดองกา ยูเครน อุรดู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2015 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลขีโฮนา ไว้ใช้ที่โบสถ์หรือที่บ้าน ได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุข้อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: April 2015 Vol. 21 No. 4. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-2513) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes.

Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้กับการสังสรรค์ในครอบครัวได้ แนวคิดสองประการมีดังนี้

“ขอพึ่งพระทุกโมงยาม” หน้า 30: เนื้อร้องของเพลงสวด “ขอพึ่งพระทุกโมงยาม” ได้ช่วยให้ پاک มิจิงตัดสินใจรับบัพติศมาฉันใด เพลงสวดย่อมมีผลอันทรงพลังต่อชีวิตเราฉันนั้น ให้นำถึงเวลาที่เนื้อร้องของเพลงสวดเป็นพรแก่ชีวิตท่านและท่านอาจแบ่งปันประสบการณ์นี้กับครอบครัว เชิญสมาชิกครอบครัวแต่ละคนเลือกเพลงสวด เพลงโปรดและบอกว่าเพลงนั้นเป็นพรแก่ชีวิตเขาหรือเธออย่างไร จากนั้นให้ร้องเพลงสวดแต่ละเพลงกับครอบครัวท่าน (ท่านอาจทำกิจกรรมนี้ติดกันสองสามสัปดาห์)

“การสวดอ้อนวอนและโบสถ์คริสต์” หน้า 68: หลังจากอ่านเรื่องนี้ให้ดูรูปหรือกล่าวถึงโบสถ์อื่นในเมืองของท่านและพูดคุยเกี่ยวกับคำถามเหล่านี้กับครอบครัวท่าน: “เรามีความคล้ายคลึงอะไรบ้างกับศาสนาอื่น พระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับลูกทุกคนของพระองค์ เราควรปฏิบัติต่อคนที่มีความเชื่อต่างจากเราอย่างไร ท่านอาจจะใช้บทความเรื่อง “สร้างสมดุลระหว่างสังฆธรรมและสันติธรรม” โดย เอ็ลเดอร์รัสเซล เอช. โอคัสแห่งโคออร์ดิเนเตอร์สาวกสิบสอง (เลขีโฮนา, ก.พ. 2013, 28-35) ช่วยตอบคำถามเหล่านี้

ในภาษาของท่าน

เลขีโฮนา และสื่ออื่น ๆ ของศาสนจักรมีหลายภาษาที่ languages.lds.org

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

- กลับใจ (การ), 34, 64
- กล้าหาญ (ความ), 4
- ครอบครัว, 10, 50
- คุณลักษณะแห่งสวรรค์, 58
- งานเผยแผ่ศาสนา, 30, 40
- งานพระวิหาร, 30, 43
- โจเซฟ สมิธ, 12, 50
- ขัดใจ (การ), 20, 34, 49
- เชื้อเพลิง (การ), 44, 54, 58
- ซาตาน, 34, 61
- ฐานะปุโรหิต, 50
- ตัดสินใจ (การ), 44, 60, 75
- ตาย (ความ), 30, 41
- บาป, 20, 34
- แบบอย่าง, 14, 66
- เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ), 30
- ผู้นำศาสนจักร, 53, 64
- พระบัญญัติ, 70, 75
- พระเยซูคริสต์, 7, 8, 12, 20, 26, 34, 49, 54, 62, 66, 72, 74, 76
- พระวิญญาณบริสุทธิ์, 30, 41, 42, 43, 44, 50, 58
- พันธสัญญาใหม่, 54, 62, 72, 74
- เพลง, 30, 40
- ฟื้นคืนชีวิต (การ), 12, 49
- ฟื้นฟู (การ), 50
- รัก (ความ), 76
- รักษา (การ), 8, 72, 74
- รับใช้ (การ), 26, 42
- รู้สึกผิด (ความ), 20, 34
- ศรัทธา, 8, 20, 44
- ศาสตาศาพยากรณ์, 53
- เศราโคก (ความ), 30, 41
- สตรี, 14
- สวดอ้อนวอน (การ), 68
- สังสรรค์ในครอบครัว (การ), 10, 80
- สิทธิ์เสรี, 4, 20, 44
- สื่อสามก, 34
- ให้อภัย (การ), 20, 34
- อดอาหาร (การ), 30

โดย ประธาน
โทมัส เอส.
มอนสัน

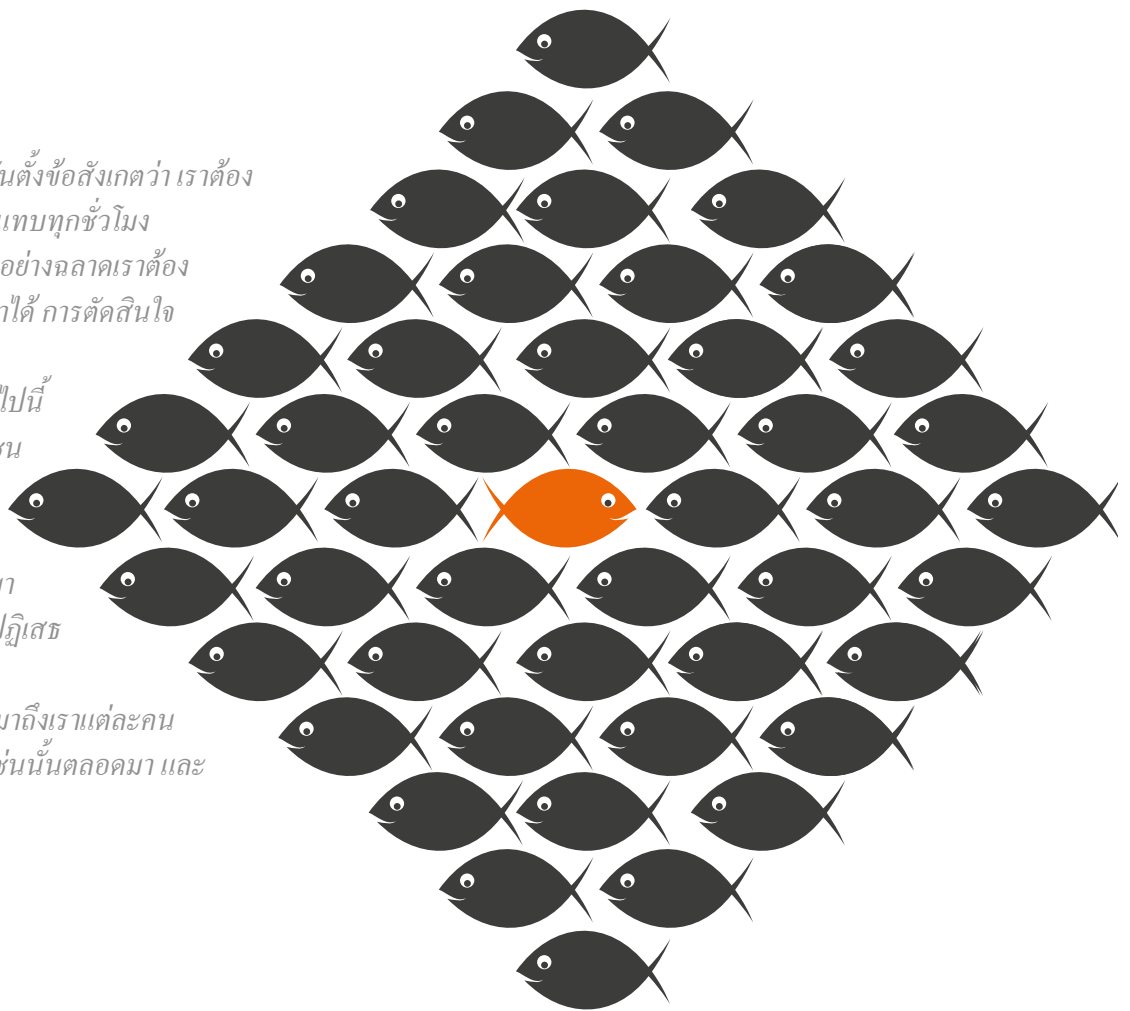
ประธานมอนสันร้องขอ ความกล้าหาญ

ประธานโทมัส เอส. มอนสันตั้งข้อสังเกตว่า เราต้อง
ทำการเลือกอย่างใดอย่างหนึ่งแทบทุกชั่วโมง

ท่านแนะนำว่า เพื่อจะเลือกอย่างฉลาดเราต้อง
กล้า—“กล้าพูดว่าไม่ กล้าพูดว่าได้ การตัดสินใจ
กำหนดจุดหมาย”¹

ในข้อความที่ตัดตอนมาต่อไปนี้
ประธานมอนสันเตือนวิสุทธิชน
ยุคสุดท้ายว่าพวกเขาต้องกล้า
ยึดมั่นความจริงและความ
ชอบธรรม ปกป้องสิ่งที่พวกเขา
เชื่อ และเผชิญกับโลกที่กำลังปฏิเสธ
คุณค่าและหลักธรรมนิรันดร์

“เสียงเรียกร้องให้กล้าหาญมาถึงเราแต่ละคน
ตลอดเวลา” ท่านกล่าว “เป็นเช่นนั้นตลอดมา และ
จะเป็นเช่นนั้นตลอดไป”²

ความกล้าหาญนำมาซึ่งความเห็นชอบของพระผู้เป็นเจ้า

“เราทุกคนจะเผชิญความกลัว ประสบการณ์ลึกลับ และพบกับปริศนา ขอให้เรา—ทุกคน—มีความกล้าหาญที่จะอยู่ตรงข้ามกับความนิยมชมชอบของคนส่วนใหญ่ กล้าที่จะยืนหยัดเพื่อหลักการ ความกล้าหาญไม่รวมขอม นำมาซึ่งรอยยิ้มจากความเห็นชอบของพระผู้เป็นเจ้า ความกล้าหาญคือคุณธรรมที่มีพลังและน่าดึงดูดใจเมื่อไม่ได้มองว่าเป็นเพียงการยืนหยัดอย่างชายชาติ แต่เป็นการมุ่งมั่นดำเนินชีวิตตามทำนองคลองธรรมด้วยเช่นกัน เมื่อเราก้าวไปข้างหน้า พยายามดำเนินชีวิตตามที่ควร เราจะไม่ได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้าและสามารถพบการปลอบโยนในพระคำของพระองค์”³

ทนด้วยความกล้าหาญ

“อดทนหมายถึงอะไร ข้าพเจ้าชอบนิยามนี้: *ทนด้วยความกล้าหาญ* ความกล้าหาญอาจจำเป็นต่อการเชื่อ บางครั้งจะจำเป็นเมื่อท่านเชื่อฟัง แน่ใจที่สุดว่าท่านต้องกล้าหาญเมื่อท่านอดทนจนถึงวันที่ท่านจะจากการดำรงอยู่ในชีวิตมรรตัยนี้”⁴

กล้ายืนหยัดความจริง

“[จง] กล้ายืนหยัดเพื่อความจริงและความชอบธรรม เพราะแนวโน้มในสังคมปัจจุบันออกห่างจากคุณค่าและหลักการที่พระเจ้าประทานแก่เรา เราขอรับรองให้ท่านปกป้องสิ่งที่ท่านเชื่อ หากภารกิจพยานของท่านไม่ฝังแน่น ท่านอาจต้านทานการเยาะเย้ยของคนที่ทำลายศรัทธาของท่านไม่ไหว เมื่อฝังแน่นแล้ว ภารกิจพยานของท่านในพระกิตติคุณ ในพระผู้ช่วยให้รอด และพระบิดาบนสวรรค์จะมีอิทธิพลต่อทุกอย่างที่ท่านทำตลอดชีวิตท่าน”⁵

เราต้องมีความกล้าหาญทางวิญญาณและทางศีลธรรม

“ข่าวสารที่ถ่ายทอดทางโทรทัศน์ ในภาพยนตร์ และสื่ออื่นๆ มักตรงข้ามกับสิ่งที่เราต้องการให้ลูกน้อยรับและนับถือ ความรับผิดชอบของเราไม่เพียงสอนพวกเขาให้ถือคุณธรรมและยึดมั่นหลักคำสอนเท่านั้น แต่ช่วยให้พวกเขาอยู่ในทางนั้นโดยไม่ต้องสนใจอิทธิพลภายนอกที่พวกเขาเผชิญอยู่ สิ่งนี้เรียกร้องเวลาและความพยายามมากในส่วนของเรา—และเพื่อช่วยคนอื่นๆ ตัวเราต้องมีความกล้าหาญทางวิญญาณและทางศีลธรรมเพื่อต้านทานความชั่วร้ายที่เราเห็นรอบด้าน”⁶

ขอให้เรากล้าหาญตลอดไป

“ขณะที่เราดำเนินชีวิตในแต่ละวัน แทบหลีกเลี่ยงไม่ได้เลยที่ศรัทธาของเราจะถูกทดสอบ บางครั้งเราอาจรู้สึกตัวว่ามีใครต่อใครแวดล้อมอยู่ แต่เรายังเป็นคนกลุ่มน้อยหรือแม้เป็นคนเดียวที่ยืนยันว่าอะไรยอมรับได้และอะไรยอมรับไม่ได้...”

“ขอให้เรากล้าหาญและพร้อมจะยืนหยัดในสิ่งที่เราเชื่อ ถ้าเราต้องยืนคนเดียวในระหว่างนั้น ขอให้เรายืนอย่างกล้าหาญ ได้รับพลังจากความรู้ที่ว่าแท้จริงแล้วเราไม่มีวันโดดเดี่ยวเมื่อเรายืนกับพระบิดาในสวรรค์ของเรา”⁷ ■

การสอนจากข่าวสารนี้

ท่านอาจจะขอให้คนที่ท่านสอนคิดถึงสถานการณ์หนึ่งในสัปดาห์ที่จะมาถึง—ที่บ้าน ที่ทำงาน ที่โรงเรียน หรือที่โบสถ์—ที่จะเรียกร้องให้พวกเขาทำด้วยความกล้าหาญ พวกเขาอาจเผชิญความกลัว อดทนต่อเรื่องท้าทายบางเรื่อง ยึดมั่นความเชื่อของตน หรือตัดสินใจเชื่อฟังหลักการหนึ่งของพระกิตติคุณอย่างเต็มที่มากขึ้น เชื่อเชิญพวกเขาให้แบ่งปันหรือจดความคิดเหล่านั้นไว้

อ้างอิง

1. โรนัลด์ เอส. มอนตัน, “สามอาร์ (R) ในการเลือก,” *เล็โยนา*, พ.ย. 2010, 80, 86.
2. โรนัลด์ เอส. มอนตัน, “เสียงร้องให้กล้าหาญ,” *เล็โยนา*, พ.ค. 2004, 69.
3. โรนัลด์ เอส. มอนตัน, “จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด,” *เล็โยนา*, พ.ค. 2014, 68-69.
4. โรนัลด์ เอส. มอนตัน, “เชื่อ เชื่อฟัง และอดทน,” *เล็โยนา*, พ.ค. 2012, 129.
5. โรนัลด์ เอส. มอนตัน, “ขอให้ท่านกล้าหาญ,” *เล็โยนา*, พฤษภาคม 2009, 152.
6. โรนัลด์ เอส. มอนตัน, “เป้าหมายสามข้อที่นำทางท่าน,” *เล็โยนา*, พ.ย. 2007, 151, 153.
7. โรนัลด์ เอส. มอนตัน, “กล้ายืนคนเดียว,” *เล็โยนา*, พ.ย. 2011, 85.

ซาราห์ของใครบางคน

โดย แม็คเคนซี มิลเลอร์

ดิฉันเคยพบว่ายากที่จะใช้ความเชื่อของดิฉันตอบคำถามเรียบง่ายอย่างเช่น “ทำไมคุณไม่ดื่มกาแฟ” ในอดีตดิฉันมีข้ออ้างว่า “มันขมไปนะ” หรือ “ฉันไม่ชอบรสชาติของมัน”

ทำไมดิฉันขัดเขิน ทำไมดิฉันกลัวเกินกว่าจะยืนหยัดในสิ่งที่ตนเชื่อ ตอนนั้นเมื่อมองย้อนกลับไปดิฉันไม่เข้าใจว่าดิฉันกลัวอะไรกันแน่ แต่ดิฉันจำได้แม่นยำถึงเวลาที่ดิฉันเลิกแอบอยู่หลังข้ออ้าง

วันหนึ่งในชั้นเรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนมัธยมปลายของดิฉัน ครูประกาศว่าเราจะดูละครโทรทัศน์ตอนที่ดิฉันรู้ว่าไม่ควรดู ขณะที่นักเรียนคนอื่นๆ โห่ร้องด้วยความตื่นเต้น ซาราห์เพื่อนร่วมชั้นของดิฉันยกมือและขอตัวออกไปจากห้อง

เมื่อครูถามว่าทำไม ซาราห์ตอบตามความเป็นจริงว่า “เพราะ

ดิฉันเป็นมอรมอนและไม่ดูรายการที่ใช้คำพูดหยาบคาย”

ความกล้าของเธอเพื่อลุกขึ้นยืนต่อหน้าชั้นเรียนนั้นน่าทึ่งมาก เพราะซาราห์ ดิฉันจึงลุกตามและรออนอกห้องด้วยจิตสำนึกที่ชัดเจนจนจบรายการ

ดิฉันเปลี่ยนไปตลอดกาล ดิฉันเริ่มอธิบายถึงความเชื่อแทนที่จะหลีกเลี่ยงหัวข้อนั้น ด้วยเหตุนี้ดิฉันจึงมีความเชื่อมั่นในตนเองและมีส่วนร่วมในกิจกรรมของศาสนจักรและโรงเรียนมากขึ้น

ดิฉันไม่เคยบอกซาราห์ว่าแบบอย่างของเธอมีความหมายต่อดิฉันเพียงใด แต่ดิฉันพยายามทำตามแบบอย่างในความเชื่อมั่นของเธอ เวลาที่ดิฉันตระหนักว่าการเป็นสมาชิกของศาสนจักรที่ยอดเยี่ยมและศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าไม่ใช่เรื่องน่าอายเลย ดิฉันหวังว่าดิฉันจะสามารถเป็นซาราห์ของใครบางคนผ่านแบบอย่างของดิฉันได้

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

เด็ก

ความกล้าหาญในพระคัมภีร์

ประธานมอห์นสันสอนเราให้มีความกล้าหาญและยึดมั่นสิ่งที่เราเชื่อ มีแบบอย่างมากมายในพระคัมภีร์ของคนที่แสดงความกล้าหาญ อ่านพระคัมภีร์ติดกับชื่อแต่ละชื่อ คนเหล่านี้แสดงความกล้าหาญและยืนหยัดในสิ่งที่พวกเขาเชื่อว่าถูกต้องอย่างไร ใช้ช่องว่างเขียนหรือวาดรูปคำตอบของท่าน

โจเซฟ สมิธ (โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:11-17)

ดาเนียล (ดาเนียล 6:7, 10-23)

แซมมวลเอลชาวเลมัน (ฮีบรามัน 13:2-4; 16:1-7)

เอสเธอร์ (เอสเธอร์ 4:5-14; 5:1-8; 7:1-6)

ข่าว เยี่ยม สอน

ศึกษาเนื้อหาที่ร่วมกับการสวดอ้อนวอนและทูลขอให้รู้ว่าแบ่งปันอะไร การเข้าใจพระชนม์ชีพและบทบาทของพระเจ้าช่วยให้รอดจะเพิ่มพูนศรัทธาของท่านในพระองค์และเป็นพระแก่นกที่ท่านดูแลผ่านการเยี่ยมชมอย่างไร ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ reliefsociety.lds.org

คุณลักษณะของ พระเยซูคริสต์: ไม่ทรงหลงกลวง หรือหน้าซื่อใจคด

เนื้อหานี้เป็นส่วนหนึ่งของชุดข่าวสารการเยี่ยมชมที่เน้นคุณลักษณะของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

การเข้าใจว่าพระเยซูคริสต์ไม่ทรงหลงกลวงและหน้าซื่อใจคดจะช่วยให้เราพยายามทำตามแบบอย่างของพระองค์อย่างซื่อสัตย์ เอ็ดเดอร์โวจเซฟ บี. เวิร์ธลิน (1917–2008) แห่งโครัมอัลครสวากสิบสองกล่าวดังนี้ “หลงกลวงคือหลงหรือชักนำให้หลงผิด...บุคคลที่ไม่หลงกลวงคือบุคคลที่ไร้มลทิน มีเจตนาที่ซื่อสัตย์ และเป้าหมายที่บริสุทธิ์ ชีวิตเขาสะท้อนการปฏิบัติอันเรียบง่ายของการปรับการกระทำประจำวันของเขา [หรือเธอ] ให้สอดคล้องกับหลักธรรมแห่งความซื่อตรง... ข้าพเจ้าเชื่อว่าความจำเป็นที่สมาชิกศาสนจักรต้องไม่หลงกลวงอาจเร่งด่วนในเวลานี้มากกว่าเวลาอื่นเพราะปรากฏชัดว่าคนมากมายในโลกไม่เข้าใจความสำคัญของคุณธรรมดังกล่าว”¹

เกี่ยวกับความหน้าซื่อใจคด ประธานาธิบดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุดกล่าวดังนี้ “ไม่มีใคร

ในพวกเราเป็นเหมือนพระคริสต์เท่าที่เรารู้ว่าควรเป็น แต่เราปรารถนาอย่างจริงจังอยากเอาชนะข้อบกพร่องและแนวโน้มจะทำบาปของเรา เราปรารถนาสุดใจและสุดจิตวิญญาณของเราอยากเป็นคนดีขึ้นด้วยความช่วยเหลือจากการชดใช้ของพระเยซูคริสต์”²

เรา “เราจะได้รับการพิพากษาตามการกระทำของเรา ความปรารถนาของเรา และประเภทบุคคลในแบบที่เราเป็น”³ ทว่าขณะที่เราพยายามกลับใจ เราจะบริสุทธิ์มากขึ้น—และ “คนที่มีใจบริสุทธิ์ก็เป็นสุข เพราะว่าเขาทั้งหลายจะได้เห็นพระเจ้า” (มัทธิว 5:8)

พระคัมภีร์เพิ่มเติม

สดุดี 32:2; ยากอบ 3:17; 1 เปโตร 2:1–2, 22

อ้างอิง

- โจเซฟ บี. เวิร์ธลิน, “Without Guile,” *Ensign*, May 1988, 80, 81.
- ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ, “เชิญมาร่วมกับเรา,” *เสียงโสมนา*, พ.ศ. 2013, 23.
- คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร (2010), 1.2.1.

พิจารณาสิ่งนี้

เราเรียนรู้อะไรได้บ้างจากเด็กเล็กๆ ที่เกี่ยวกับการไม่มีมารยา (ดู คู่มือพระคัมภีร์, “มารยา”)

ศรัทธา ครอบครัว
การบรรเทาทุกข์

จากพระคัมภีร์

เด็กเล็กๆ ปราศจากมารยา พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “จงยอมให้เด็กเล็กๆ เข้ามาหาเรา อย่าห้ามเขาเลย เพราะว่าแผ่นดินของพระเจ้าเป็นของคนอย่างพวกเขา... แล้วพระองค์ทรงอุ้ม [เด็กเล็กๆ] เหล่านั้น วางพระหัตถ์บนตัวพวกเขา แล้วทรงอวยพรให้พวกเขา” (มาระโก 10:14, 16)

พระคริสต์ทรงปฏิบัติต่อเด็ก ๆ ในพื้นที่ของทวีปอเมริกาเช่นกันหลังจากการตรึงกางเขน พระองค์ทรงบัญชาให้ผู้คนนำเด็กเล็กๆ ของพวกเขามาและ “วางบนพื้นดินรอบ ๆ พระองค์, และพระเยซูทรงยืนอยู่ตรงกลาง;...

“... [และ] พระองค์ทรงกั้นแสง, และฝูงชนเป็นพยานเรื่องนี้, และพระองค์ทรงพาเด็กเล็กๆ ของพวกเขามา, ที่ละคน, และประทานพรให้พวกเขา, และทรงสวดอ้อนวอนถึงพระบิดาเพื่อพวกเขา...”

“และเมื่อพวกเขามองไปเพื่อจะดูพวกเขาทอดสายตาไปทางฟ้าสวรรค์, และ... พวกเขาเห็นเทพพวกนั้นลงมาจากสวรรค์ประหนึ่งว่าอยู่ท่ามกลางไฟ; และพวกเขาเทพลงมาห้อมล้อมเด็กเล็กๆ เหล่านั้น, ... และเทพปฏิบัติต่อพวกเขา” (3 นีไฟ 17:12, 21, 24)

พลังแห่งศรัทธา

โดย แอมเบอร์ บาร์โลว์ ดาห์ล

ถ้าพระบิดาบนสวรรค์ทรงปลดปล่อยเราจากการทำทนายเพียงเพราะเราขอ แสดงว่า พระองค์ทรงไม่ยอมให้เราได้รับประสบการณ์อันจำเป็นต่อความรอดของเรา

เมื่อปีหนึ่งในวิทยาลัยดิฉันเริ่มปวดคอ ขณะกำลังทำข้อสอบ ความเจ็บปวดไม่ทุเลาเมื่อความเครียดจากการสอบผ่านพ้น ดิฉันปรึกษาแพทย์และนักบำบัด และพยายามรักษาหลายวิธี แต่ยังไม่ดีขึ้นเหมือนเดิม ตลอดปีถัดมา ขณะพยายามรับมือกับความเจ็บปวดนี้ ดิฉันพยายามเพิ่มพูนศรัทธาของตนเช่นกัน ดิฉันใช้เวลามากในการสวดอ้อนวอน ดิฉันศึกษาพระคัมภีร์ และขอพรฐานะบุโรฮิต ดิฉันรู้สึกว่ามีเพียงดิฉันมีศรัทธามากพอ ดิฉันจะหายเป็นปกติ

พระเยซูคริสต์ทรงรักษาคนเจ็บป่วย คนตาบอด คนง่อย คนโรคเรื้อน— “ตามความเชื่อ [ของพวกเขา]” (มัทธิว 9:29) ดิฉันรู้ว่าพระองค์ทรงมีเดชานุภาพในการรักษา ดิฉันเชื่อก่อนที่พระเจ้าจะรักษาคนมากมายในช่วงพระชนม์ชีพมรตัยของพระองค์ ด้วยเหตุนี้ดิฉันจึงสรุปว่าดิฉันไม่หายเพราะขาดศรัทธา ดิฉันจึงพยายามเป็นสองเท่า ขณะยังทำกายภาพบำบัด ดิฉันสวดอ้อนวอนอดอาหาร ศึกษา และเชื่อ แต่ความเจ็บปวดยังเหมือนเดิม

พระคัมภีร์สอนเราว่าด้วยศรัทธาเราสามารถทำปาฏิหาริย์ได้ (ดู มัทธิว 17:20) แต่ดิฉันไม่อาจปลดปล่อยความทุกข์เล็กน้อยนี้ได้ พลังในศรัทธาของดิฉันอยู่ที่ไหนในที่สุด ดิฉันยอมรับสถานการณ์ของตนอย่างเสียบๆ หาวิธีจัดการกับความรู้สึกเจ็บปวด และพอใจจะเก็บเรื่องของศรัทธาและ

การรักษาไว้เข้าใจอย่างถ่องแท้ในอนาคตหลายปีต่อมาดิฉันกำลังคุยกับเพื่อนคนหนึ่งที่อยู่กับอาการคลื่นไส้รุนแรงจนส่งเธอเข้าโรงพยาบาลเกินหนึ่งครั้งในช่วงตั้งครรภ์ลูกคนแรก เอรินต้องการมีลูกอีกคน แต่เธอกลัวมากว่าจะต้องอดทนต่อความไม่สบายแบบเดียวกับที่เคยเจอตอนตั้งครรภ์ลูกคนแรก เธอบอกดิฉันว่าเธออดอาหารและสวดอ้อนวอนมาตลอดและเธอเชื่อจริงๆ ว่าพระบิดาบนสวรรค์จะไม่ทรงขอให้เธอต้องอดทนเป็นครั้งที่สอง

ขณะที่เราคุยกัน ดิฉันนึกถึงพระคัมภีร์ข้อหนึ่ง “จงนิ่งเสียและรู้ว่าเราคือพระเจ้า”

(สดุดี 46:10) ดิฉันนึกถึงประสบการณ์ของตนเองในการเรียนรู้ว่าต้องนิ่งเมื่อเกิดความทุกข์และขอให้เอรินมีศรัทธาต่อไป แต่อย่าทำให้ศรัทธานั้นขึ้นอยู่กับว่าเธอประสบอาการคลื่นไส้ร่วมกับการตั้งครรภ์ครั้งต่อไปหรือไม่

ขณะที่ดิฉันยังคงศึกษาหลักสูตรแห่งศรัทธา ดิฉันเปิดดูคำบรรยายของแอลมาเกี่ยวกับศรัทธาที่เขาสอนว่า “หากท่านมีศรัทธาท่านยอมหวังในสิ่งที่ไม่เห็น, ซึ่งจริง” (แอลมา 32:21)

ขณะที่ไตร่ตรองพระคัมภีร์ข้อนี้ดิฉันค้นพบว่าศรัทธาไม่ได้เป็นอย่างที่ดิฉันคิด แอลมา

อยู่เหนือการทดลอง

“[พระบิดาบนสวรรค์] ไม่ทรงมีพระปรีชาญาณหรือที่ประทานการทดลองเพื่อให้เราอยู่เหนือการทดลอง ประทานความรับผิดชอบเพื่อให้เราบรรลุ ประทานงานเพื่อให้กล้ามเนื้อของเราแข็งแรงขึ้น ประทานโทมนัสเพื่อทดลองจิตวิญญาณเรา เราไม่ได้เผชิญการล่อลวงเพื่อทดสอบความเข้มแข็งของเรา เผชิญความเจ็บป่วยเพื่อเราจะเรียนรู้

ความอดทน และเผชิญความตายเพื่อเราจะเป็นอมตะและได้รับรัศมีภาพรอกหรือ

“ถ้าคนป่วยทุกคนที่เราสวดอ้อนวอนให้หายป่วยกันหมด ถ้าคนชอบธรรมทุกคนได้รับความคุ้มครองและคนชั่วถูกทำลาย โปรแกรมทั้งหมดของพระบิดาคงเป็นโมฆะ สิทธิเสรีซึ่งเป็นหลักธรรมพื้นฐานของพระกิตติคุณคงจบสิ้น คงไม่ต้องมีมนุษย์คนใดดำเนินชีวิตด้วยศรัทธา”

ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895–1985), คำสอนของประธานศาสนจักร: สเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (2006), 68.

สอนเราว่าศรัทธาคือความหวังในหลักธรรมที่แท้จริง การมีศรัทธามีได้หมายความว่าเราเชื่อว่าพระบิดาบนสวรรค์จะประทานสิ่งที่เราทูลขอทุกครั้งที่เราขอ การมีศรัทธาว่าพระคริสต์จะทรงรักษาคอของดิฉันหรือพระองค์จะทรงยอมให้เอรินตั้งครกโดยไม่มีคลื่นไส้ไม่ใช่การมีศรัทธาในหลักธรรมที่แท้จริง อย่างไรก็ตาม เราสามารถมีศรัทธาได้ว่าพระคริสต์ทรงมีเดชานุภาพในการรักษาพระองค์ทรงห่วงใยเรา พระองค์จะทรงเสริมกำลังเรา และถ้าเราอดทนด้วยดี เราย่อมคู่ควรกับชีวิตนิรันดร์

พระเจ้าทรงสัญญาว่า “สิ่งใดก็ตามที่เจ้าจะขอด้วยศรัทธา, โดยเชื่อว่าเจ้าจะได้รับในพระนามของพระคริสต์แล้ว, เจ้าจะได้รับ” (อินส 1:15) ดิฉันเชื่อว่าพลังในคำสัญญานี้อยู่ในคำแนะนำให้เชื่อ “ในพระนามของ

พระคริสต์” ข้อมูลใน Bible Dictionary เกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนสอนเราว่า “เราสวดอ้อนวอนในพระนามของพระคริสต์เมื่อความคิดของเราคือพระดำริของพระคริสต์ และความปรารถนาของเราคือความปรารถนาของพระคริสต์—เมื่อพระวจนะของพระองค์อยู่ในเรา (ยอห์น 15:7) จากนั้นเราจะทูลขอสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าประทานให้ได้ คำสวดอ้อนวอนหลายครั้งยังไม่ได้รับคำตอบเพราะไม่สวดอ้อนวอนในพระนามของพระคริสต์แต่อย่างใด ไม่แสดงถึงพระดำริของพระองค์แม้แต่บ่อย ทว่าเกิดจากความเห็นแก่ตัวของใจมนุษย์”

เมื่อเราทูลขอบางสิ่งในศรัทธาซึ่งสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า พระองค์จะประทานแก่เราตามความปรารถนาของเรา พระบิดาบนสวรรค์ทรง

รู้จักเรา ทรงรักเรา และทรงปรารถนาให้เราได้ทุกอย่างที่จำเป็นต่อการกลับไปประทับของพระองค์ และบางครั้งนั้นรวมถึงการทดลอง ความเดือดร้อน และการทำทนายด้วย (ดู 1 เปโตร 1:7) ถ้าพระบิดาบนสวรรค์ทรงปลดปล่อยเราจากการทำทนายเพียงเพราะเราขอ แสดงว่าพระองค์ทรงไม่ยอมให้เราได้รับประสบการณ์อันจำเป็นต่อความรอดของเรา เราต้องฝึกวางใจในแผนของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับเราและยอมรับพระประสงค์ของพระองค์ ขณะทำให้ความปรารถนาของเราให้ตรงกับความปรารถนาของพระองค์และยอมรับว่าเราพึ่งพระองค์โดยสมบูรณ์ เราอาจคู่ควรได้รับ “ความรอดแห่งวิญญาณจิตอันเป็นผลจากความเชื่อ [ของเรา]” (1 เปโตร 1:9) ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในออริกอน สหรัฐอเมริกา

การสร้างสรรค์ในครอบครัว— ท่านทำได้!

ไม่ว่าครอบครัวท่านเป็นอย่างไร การสร้างสรรค์ในครอบครัวสามารถเป็นพรและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ท่านได้

พ

คอนหนึ่งกลับถึงบ้านหลังจากทำงานเหนื่อยมาทั้งวัน และพบว่าคนอื่นๆ ในครอบครัวกำลังรู้สึกหงุดหงิดเช่นกัน คินนั้นเป็นคืนวันจันทร์ และการจัดสังสรรค์ในครอบครัวไม่น่าจะเกิดขึ้นได้ หลังจากกล่าวคำสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือ พ่อแม่ตัดสินใจทำแบบเรียบง่าย พวกเขาเรียกครอบครัวมารวมกัน ร้องเพลงสวด และสวดอ้อนวอนด้วยกัน พวกเขาแจกเทียนเล่มเล็กให้แต่ละคนจุดขณะพวกเขาอบบางอย่างที่สร้างแรงบันดาลใจให้พวกเขา เมื่อไม่นานมานี้ ในห้องมืด แสงเทียนหมายถึงการดูแลและดึงความสนใจของเด็กๆ ขณะแบ่งปันประจักษ์พยาน ความรู้สึกสงบและความรักเข้ามาในบ้าน ครอบครัวสิ้นสุดคืนนั้นด้วยความสำนึกคุณที่ได้จัดสังสรรค์ในครอบครัว

ท่านรู้หรือไม่ว่าการสังสรรค์ในครอบครัวเป็นโปรแกรมของศาสนจักรมานาน 100 ปีแล้ว ในเดือนเมษายน ค.ศ. 1915 ฝ่ายประธานสูงสุดแนะนำสมาชิกให้จัดคืนหนึ่งของแต่ละสัปดาห์ไว้สำหรับการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว เพลง การเรียน พระกิตติคุณ เรื่องเล่า และกิจกรรม (ดูข้อความที่คัดมาจากจดหมายของฝ่ายประธานสูงสุดในหน้า 80) ศาสดาพยากรณ์ยังคงเตือนเราให้นึกถึงความสำคัญของ

การสังสรรค์ในครอบครัว “เราจะมองข้ามโปรแกรมที่ได้รับการดูแลจากสวรรค์นี้ไม่ได้” ประธานโรมัส เอส. มอนสันกล่าว “การสังสรรค์ในครอบครัวจะนำการเติบโตทางวิญญาณมาสู่สมาชิกแต่ละคนในครอบครัว โดยช่วยเขาหรือเธอต้านทานการล่อลวงซึ่งมีอยู่ทุกแห่งหน”¹

ต่อไปนี้เป็นเจตคติบางอย่างที่ท่านพึงจดจำขณะทำให้การสังสรรค์ในครอบครัวเป็นส่วนหนึ่งของสัปดาห์

ประยุกต์ใช้กับฉันได้ “การสังสรรค์ในครอบครัวมีไว้ให้ทุกคน” เอ็ดเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่แห่งโครัมอัลตราสวักสิบสองกล่าว² เราทุกคน—แต่งงานแล้วหรือโสด มีบุตรหรือไม่มี—สามารถอุทิศเวลาเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและเรียนพระกิตติคุณ

ฉันหาเวลาได้ ศาสนจักรเป็นแบบอย่างของการทำให้คืนวันจันทร์ว่างเว้นกิจกรรมศาสนจักร ท่านสามารถแสดงให้เห็นและครอบครัวเห็นได้ว่าท่านเต็มใจจัดเวลาไว้ทำสิ่งสำคัญที่สุด

ฉันสามารถหาสิ่งที่ใช้ได้ผลกับครอบครัว *ฉัน* ถ้าครอบครัวท่านอยู่แยกกัน ลองจัด “สังสรรค์ครอบครัวออนไลน์” เพื่อพูดคุยกับสมาชิกครอบครัวทางออนไลน์หรือทางโทรศัพท์ มีบางคนต้องทำงานดึกใช้ไหม จัด

“สังสรรค์ครอบครัวในสวนสาธารณะ” ใกล้ที่ทำงานช่วงพัก บิดาที่หย่าร้างจัด “สังสรรค์ครอบครัวทางจดหมาย” ทุกวันจันทร์ โดยเขียนถึงลูกที่อยู่ไกล³ จงให้อุปสรรคเป็นตัวเร่งให้เกิดความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น

ฉันเริ่มสัปดาห์นี้ได้ ท่านสามารถจัดการสังสรรค์ในครอบครัวได้ตามความต้องการและสภาพการณ์ของครอบครัวท่านต่อไปนี้เป็นข้อเสนอแนะทั่วไปบางประการ

- เริ่มและจบด้วยการสวดอ้อนวอน
- ใช้เพลง รวมทั้งเพลงสวดและเพลงปฐมนิเวศ
- เรียนจากพระคัมภีร์และศาสดาพยากรณ์ยุคปัจจุบัน
- มีกิจกรรมทางกายภาพ โครงการบำเพ็ญประโยชน์ และกิจกรรมที่มีพระกิตติคุณเป็นศูนย์กลางแตกต่างกันไปในแต่ละสัปดาห์
- จงสนุกสนาน! เล่นเกมหรือทำอาหารว่าง
- เสมอต้นเสมอปลาย ถ้าท่านจัดสังสรรค์วันจันทร์ไม่ได้ ให้หาอีกวันที่จัดได้

ฉันต้องการพร ศาสดาพยากรณ์สัญญาไว้ว่าถ้าเราเข้าร่วมการสังสรรค์ในครอบครัวพรยิ่งใหญ่จะตามมา อาทิ ความรักและการ

เพื่อฟังที่บ้าน จะเพิ่มขึ้น ศรัทธาจะเติบโตในใจเยาวชน ครอบครัว “จะมีพลังต่อผู้อิทธิพลชั่วร้าย และการล่อลวง” ที่ร้ายล้อมพวกเขา⁴

แม้การสังสรรค์ในครอบครัวของท่าน อาจไม่เป็นประสบการณ์ที่สมบูรณ์แบบทุกครั้ง แต่ครอบครัวท่านจะเข้มแข็งขึ้นและได้รับพรจากความพยายามของท่าน “การสังสรรค์ในครอบครัวแต่ละครั้งคือการวัดปลายฟูกันลงบนผืนผ้าใบของจิตวิญญาณเรา” เฮ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบตนาร์แห่งโครัม อัครสาวกสิบสองสอน “อาจไม่มีเหตุการณ์ครั้งใดน่าประทับใจหรือน่าจดจำ แต่ฉาก เช่นหลาย...ที่เสริมกันและกันจนเกิดเป็น

ผลงานชิ้นเอกน่าประทับใจฉันใด ความเสมอต้นเสมอปลายของเราในการทำสิ่งที่ดี เหมือนเล็กน้อยจะนำไปสู่ผลทางวิญญาณ อันสำคัญยิ่งฉันนั้น”⁵ ■

อ้างอิง

1. โทมัส เอส. มอนสัน, “ความจริงที่ไม่แปรผันสำหรับคืนวันที่คืนแปร,” *เสียดิสนา*, พ.ศ. 2005, 24.
2. แอล. ทอม เพอร์รี่, “Therefore I Was Taught,” *Ensign*, May 1994, 38.
3. ดู “Family Home Evening: Any Size, Any Situation,” *Ensign*, Dec. 2001, 42.
4. ฝ่ายประธานสูงสุด, ใน James R. Clark, comp., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 vols., (1965–1975) 4:339.
5. เดวิด เอ. เบตนาร์, “ขยันหมั่นเพียรและเอาใจใส่ ครอบครัวยิ่งขึ้น,” *เสียดิสนา*, พ.ย. 2009, 23.

ให้ความสำคัญสูงสุด

“เราขอแนะนำบิดามารดาและลูกๆ ให้ความสำคัญสูงสุดแก่การสวด อ้อนวอนเป็นครอบครัว การสังสรรค์ ในครอบครัว การศึกษาและการสอน พระกิตติคุณ และกิจกรรมที่ดีงามของ ครอบครัว แม้ว่าจะมีข้อเรียกร้อง หรือกิจกรรมอื่นที่เหมาะสมและทรงคุณค่า แต่ต้องไม่ยอมให้สิ่งเหล่านี้เข้ามาแทนหน้าที่ที่พระเจ้าทรงกำหนด ซึ่งเฉพาะบิดามารดาและครอบครัว เท่านั้นจะทำได้ดีพอ”

จดหมายจากฝ่ายประธานสูงสุด, 11 ก.พ. 1999.

พระองค์ทรงคืนพระชนม์

ศรัทธาอันแน่วแน่ในพระคริสต์เป็น
สิ่งสำคัญที่สุดที่โลกทุกวันนี้ต้องการ

โดย ประธานเดวิด โอ.
แมคเคย์ (1873-1970)
ประธานศาสนจักร
คนที่เก้า

เดวิด โอ. แมคเคย์เกิดวันที่
8 กันยายน ค.ศ. 1873 ท่าน
ได้รับการวางมือแต่งตั้งเป็น

อัครสาวกวันที่ 9 เมษายน ค.ศ. 1906 เมื่ออายุ 32
ปี และได้รับการสนับสนุนเป็นประธานศาสนจักร
คนที่เก้าวันที่ 9 เมษายน ค.ศ. 1951 ข้อความต่อไปนี้
คัดมาจากคำปราศรัยของท่านที่การประชุมใหญ่
สามัญเดือนเมษายน ค.ศ. 1966 คำปราศรัยทั้ง
เรื่องใน Conference Report, Apr. 1966, 55-59.

หากปาฏิหาริย์เป็นเหตุการณ์เหนือ
ธรรมชาติที่มูลเหตุอยู่เหนือปัญญา
อันจำกัดของมนุษย์ เมื่อนั้นการฟื้นคืน
พระชนม์ของพระเยซูคริสต์ย่อมเป็นปาฏิ-
หาริย์อันน่าพิศวงที่สุดตลอดกาล การฟื้น
คืนพระชนม์ดังกล่าวเผยให้เห็นมหิทฤทธิ
ของพระเจ้าเป็นเจ้าและความเป็นอมตะของ
มนุษย์

อย่างไรก็ดีการฟื้นคืนพระชนม์เป็นปาฏิ-
หาริย์เฉพาะในแง่ที่อยู่เหนือความ
เข้าใจของมนุษย์เท่านั้น สำหรับทุกคนที่
ยอมรับข้อเท็จจริงดังกล่าว นั้นเป็นเพียงการ
แสดงให้เห็นว่าชีวิตอยู่ภายใต้กฎเดียวกัน...

พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์

งานประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์
ที่อัครสาวกและศาสนาดายาการณียุค
ปัจจุบันให้ไว้ใน *เสียดินแดน*, เม.ย. 2000, 2-3

ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่า พระคริสต์ทรงรับพระ-
วรกายของพระองค์และทรงปรากฏในฐานะ
องค์สัตถภาวะที่ฟื้นคืนพระชนม์ผู้ก่อปรด้วย
รัศมีภาพ และท่านคงตอบข้อสงสัยที่มีมา
ยาวนานนี้ได้ “ถ้ามนุษย์ตายแล้วเขาจะมี
ชีวิตอีกได้หรือไม่?” (โยบ 14:14)

พยานของการฟื้นคืนพระชนม์

การฟื้นคืนพระชนม์จริงๆ ของพระคริสต์
จากหลุมศพเป็นเรื่องจริงสำหรับเหล่าสานุ-
ศิษย์ที่รู้จักพระองค์เป็นส่วนตัว ในความคิด
ของพวกเขาไม่มีความสงสัยเลยพวกเขา
เป็นพยานถึงความจริงดังกล่าว พวกเขา
เพราะตาของพวกเขามองเห็น หูของพวกเขา
เขาได้ยิน มือของพวกเขาได้สัมผัสพระวรกาย
ที่ดำรงอยู่ของพระผู้ไถ่ที่คืนพระชนม์

เปโตรหัวหน้าอัครสาวกกล่าวในวาระ
เมื่ออัครสาวกสิบเอ็ดคนมาพบกันเพื่อเลือก
คนหนึ่งแทนยูดาส อิสคาริโอทว่า “เพราะ
ฉะนั้นคนหนึ่ง ... ในคนเหล่านี้จะต้องเป็น
พยานร่วมกับเราเกี่ยวกับการคืนพระชนม์
ของพระองค์” (กิจการของอัครทูต 1:21-
22)...

อีกวาระหนึ่ง เปโตรประกาศต่อหน้าศัตรู
ที่ทำให้พระเยซูต้องสิ้นพระชนม์บนกางเขน
ว่า “ท่านทั้งหลายผู้เป็นชนชาติอิสราเอล จง
ฟังเรื่องต่อไปนี้ ... พระเยซูของคัมภีร์พระเจ้า

ได้ทรงให้คืนพระชนม์แล้ว ซึ่งเราทุก
คนคือสักขีพยานของเรื่องนี้”

(กิจการของอัครทูต 2:22,
32)...

พยานเพิ่มเติม

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชน
ยุคสุดท้ายยืนหยัดพร้อมกันกับเปโตร เปาโล
ยากอบ และอัครสาวกสมัยเริ่มแรกทั้งหมด
ผู้ยอมรับว่าการฟื้นคืนพระชนม์ไม่เพียงเกิด
ขึ้นจริงเท่านั้น แต่เป็นการทำให้พระพันธกิจ
อันสูงส่งของพระคริสต์บนโลกนี้บรรลุผล
สมบูรณ์ด้วย

หนึ่งพันแปดร้อยปีหลังจากพระเยซู
สิ้นพระชนม์บนกางเขน ศาสดาพยากรณ์
โจเซฟ สมิธประกาศว่าพระเจ้าผู้ทรงคืน
พระชนม์ทรงปรากฏต่อท่านโดยกล่าวว่า
“ข้าพเจ้าเห็นพระอติรูปสองพระองค์, ซึ่ง
ความเจิดจ้าและรัศมีภาพของทั้งสองพระ-
องค์เกินกว่าจะพรรณนาได้, พระองค์ทรง
ยืนอยู่เหนือข้าพเจ้าในอากาศ. องค์หนึ่ง
รับสั่งกับข้าพเจ้า, โดยทรงเรียกชื่อข้าพเจ้า
และตรัส, พลางซึ่งพระหัตถ์ไปที่อีกองค์หนึ่ง
—นี่คือบุตรที่รักของเรา. จงฟังท่าน!”
(โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:17)...

ถ้าประจักษ์พยานของโจเซฟ สมิธเป็น
เพียงประจักษ์พยานเดียวที่เรามี นั้นคงไม่มี
ผลแต่อย่างใดเฉกเช่นพระคริสต์ทรงกล่าว
ประจักษ์พยานเมื่อพระองค์ตรัสถึงพระองค์
เอง แต่พระเยซูทรงมีประจักษ์พยานของ
พระเจ้าเป็นเจ้าและของเหล่าอัครสาวก และ
โจเซฟ สมิธมีพยานคนอื่นๆ [ผู้] ยืนยัน
ประจักษ์พยานของท่าน ซึ่งทำให้รู้ถึงความ
จริงโดยการปรากฏของเทพโมโรไนต่อพวก
เขา...

ยุคสุดท้ายประกาศต่อชาวโลกว่าพระคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า ผู้เป็นเจ้าของโลก! ไม่มีผู้ติดตามแท้จริงคนใดพอใจจะยอมรับพระองค์เป็นเพียงนักปฏิรูปที่ยิ่งใหญ่ คุณในอุดมคติ หรือแม้แต่เป็นคนสมบูรณแบบคนหนึ่ง บุรุษแห่งกาลิเลททรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าที่ทรงพระชนม์ *อย่างแท้จริง*—ไม่ใช่ในเชิงอุปมา...

เกิดใหม่อย่างแท้จริง

ไม่มีมนุษย์คนใดตั้งใจประยุกต์ใช้คำสอนของเยซูแห่งนาซาเร็ธในชีวิตประจำวันโดยไม่รู้ถึงการเปลี่ยนแปลงในตัวเขา วลี “เกิดใหม่” มีนัยลึกซึ้งกว่าที่คนจำนวนมากเข้าใจ... ความสุขเป็นของบุคคลที่รู้สึกจริงๆ ถึงพลังการเปลี่ยนแปลงและยกระดับจิตวิญญาณอันเกิดจากความใกล้ชิดพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ความเกี่ยวข้องกับพระคริสต์ที่ทรงพระชนม์ ข้าพเจ้าขอบพระทัยที่ข้าพเจ้ารู้ว่าพระคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพเจ้า...

ข่าวสารเรื่องการฟื้นคืนพระชนม์.... เป็นข่าวสารปลอบประโลมใจมากที่สุด และน่าชื่นชมยินดีที่สุดเท่าที่เคยประทานแก่มนุษย์ เพราะเมื่อความตายพรากคนรักไปจากเรา ใจเราคลายเศร้าหมองเพราะความหวังและการรับรองจากเบื้องบนในคำพูดนี้: *“พระองค์ไม่ได้อยู่ที่นี้ พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว!”* [ดู มัทธิว 28:6; มาระโก 16:6]

ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจที่ทราบว่าพระเยซูคริสต์ทรงชนะความตายแล้ว และเพราะพระเจ้าผู้ไถ่ทรงพระชนม์ เราจึงจะมีชีวิตฉนั้น ■

มีการปรับเปลี่ยนหัวข้อย่อ

... ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายประกาศนิมิตอันรุ่งโรจน์ของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ [เช่นกัน]

“และบัดนี้, หลังจากประจักษ์พยานจำนวนมากที่ให้ไว้ถึงพระองค์, นี่คือการประจักษ์พยาน, สุดท้ายของทั้งหมด, ซึ่งเราให้ไว้ถึงพระองค์: ว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่!” (คพ. 76:22)...

ตามประจักษ์พยานที่เชื่อถือได้ดังที่เหล่าอัครสาวกสมัยโบราณให้ไว้—ประจักษ์พยานนับจากไม่กี่ปีจนถึงเหตุการณ์นั้น—ตามการเปิดเผยอันน่าอัศจรรย์ที่สุดในยุคนี้เกี่ยวกับพระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์ ดูเหมือนจะเข้าใจได้ยากว่ามนุษย์จะยังปฏิเสธพระ-

องค์และสงสัยความเป็นอมตะของมนุษย์ได้อย่างไร

สิ่งที่เราต้องการทุกวันนี้

ศรัทธาอันแน่วแน่ในพระคริสต์เป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่โลกทุกวันนี้ต้องการ สิ่งนั้นเป็นมากกว่าความรู้สึก สิ่งนั้นคือพลังขับเคลื่อนให้กระทำ และควรเป็นแรงกระตุ้นพื้นฐานที่สุดในชีวิตมนุษย์...

หากมนุษย์จะเพียง “ทำตามพระประสงค์ของพระองค์” แทนที่จะมองดูใจโม่งอันมืดมัวอย่างสิ้นหวัง พวกเขาจะแขนงมองฟ้า และรู้ว่าพระคริสต์ทรงคืนพระชนม์แล้ว!...

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชน

อิทธิพลทางวิญญานของ

“เราเรียกร้องให้สตรีของศาสนจักรยืนหยัดเพื่อความชอบธรรมร่วมกัน...ข้าพเจ้ามองสิ่งนี้เสมือนความหวังอันเจิดจ้าในโลก”
-ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลี (1910-2008)

สตาร์

เรารู้พลังของความเข้มแข็งทางวิญญาณของเราหรือไม่

โดย สตาร์ลา เอเวอร์แคมป์ บัทเลอร์

สตรีที่อ่อนน้อมและยอดเยียมมากมายในศาสนจักรได้อุทิศตนรับใช้โดยไม่รู้ชีวิตของพวกเธอมีผลกระทบยาวไกล—เป็นแบบอย่างของการรับใช้ทางโลก แต่เป็นมรดกของความเข้มแข็งทางวิญญาณด้วยเช่นกัน สตรีเช่นนั้นคนหนึ่งคือเชรี ปีเตอร์เซ็นคุณยายของดิฉัน เธอรับใช้อย่างซื่อสัตย์ในการเรียกที่ไม่โดดเด่นตลอดชีวิต ถ้าท่านถามเธอ เธอจะอ้างว่าเธอไม่มีพรสวรรค์มากมายจะให้ชาวโลก แต่เมื่อดิฉันเริ่มเรียนรู้เกี่ยวกับชีวิตเธอ ดิฉันตระหนักว่าความเข้มแข็งทางวิญญาณของเธอมีผลต่อชีวิตดิฉันมากมายเหลือเกิน

พ่อแม่ของเชรีเลิกไปโบสถ์และหย่ากันเมื่อเธอยังเล็กมาก ด้วยเหตุนี้เธอจึงโตมากับฟลอเรนซ์คุณแม่ที่ทำงานตลอดเวลา ฟลอเรนซ์ถูกละเลยตอนเป็นเด็กมากกว่าเชรี เพราะเธอเติบโตในโรงเรียนประจำ ส่วนจอร์เจียคุณแม่ของเธอมีสีวิตแบบชาวโลกทั่วไป แม้จะมีการทำหายในการเลี้ยงดูเธอ แต่เชรียังคงแข็งขันในพระกิตติคุณ ไปโบสถ์อย่างซื่อสัตย์กับครอบครัวของคุณทวดเอลิซาเบธหรือไม่กี่กับเพื่อนๆ ของเธอ เธอเห็นสิ่งที่ตัวเธอต้องการในครอบครัวของพวกเขา เธอไม่รู้แน่ชัดว่าครอบครัวควรเป็นอย่างไร แต่เธอรู้ว่าไม่ควรเป็นอะไร และเธอตั้งใจว่าจะมีครอบครัวในอนาคตต่างจากนั้น

สามีของเชรี—คุณตาเดลล์ของดิฉัน—เคยบอกดิฉันว่า “หลานต้องอยากมีประจักษ์พยานจึงจะมีประจักษ์พยาน เชรีอยากมีประจักษ์พยานเสมอ” แม้ชีวิตแต่งงานช่วงแรกของพวกเขาเต็มไปด้วยความยากลำบาก แต่พวกเขาตั้งใจจะเป็นครอบครัวที่เข้มแข็ง พวกเขาแข่งขันน้อยในช่วงปีแรกของชีวิตแต่งงานเพราะตารางการทำงานของเดลล์ แต่การเรียกให้รับใช้ในปฐมวัยกระตุ้นเชรีให้เริ่มไปโบสถ์ และไม่นานเดลล์ก็ไปโบสถ์กับเธอในฐานะผู้ให้คำปรึกษาโควรัมมัคนายก ทั้งสองแข่งขันและเข้มแข็งในศาสนจักรนับแต่นั้น ความเต็มใจรับใช้ของเชรีและความตั้งใจว่าจะเลี้ยงดูครอบครัวให้เข้มแข็งช่วยให้คุณแม่ของดิฉันกลายเป็น

ชีวิตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, โดย แคลร์สัน ปีเตอร์สัน, ไม่อนุญาตให้ทำสำเนา

สตรีที่เข้มแข็ง และแบบอย่างของคุณแม่ได้ช่วยกำหนดชีวิตดิฉัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อดิฉันเริ่มต้นชีวิตครอบครัวของตนเอง

ในฐานะสตรีเราสามารถมีอิทธิพลลึกซึ้งทางวิญญาณต่อชีวิตคนรอบข้าง โดยแท้แล้ว โจเซฟ สมิธสอนว่า บทบาทของเรา “ไม่เพียงบรรเทาทุกข์คนยากจนเท่านั้น แต่ช่วยจิตวิญญาณให้รอดด้วย”¹ พระเยซูคริสต์ทรงขอให้สตรีของศาสนจักรเป็นสาวุศิษย์ของความเข้มแข็งทางวิญญาณและอิทธิพลของเราสำคัญยิ่งต่อความเจริญก้าวหน้าของงานแห่งความรอด และเราต้องแสวงหาโอกาสเสริมสร้าง ความเข้มแข็งทางวิญญาณให้คนรอบข้าง ขณะทำเช่นนั้น อิทธิพลแห่งศรัทธาและความชอบธรรมของเราจะดำเนินต่อไปไกลเกินสิ่งที่เราเห็นได้

เรียกให้เป็นสาวุศิษย์

เฮลเดอร์เจมส์ อี. ทาลเมจ (1862-1933) แห่งโควรัมัครสาวกสิบสองเขียนว่า “ผู้สนับสนุนสตรีและความเป็นสตรีมากที่สุดในโลกคือพระเยซูพระคริสต์”² ยกตัวอย่างเช่น ลองนึกถึงสิ่งที่พระองค์ทรงสอนสาวุศิษย์สตรีสองคนในพันธสัญญาใหม่ มารีย์กับมารธา สองพี่น้อง หนังสือ *Daughters in My Kingdom* อธิบายว่า “ลูกา 10 มีเรื่องราวของมารธาเปิดบ้านต้อนรับพระเยซู เธอรับใช้พระเจ้า โดยดูแลความต้องการทางโลกของพระองค์ ส่วนมารีย์นั่งแทบพระบาทพระอาจารย์และซึมซับคำสอนของพระองค์

“ในยุคที่คาดหวังให้สตรีมองเพียงการรับใช้ทางโลก พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนมารธากับมารีย์ว่าสตรีสามารถมีส่วนร่วมทางวิญญาณในงานของพระองค์ได้เช่นกัน พระองค์ทรงเชื้อเชิญให้พวกเธอเป็นสาวุศิษย์ของพระองค์และรับส่วนความรอด ‘ส่วนที่ดีนั้น’ ซึ่งจะไม่มีการนำไปจากพวกเธอ”³

เชกเช่นมารธา บางครั้งเราเข้าใจผิดคิดว่าบทบาทเบื้องต้นของ

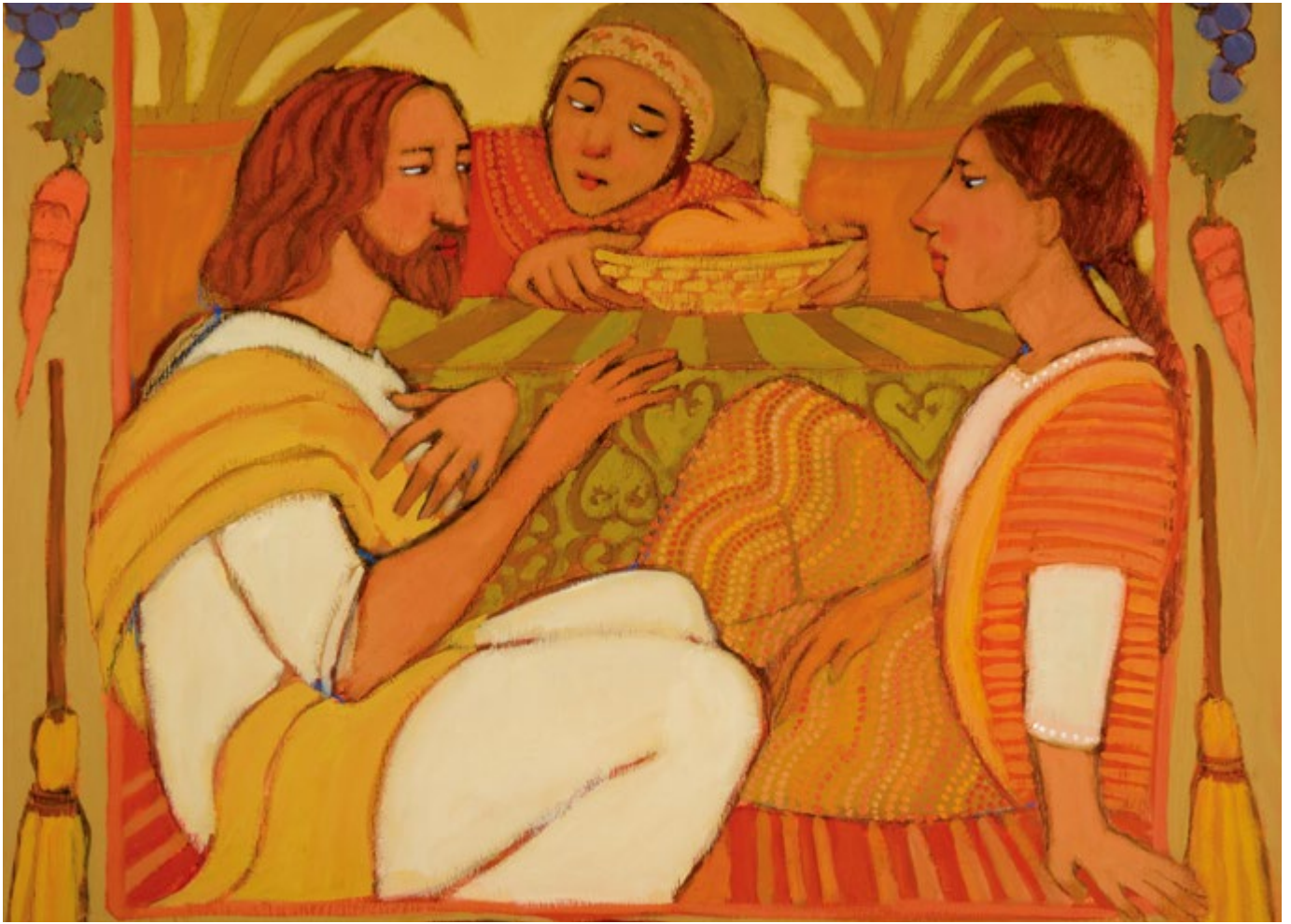
คนสี่รุ่น: เอลิซาเบธ (ซ้าย) กำลังอุ้มฟลอเรนซ์หลานสาวของเธอ แอนนี่ (กลาง) มาอยู่กับพ่อแม่และเป็นคุณแม่ของเอลิซาเบธ จอร์เจีย (ขวา) เป็นบุตรสาวของเอลิซาเบธ แต่จอร์เจียกับฟลอเรนซ์บุตรสาวของเธอออกจากศาสนจักร เอลิซาเบธที่ซื่อสัตย์ช่วยเชรีเหลนของเธอและลูกหลานของเธอให้หวนคืนสู่พระกิตติคุณ

สตรีคือให้การรับใช้ทางโลก เช่น จัดหาอาหาร เย็บปักถักร้อย และทำความสะอาดให้คนอื่น ๆ การรับใช้เหล่านี้เป็นการเสียสละที่มีค่าและน่าชื่นชม แต่พระองค์ทรงต้องการมากกว่าพี่น้องสตรีที่เย็บปักถักร้อยและทำอาหารเป็นพระเจ้าทรงต้องการสตรีที่มีพลังทางวิญญาณผู้ซึ่งศรัทธา ความชอบธรรม และจิตกุศลของพวกเธอฉายออกมาในชีวิตพวกเธอ พระองค์ทรงรู้ว่าเราแต่ละคนมีมากมายจะมอบให้ พระเยซูคริสต์ทรงเรียกให้เรา ทุกคน พัฒนาการความเข้มแข็งทางวิญญาณและความสามารถในการรับและปฏิบัติตามการเปิดเผยเพื่อช่วยขับเคลื่อนงานของพระองค์ ลินดา เค. เบอร์ดัน ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญกล่าวกับพี่น้องสตรีว่า “ท่านถูก

ส่งมาแผ่นดินโลกในสมัยการประทานนี้เพราะตัวตนของท่านและสิ่งที่เตรียมไว้ให้ท่านทำ! ไม่ว่าท่านจะพยายามชักจูงเราให้นึกถึงตัวตนของเราอย่างไร อัตลักษณ์ที่แท้จริงของเราคือเราเป็นสาวุศิษย์ของพระเยซูคริสต์!”⁴

พระเจ้าทรงรู้จักเราและสถานการณ์ของเรา และทรงมีงานให้เราแต่ละคนทำบนโลกนี้ ไม่มีพี่น้องสตรีคนใดรู้น้อยหรือมีพรสวรรค์น้อยเกินกว่าจะเป็นพลังทางวิญญาณเพื่อความดีและนำผู้อื่นมาหาพระคริสต์ ด้วยศักยภาพอันสูงส่งนี้ เราจึงมีความรับผิดชอบต่อการเป็นผู้นำทางวิญญาณในบ้านและชุมชนของเรา เฮลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโควรัมัครสาวกสิบสองประกาศว่า “พี่น้องสตรีทุกท่านในศาสนจักรนี้ที่ทำพันธสัญญากับพระเจ้าได้รับบัญญัติจากสวรรค์ให้ช่วยจิตวิญญาณให้รอด นำสตรีของโลก เสริมสร้างบ้านแห่งไชอันและสร้างอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า”⁵

เราไม่จำเป็นต้องอยู่ในตำแหน่งสูงหรือทำสิ่งพิเศษเพื่อช่วยคนรอบข้างเราให้เลือกทำสิ่งซึ่งจะนำพวกเขาให้ใกล้ชิดพระเยซูคริสต์มากขึ้น—หน้าที่สำคัญที่สุดของเรา ทั้งเรื่องเล็กสุดและเรื่องใหญ่สุดที่เราทำในชีวิตของคนหนึ่งคนหรือสองคน แม้ภายในครอบครัวของเราเอง ล้วนมีผลกระทบลึกซึ้ง

สตรีในงานแห่งความรอด

เพลงสวดที่เราขึ้นชอปกกล่าวว่า “หน้าที่ของเทพทั้งหลายถูกมอบหมายแก่สตรี เราขออ้างดั่งน้องพี่สิ่งนี้ของท่าน”⁶ เรามีมากมายมอบให้ในชีวิตคนที่เรารัก เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองได้เล่าเรื่องถึงความเข้มแข็งทางวิญญาณของสตรีสองคนส่งผลต่อชีวิตท่านดังนี้

“สมัยข้าพเจ้าเป็นเด็ก คุณพ่อไม่ได้เป็นสมาชิกของศาสนจักรและคุณแม่เป็นสมาชิกแข็งขันน้อย...ไม่กี่เดือนหลังจากวันเกิดครบแปดขวบของข้าพเจ้า คุณยายวิทเทิลเดินทางข้ามประเทศมาเยี่ยมเรา คุณยายกังวลที่ข้าพเจ้าและพี่ชายคนโตไม่ได้รับบัพติศมา ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าท่านพูดอะไรกับคุณพ่อคุณแม่เกี่ยวกับข้อกังวลนี้ แต่ข้าพเจ้ารู้ว่าเข้า

“พระเจ้าช่วยให้รอดทรงสอนมารชากับมารีย์ว่าสตรีมีส่วนร่วมทางวิญญาณในงานของพระองค์ได้ พระองค์ทรงเชื้อเชิญพวกเธอให้เป็นสานุศิษย์ของพระองค์และรับส่วนความรอด”

วันหนึ่งท่านพาข้าพเจ้ากับพี่ชายไปที่สวนสาธารณะและบอกความรู้สึกรู้สึกของท่านเกี่ยวกับความสำคัญของการรับบัพติศมาและการเข้าร่วมประชุมที่โบสถ์เป็นประจำ ข้าพเจ้าจำรายละเอียดของคำพูดไม่ได้ แต่ถ้อยคำของท่านกระตุ้นบางสิ่งในใจข้าพเจ้าและไม่แน่ว่าข้าพเจ้ากับพี่ชายก็รับบัพติศมา...

“คุณยายใช้ความกล้าหาญและการให้เกียรติอย่างพอเหมาะเพื่อช่วยให้คุณพ่อเห็นความสำคัญของการขบรตพาเราไปโบสถ์เพื่อร่วมการประชุม ท่านช่วยเราในทุกวิธีที่เหมาะสมให้รู้สึกถึงความจำเป็นของพระกิตติคุณในชีวิต”⁷

ความเข้มแข็งทางวิญญาณแหล่งที่สองคือจินนิมารยาของเอ็ดเดอร์สก็อตต์ เมื่อกำลังออกเดท พวกท่านเริ่มพูดคุยกันเกี่ยวกับอนาคต

ภาพ โดย แคธลีน ปีเตอร์สัน, ไมออนุญาตให้ทำสำเนา

จีเนนเติบโตในบ้านที่ เป็นผู้สอนศาสนาที่ แข็งขัน เธอแสดงความปรารถนาที่จะแต่งงานกับอดีตผู้สอนศาสนาในพระวิหาร เอ็ดเดอร์สก็อตต์ผู้ซึ่งก่อนหน้านั้นไม่ได้คิดมากนักเกี่ยวกับการรับใช้งานเผยแผ่เกิดความประทับใจอย่างแรงกล้า “ข้าพเจ้ากลับบ้านและไม่สามารถคิดถึงเรื่องอื่นได้ ข้าพเจ้านอนไม่หลับทั้งคืน... หลังจากสวดอ้อนวอนหลายครั้งข้าพเจ้าตัดสินใจเข้าพบอธิการและเริ่มเขียนใบสมัครเป็นผู้สอนศาสนา”⁸ ถึงแม้จีเนนจะให้การนำทางและการกระตุ้นเตือนที่ท่านต้องการ แต่เอ็ดเดอร์สก็อตต์กล่าวว่า “จีเนนไม่เคยขอให้ข้าพเจ้ารับใช้งานเผยแผ่ *เพื่อเธอ* เธอรักข้าพเจ้ามากพอจะบอกความเชื่อมั่นของเธอและจากนั้นเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าหาเส้นทางชีวิตของตนเอง เราทั้งสองรับใช้งานเผยแผ่และต่อมาฉันก็ในพระวิหาร ความกล้าหาญและคำมั่นสัญญาของจีเนน

เพลงสวดที่เราชื่นชอบ
กล่าวว่า “หน้าที่ของ
เทพทั้งหลายถูกมอบ
หมายแก่สตรี เราขอ
อ้างดั่งน้องพี่สิ่งนี้ของ
*ประทาน”*เรามีมาก
มายมอบให้ในชีวิตคนที่เรารัก

ที่มีต่อศรัทธาของเธอสร้างความแตกต่างในชีวิตของเราด้วยกัน ข้าพเจ้ามั่นใจว่าเราจะไม่มีวันพบความสุขที่เราชื่นชมโดยปราศจากศรัทธาอันเข้มแข็งของเธอที่มีต่อหลักการของการรับใช้พระเจ้าก่อน เธอเป็นแบบอย่างอันชอบธรรมที่ยอดเยียม!⁹ นั่นคืออิทธิพลทางวิญญาณของสตรีเหล่านี้ในชีวิตท่านที่ช่วยให้ชายหนุ่มคนหนึ่ง—เอ็ดเดอร์สก็อตต์—ทำการตัดสินใจเรื่องสำคัญที่สุดบางเรื่องในชีวิตท่าน นั่นคือ รับับพิศมา รับใช้งานเผยแผ่ และแต่งงานในพระวิหาร

เราสามารถช่วยให้ผู้อื่นต้องการเลือกทำดีได้ โดยแบบอย่าง การกระทำ คำพูด และความชอบธรรมส่วนตัวของเรา ชิสเตอร์แคโรล เอ็ม. สตีเฟนส์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ ประกาศว่า “เราคืออิดาแห่งพันธสัญญาในอาณาจักรของพระเจ้า และเรามีโอกาสเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระองค์... เรามีส่วนร่วมในงาน

แห่งความรอดแต่ละวันแม้ในวิถีเล็กน้อยและเรียบง่าย—เผื่อมองเสริมสร้าง ความเข้มแข็ง และสอนกัน”¹⁰ เมื่อเราพึ่งพาพระ-วิญญานและเร่งรัดในความพยายามที่อ่อนน้อมจริงใจเพื่อช่วยให้คนรอบข้างมาใกล้พระคริสต์มากขึ้น เราจะได้รับ การนำทางในสิ่งที่เราทำได้และได้รับพลังให้ทำสิ่งนั้น และเราจะรู้สึกถึงปีติของการนำลูกๆ ของพระเจ้ามาหาพระองค์

การเป็นอิทธิพลทางวิญญาน

เมื่อรู้ความรับผิดชอบของเราแล้ว เราอาจถามเช่นเดียวกับสานุศิษย์สมัยโบราณว่า “เราจะทำอย่างไรดี?” (กิจการของอัครทูต 2:37) จึงจะเป็นอิทธิพลทางวิญญานได้ ในการประชุมใหญ่สามัญเมื่อไม่นานมานี้ ซิสเตอร์เบอร์ตันเชื้อเชิญพี่น้องสตรีให้ نگاهภาพ “ป้ายที่ระบุข้อความ ‘ต้องการความช่วยเหลือ’ ทางวิญญานเกี่ยวกับงานแห่งความรอด

- ต้องการความช่วยเหลือ: บิดามารดาช่วยเลี้ยงดูบุตรธิดาในแสงสว่างและความจริง
- ต้องการความช่วยเหลือ: ธิดา...พี่น้อง...ป้า...ลูกพี่ลูกน้อง ป่วยตาย และเพื่อนที่ช่วยรับใช้ เป็นครูพี่เลี้ยงและยื่นมือช่วยเหลือตามเส้นทางแห่งพันธสัญญา
- ต้องการความช่วยเหลือ: ผู้ที่ฟังการกระตุ้นเตือนของพระ-วิญญานบริสุทธิ์และทำตามความรู้สึกที่ได้รับ
- ต้องการความช่วยเหลือ: ผู้ที่ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณทุกวันในวิถีที่เล็กน้อยและเรียบง่าย
- ต้องการความช่วยเหลือ: เจ้าหน้าที่พระวิหารและประวัติครอบครัวที่จะเชื่อมโยงครอบครัวชั่ววันจันทร์
- ต้องการความช่วยเหลือ: ผู้สอนศาสนาและสมาชิกช่วยเผยแผ่ ‘ข่าวประเสริฐ’—พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์
- ต้องการความช่วยเหลือ: ผู้ช่วยชีวิตที่จะค้นหาคนหลงทาง
- ต้องการความช่วยเหลือ: ผู้รักษาพันธสัญญาเพื่อความจริงและความถูกต้อง
- ต้องการความช่วยเหลือ: สานุศิษย์ที่แท้จริงของพระเจ้าพระเยซูคริสต์”¹¹

นี่ไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่เมื่อเราหาโอกาสมีส่วนร่วมในงานแห่งความรอด เราจะสามารถช่วยคนรอบข้างได้มากขึ้น เอ็ดเดอร์บัล-ลาร์ดกล่าวว่า “ไม่มีสิ่งใดในโลกนี้เกี่ยวข้องกับตัวบุคคล บำรุงเลี้ยงหรือเปลี่ยนชีวิตได้เท่าอิทธิพลของสตรีที่ขอบรรรม”¹² เมื่อเราพัฒนาพลังทางวิญญานผ่านการสวดอ้อนวอนและการศึกษาพระคัมภีร์เป็นส่วนตัว การเชื่อฟังอย่างเคร่งครัด และการรักษาพันธสัญญาของเราอย่างซื่อสัตย์ เราจะกลายเป็นอิทธิพลนั้น

เกินกว่าที่เราจะมองเห็น

ประธานบริดัม ยังก์ (1801-1877) กล่าวว่า “ท่านสามารถบอกปริมาณความดีที่มารดาและธิดาในอิสราเอลสามารถทำได้ไหมไม่ได้ เป็นไปไม่ได้ และความดีที่พวกเขาจะทำจะติดตามพวกเขาไปชั่ววันจันทร์”¹³

การตัดสินใจอันชอบธรรมของคุณยายข้าพเจ้าส่งผลต่อคนหลายรุ่นในครอบครัวเธอเกินกว่าเธอจะมองเห็นได้สมัยเป็นเด็กสาว อย่างไรก็ตาม อิทธิพลทางวิญญานของสตรีในครอบครัวข้าพเจ้าย้อนกลับไปอีกยาวไกล เซรีได้ความเข้มแข็งทางวิญญานมาจากการสังเกตเอลิซาเบธคุณยายทวดของเธอ (คุณยายทวดรุ่นที่สามของดิฉัน) แบบอย่างศรัทธาและประจักษ์พยานของเอลิซาเบธขยายเลยคนสองรุ่นที่ไม่แข่งขันมาช่วยให้เซรีเล่นของเธอพลิกแนวโน้มของครอบครัวที่จะแตกแยกและกลับมาหาศาสนาจักร

เมื่อเราเป็นความเข้มแข็งทางวิญญานให้คนรอบข้าง อิทธิพลของเราจะขยายเลยสิ่งที่เรามองเห็นได้ ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์-ลีย์ (1910-2008) กล่าวว่า “เราเรียกเรื่องให้สตรีของศาสนจักรยืนหยัดเพื่อความชอบธรรมร่วมกัน พวกเขาต้องเริ่มในบ้านตนเองก่อน พวกเขาสอนความชอบธรรมในชั้นเรียนได้ พวกเขาออกเสียงในชุมชนของตนได้...

“ข้าพเจ้ามองสิ่งนี้เสมือนความหวังอันเจิดจ้าในโลกที่กำลังมุ่งหน้าสู่การทำลายล้างตนเอง”¹⁴

เมื่อเราทำตามบัญชานี้ งานของพระเจ้าจะก้าวหน้าทั้งในโลกรอบตัวเราและสำคัญที่สุดคือในครอบครัวเราและในชีวิตคนที่เรารัก ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท (2007), 488.
2. เจมส์ อี. ทาลเมจ, *Jesus the Christ*, 3rd ed. (1916), 475.
3. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 3-4.
4. ลินดา เค. เบอร์ตัน, “ต้องการ: ความร่วมมือร่วมใจเพื่อแรงงาน,” *เสียงโฮนา*, พ.ศ. 2014, 122-123.
5. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “สตรีแห่งความชอบธรรม,” *เสียงโฮนา*, เม.ย. 2002, 70.
6. “คิงพี่น้องในโซอัน,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 156.
7. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “เพราะว่าเราได้วางแบบอย่างแก่พวกท่านแล้ว,” *เสียงโฮนา*, พ.ศ. 2014, 32.
8. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “เพราะว่าเราได้วางแบบอย่างแก่พวกท่านแล้ว,” 33.
9. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “เพราะว่าเราได้วางแบบอย่างแก่พวกท่านแล้ว,” 33.
10. แคลโรล เอ็ม. สตีเฟนส์, “เรามีเหตุผลสำคัญที่จะชื่นชมยินดี,” *เสียงโฮนา*, พ.ศ. 2013, 117.
11. ลินดา เค. เบอร์ตัน, “ต้องการ: ความร่วมมือร่วมใจเพื่อแรงงาน,” 124.
12. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “มารดาและบุตรสาว,” *เสียงโฮนา*, พ.ศ. 2010, 22.
13. *Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe (1954), 216
14. กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, “จงยืนหยัดและไม่หวั่นไหว,” *การประชุมอบรมผู้นำทั่วโลก*, 10 ม.ค. 2004, 23.

การเป็นคนอ่อนแอ ไม่ใช่

โดย เวนดี้ อุลริช

“กันมีค่าควรเข้าพระนิเวศน์ของ
พระผู้เป็นเจ้าจริงหรือ ฉันจะเข้าได้
อย่างไรถ้าฉันไม่ดีพร้อม”

“พระผู้เป็นเจ้าทรงทำให้ความอ่อนแอของ
ฉันเป็นความเข้มแข็งได้จริงหรือ ฉันอดอาหาร
และสวดอ้อนวอนมาหลายวันเพื่อให้ปัญหานี้
หมดไป แต่ดูเหมือนไม่มีอะไรเปลี่ยน”

“ในสนามเผยแผ่ฉันดำเนินชีวิตตามพระ-
กิตติคุณเสมอต้นเสมอปลายมากกว่าเวลาใด
ในชีวิต แต่ฉันไม่เคยรับรู้ข้อบกพร่องของตน
มากเท่านี้มาก่อน เมื่อฉันเป็นคนดี ทำไมบาง
ครั้งฉันรู้สึกไม่ดี”

ขณะที่เราไตร่ตรองคำถามเช่นนั้น สำคัญ
อย่างยิ่งที่ต้องเข้าใจว่าแม้ บาป นำเราออกห่าง
จากพระผู้เป็นเจ้าอย่างเล็งไม่ได้ แต่ *ความ
อ่อนแอ* สามารถนำเราไปหาพระองค์

การแยกแยะระหว่างบาปกับความอ่อนแอ

โดยทั่วไปเราคิดว่าบาปและความอ่อนแอ
เป็นเพียงรอยต่างด้านขนาดต่างกันบนผืนผ้าของ
จิตวิญญาณเรา เป็นการล่องละเมิดที่มีความ
รุนแรงต่างกัน แต่พระคัมภีร์บอกเป็นนัยว่าบาป
และความอ่อนแอต่างกันโดยสิ้นเชิง ต้องใช้วิธี
เยียวยาต่างกัน และมีแนวโน้มจะให้ผลต่างกัน

พวกเราส่วนใหญ่คุ้นเคยกับบาปมากกว่าจะ
อยากยอมรับ แต่ลองทบทวนดู บาปคือการ
เลือกไม่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า
หรือกบฏต่อต้านแสงสว่างของพระคริสต์ในตัว

เรา บาปคือการเลือกวางใจซาตานไม่ใช่พระ-
ผู้เป็นเจ้า ทำให้เราเป็นอริกับพระบิดาของเรา
พระเยซูคริสต์ที่ไม่เหมือนเรา พระองค์ทรงไ้บาป
โดยสิ้นเชิงและทรงชดใช้บาปของเราได้ เมื่อ
เรากลับใจอย่างจริงใจ—รวมทั้งเปลี่ยนความ
คิด จิตใจ และพฤติกรรม กล่าวคำขอโทษหรือ

*ชีวิตจำกัดและความบกพร่อง
ไม่ใช่บาปและไม่กั้นเราจากการ
เป็นคนสะอาดและมีค่าควรรับ
พระวิญญาน*

แม้บาปนำเราออกห่างจาก
พระผู้เป็นเจ้าอย่างเล็งไม่ได้
แต่ความอ่อนแอสามารถนำเรา
ไปหาพระองค์

สารภาพอย่างเหมาะสม ทำการชดเชยความเสียหาย
เท่าที่อยู่ในวิสัยจะทำได้ และไม่ทำบาปนั้นซ้ำอีกใน
อนาคต—เราย่อมมีสิทธิ์รับการชดใช้ของพระเยซูคริสต์
ได้รับการให้อภัยจากพระผู้เป็นเจ้า และสะอาดอีกครั้ง

การเป็นคนสะอาดถือว่าจำเป็นเพราะสิ่งไม่สะอาด
ไม่สามารถอยู่ในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าได้ แต่ถ้า
เป้าหมายเดียวของเราคือไว้แต่เพียงสาเหมือนตอนเราออก
จากที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า จะเป็นสิ่งที่ดีที่เราทุก
คนนอนอุ่นสบายอยู่ในเปลตลอดชีวิตที่เหลือ แต่เรามา
แผ่นดินโลกเพื่อเรียนรู้ในการแยกแยะดีชั่วโดยอาศัย
ประสบการณ์ พัฒนาปัญญาและทักษะ ดำเนินชีวิต
ตามคุณค่าที่เราใส่ใจ และรับเอาลักษณะพิเศษของ
ความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้า—ความเจริญก้าวหน้า
ที่เราไม่สามารถทำได้จากเขตปลอดภัยของเปลเด็ก

ความอ่อนแอของมนุษย์มีบทบาทสำคัญในจุดประ-
สงค์จำเป็นเหล่านี้ของความเป็นมรรตัย เมื่อโมโรไน
กังวลว่าความไม่ชำนาญของท่านในการเขียนจะทำให้
คนต่างชาติเย้ยหยันเรื่องศักดิ์สิทธิ์ พระเจ้าทรงรับรอง

คำสัญญาเรื่อง การชดใช้

“การเอากลับคืนใน
สิ่งที่ท่านเอาคืนไม่
ได้ เยียวยารักษาสิ่ง
ที่ท่านเยียวยารักษาไม่ได้ ซ่อมแซมสิ่ง
ที่ท่านซ่อมแซมไม่ได้ นั่นคือจุดประสงค์
ที่แท้จริงแห่งการชดใช้ของพระคริสต์...”

“ข้าพเจ้าขออภัยว่า ยกเว้นคนเพียง
ไม่กี่คนที่เลือกความหายนะ นอกนั้น
แล้วไม่มีนิสัยใด ไม่มีการเสพติดใด
ไม่มีการชดชืนใด ไม่มีการละเมิดใด
ไม่มีการละทิ้งความเชื่อใด ไม่มี
อาชญากรรมใด ที่จะได้รับการ
ยกเว้นจากสัญญาแห่งการอภัย
ที่สมบูรณ์ นั่นคือพระสัญญา
แห่งการชดใช้ของพระคริสต์”

ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์,
ประธานโควรัมอัครสาวกสิบสอง,
“ความแจ่มใสของเช้าแห่งการให้อภัย,” *เลียโฮนา*, ม.ค. 1996,
20.

กับท่านด้วยพระดำรัสเหล่านี้

“และหากมนุษย์มาหาเรา เราจะแสดง
ให้พวกเขาเห็นความอ่อนแอของพวกเขา.
เราให้ความอ่อนแอแก่มนุษย์เพื่อพวกเขา
จะนอบน้อม; และพระคุณของเราเพียงพอ
สำหรับคนทั้งปวงที่นอบน้อมต่อมตนต่อ
หน้าเรา; เพราะหากพวกเขาอ่อนน้อมต่อมตนต่อหน้าเรา, และมีศรัทธาในเรา, เมื่อนั้นเราจะทำให้สิ่งที่อ่อนแอกลับเข้มแข็ง
สำหรับพวกเขา” (เอเธอร์ 12:27; ดู 1 โครินธ์
15:42-44; 2 โครินธ์ 12:7-10; 2 นิไฟ
3:21; และ เจคอบ 4:7 ด้วย)

ความหมายโดยนัยของพระคัมภีร์ข้อนี้
ลึกซึ้งและเชื่อเชิญเราให้แยกแยะ
บาป (ซึ่งซาตานยุยงส่งเสริม)
ออกจากความอ่อนแอ (อธิบาย
ไว้ในข้อนี้เป็นสภาพที่พระผู้-
เป็นเจ้า “ประทาน” แก่เรา)

เราอาจนิยามความอ่อนแอว่าเป็นขีด
จำกัดของปัญญา พลังความสามารถ และ
ความบริสุทธิ์ของเราที่มาพร้อมกับความ
เป็นมนุษย์ มนุษย์มรตัยอย่างเราเกิดมา
แบบช่วยเหลือตัวเองไม่ได้และต้องพึ่งผู้อื่น
มีข้อด้อยทางกายและความโน้มเอียงหลากหลาย เราได้รับการเลี้ยงดูและแวดล้อมไปด้วยมนุษย์มรตัยที่อ่อนแอ คำสอน แบบ
อย่าง และการปฏิบัติของพวกเขาต่อเรา
มีข้อผิดพลาดและบางครั้งสร้างความเสียหาย ในสภาพมรตัยที่อ่อนแอเราประสบ
ความเจ็บป่วยทางกายและทางอารมณ์
ความทิว และความอ่อนล้า เราประสบ
อารมณ์ต่างๆ ของมนุษย์ อาทิ ความโกรธ
ความเศร้าโศก และความกลัว เราขาด
ปัญญา ทักษะ ความทรหด และความเข้ม
แข็ง เราอยู่ภายใต้การล่อลวงหลากหลาย
ประเภท

ถึงแม้พระองค์ทรงปราศจากบาป แต่
พระเยซูคริสต์ทรงร่วมมือกับเราเต็มที่ใน
สภาพความอ่อนแอของมนุษย์มรตัย
(ดู 2 โครินธ์ 13:4) พระองค์ประสูติมาเป็น

การแยกแยะระหว่างบาปกับความอ่อนแอ

	บาป	ความอ่อนแอ
คำนิยาม?	การจงใจไม่เชื่อฟังพระผู้เป็นเจ้า	ขัดจำกัดตามประสามนุษย์ ความทุพพลภาพ
แหล่งที่มา?	ซาตานยุยงส่งเสริม	ธรรมชาตินิสัยส่วนหนึ่งของเรา
ตัวอย่าง?	เจตนาฝ่าฝืนพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า เชื่อซาตานแทนที่จะเชื่อพระผู้เป็นเจ้า	ความอ่อนไหวต่อการล่อลวง อารมณ์ ความเหนื่อยล้า ความเจ็บป่วยทางกายหรือจิตใจ ความเซลา ความโน้มเอียง ความบอบช้ำทางใจ ความตาย
พระเยซูทรงมีหรือไม่?	ไม่มี	มี
การตอบสนองของเราควรเป็น?	การกลับใจ	ความอ่อนน้อมถ่อมตน ศรัทธาในพระคริสต์ และการพยายามเอาชนะ
คำตอบของพระผู้เป็นเจ้าต่อเรา?	การให้อภัย	พระคุณ—พระเดชานุภาพอันกอปรด้วย พระปรีชาสามารถ
เกิดผลอะไร?	ได้รับการชำระให้สะอาดจากบาป	ได้ความบริสุทธิ์ ความเข้มแข็ง

ทารกที่ช่วยพระองค์เองไม่ได้ในร่างมรรตัยและได้รับการเลี้ยงดูจากผู้ดูแลที่ไม่ดีพร้อม พระองค์ต้องทรงหัดเดิน พุด ทำงาน และใช้ชีวิตร่วมกับคนอื่น ๆ พระองค์ทรงหิวและเหนื่อย มีอารมณ์ความรู้สึกแบบมนุษย์ อาจทรงเจ็บป่วย ทนทุกข์ พระโลหิตไหล และสิ้นพระชนม์ พระองค์ทรง “เคยถูกทดลองเหมือนเราทุกอย่าง ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังไม่ปราศจากบาป” โดยทำให้พระองค์เองอยู่ภายใต้ความเป็นมรรตัยเพื่อจะทรง “เห็นใจในความอ่อนแอของเรา” และทรงช่วยเราในความอ่อนแอหรือความทุพพลภาพของเรา (ฮีบรู 4:15; ดู แอลมา 7:11-12 ด้วย)

เราจะเพียงกลับใจจากความอ่อนแอไม่ได้—ทั้งความอ่อนแอก็ไม่ได้ทำให้เราไม่สะอาด เราไม่สามารถเติบโตทางวิญญาณได้นอกจากเรา *ปฏิเสธ* บาป แต่เราไม่เติบโตทางวิญญาณเช่นกัน นอกจากเรา *ยอมรับ* สภาพความอ่อนแอของเราตามประสามนุษย์ ตอบสนองด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนและศรัทธา และฝีกวางใจพระผู้เป็นเจ้าผ่านความอ่อนแอของเรา เมื่อโมโรไนกังวลเกี่ยวกับความอ่อนแอในการเขียนของท่าน พระผู้เป็นเจ้ามิได้ทรงสอนท่านให้กลับใจ แต่พระเจ้าทรงสอนท่านให้อ่อนน้อมถ่อมตนและมีศรัทธาในพระคริสต์ เมื่อเราอ่อนโยนและมีศรัทธา พระผู้เป็นเจ้าทรงมอบพระคุณ—ไม่ใช่การให้อภัย—ให้เป็นวิธีเยียวยาความอ่อนแอ คู่มือพระคัมภีร์ นิยามพระคุณว่าเป็นเดชานุภาพอันกอปรด้วยพระปรีชาสามารถจากพระผู้เป็นเจ้าเพื่อทำสิ่งที่เราทำด้วยตนเองไม่ได้ (ดู คู่มือพระคัมภีร์, “พระคุณ”)—การเยียวยาที่เหมาะสมจากพระเจ้าซึ่งพระองค์ทรงสามารถ “ทำให้สิ่งที่อ่อนแอกลับเข้มแข็ง”

ใช้ความอ่อนน้อมถ่อมตนและศรัทธา

ในประสบการณ์ศาสนจักรของเราตั้งแต่เริ่มแรก เราได้รับการสอนเรื่ององค์ประกอบจำเป็นของการกลับใจ แต่เราหลงเหลือถึงความอ่อนน้อมถ่อมตนและศรัทธาอย่างไร พึงพิจารณาดังนี้

- **ไตร่ตรองและสวดอ้อนวอน** เพราะเราอ่อนแอ เราจึงอาจไม่ตระหนักว่าเรากำลังรับมือกับ *บาป* (เรียกร่องการเปลี่ยนแปลงความคิด จิตใจ และความประพฤติอย่างลึกซึ้งทันที) หรือกับ *ความอ่อนแอ* (เรียกร่องความพยายามอย่างต่อเนื่องและอ่อนน้อม การเรียนรู้ และการปรับปรุง) วิธีที่เรามองสิ่งเหล่านี้ขึ้นอยู่กับ การเลี้ยงดูและวุฒิภาวะของเรา อาจมีองค์ประกอบของทั้งบาปและความอ่อนแอในพฤติกรรมเดียว การพูดว่าบาปเป็นความอ่อนแอนำไปสู่การหาข้ออ้างแทนที่จะกลับใจ การพูดว่าความอ่อนแอเป็นบาปก่อให้เกิดความละอายใจ การกล่าวโทษ ความสิ้นหวัง และยอมทิ้งสัญญาของพระผู้เป็นเจ้า การไตร่ตรองและการสวดอ้อนวอนช่วยให้เรามองเห็นความแตกต่างเหล่านี้
- **จัดลำดับความสำคัญ** เพราะเราอ่อนแอ เราจึงไม่สามารถทำการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นทั้งหมดในคราวเดียว ขณะที่เราเอาชนะความอ่อนแอตามประสามนุษย์อย่างซื่อสัตย์และอ่อนน้อมทีละสองสามอย่าง เราสามารถลดความเซลาได้ที่ละนิด ทำความดีจนเป็นนิสัย เพิ่มความทรหดตลอดจนสุขภาพกายและอารมณ์ของเรา และทิวความวางใจในพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยให้เรารู้ได้ว่าเราจะเริ่มตรงไหน

- **วางแผน** เพราะเราอ่อนแอ การเป็นคนเข้มแข็งขึ้นจึงเรียกร้องมากกว่าความปรารถนาอันชอบธรรมและมีวินัยในตนเองมากๆ เราต้องวางแผน เรียนรู้จากความผิดพลาด พัฒนากลยุทธ์ที่ใช้ได้ผลมากขึ้น แก้ไขแผนของเรา และลองอีกครั้ง เราต้องการความช่วยเหลือจากพระคัมภีร์ หนังสือที่เกี่ยวข้อง และคนอื่นๆ เราเริ่มที่ละน้อย ติงกับ ความก้าวหน้า และรับความเสี่ยง (แม้จะทำให้เรารู้สึกเปราะบางและอ่อนแอ) เราต้องได้รับการสนับสนุนเพื่อช่วยให้เราเลือกทำดีแม้เมื่อเราเหนื่อยอ่อนหรือท้อถอยและวางแผนจะกลับมาอยู่บนเส้นทางเมื่อเราตื่นโถด
- **ใช้ความอดทน** เพราะเราอ่อนแอ การเปลี่ยนแปลงจึงอาจใช้เวลา เราไม่เพียงทิ้งความอ่อนแอแบบที่เราทิ้งบาป สานุศิษย์ที่ถ่อมตนเต็มใจทำสิ่งที่เรียกว่า รู้จักยืดหยุ่น พยายามต่อไป และไม่ยอมแพ้ ความอ่อนน้อมถ่อมตนช่วยให้เรามีความอดทนกับตัวเราเองและกับคนอื่นๆ ที่อ่อนแอเหมือนเรา ความอดทนเป็นการแสดงศรัทธาของเราในพระเจ้า เป็นความสำนึกคุณต่อความเชื่อมั่นของพระองค์ในตัวเรา และเป็นความวางใจในสัญญาของพระองค์

แม้เมื่อเรากลับใจจากบาปอย่างจริงใจ ได้รับการให้อภัย และสะอาดอีกครั้ง แต่เราก็ยังอ่อนแอ เรายังคงอยู่ภายใต้ความเจ็บป่วย อารมณ์ ความเขลา ความโน้มเอียง ความเหนื่อยล้า และการล่องลอย *แต่จิตใจจำกัดและความบกพร่องไม่ใช่บาปและไม่กินเราจากการเป็นคนสะอาดและมีค่าควรรับพระวิญญาน*

ความอ่อนแอนำไปสู่ความเข้มแข็ง

ขณะที่ซาตานปรารถนาจะใช้ความอ่อนแอของเราชักจูงเราให้ทำบาป แต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสามารถใช้ความอ่อนแอของมนุษย์สอน เสริมสร้าง ความเข้มแข็ง และอวยพรเรา แต่ตรงกันข้ามกับสิ่งที่เราอาจคาดหวังหรือหวัง พระเจ้าผู้เป็นเจ้ามักไม่ทรง “ทำให้สิ่งที่อ่อนแอกลับเข้มแข็ง” สำหรับเราโดยทรงขจัดความอ่อนแอของ

แยกแยะความรู้สึกผิดที่สร้างสรรค์ (ความเสียใจอย่างที่ชอบพระทัยพระเจ้า) กับความอ่อนน้อมถ่อมตนจากการสร้างทำเป็นละอายใจโดยไม่เกิดประโยชน์

ความรู้สึกผิดที่สร้างสรรค์—ความเสียใจอย่างที่ชอบพระทัยพระเจ้าเพราะบาป	ศรัทธา และ ความอ่อนน้อมถ่อมตน—ความอ่อนโยนเหมือนพระคริสต์ในความอ่อนแอ	ความละอายใจที่บ่อนทำลาย—การสร้างทำที่ไม่เกิดประโยชน์
<p style="text-align: center;">เรามีแนวโน้มที่จะ</p> <ul style="list-style-type: none"> • รู้สึกสำนึกผิดเพราะละเมิดมาตรฐานศีลธรรมของเรา • กลับใจ เปลี่ยนความคิด จิตใจ และความประพฤติของเรา • เปิดใจ สารภาพความผิด ชดเชยแก้ไข • เติบโตและเรียนรู้ • มองตัวเราเป็นคนดีโดยธรรมชาติ มีค่า • พยายามจะให้ความประพฤติของเราสอดคล้องกับภาพลักษณ์อันดีของเรา • วางใจอย่างเต็มที่ในเดชะานุภาพการไถ่แห่งการชดใช้ของพระคริสต์ 	<p style="text-align: center;">เรามีแนวโน้มที่จะ</p> <ul style="list-style-type: none"> • รู้สึกมีความเชื่อมั่นอย่างสงบและการยอมรับตนเอง มีข้อบกพร่องสารพัด • รับผิดชอบต่อเพื่อเติบโตและสร้างคุณประโยชน์ • รับผิดชอบต่อความผิดพลาด พยายามจะปรับปรุง • เรียนรู้จากความผิดพลาดและพยายามอีกครั้ง • พัฒนาการมโนทัศน์ ชื่นชอบชีวิตและคนอื่น ๆ • มองว่าความอ่อนแอของเราทำให้เราเข้าใจผู้อื่น • อดทนกับความอ่อนแอและข้อบกพร่องของผู้อื่น • เพิ่มความเชื่อมั่นในความรักและความช่วยเหลือของพระเจ้า 	<p style="text-align: center;">เรามีแนวโน้มที่จะ</p> <ul style="list-style-type: none"> • รู้สึกไร้ค่า ลึกลับ • พยายามปกปิดความอ่อนแอของเราไม่ให้ผู้อื่นรู้ • กลัวถูกเปิดโปง • โทษคนอื่นเมื่อเกิดปัญหา • หลีกเลี่ยงความเสี่ยง มองว่าความล้มเหลวเป็นเรื่องน่าอับอาย • ซิงดีซินเดนและเปรียบตนเองกับผู้อื่น • ต่อต้าน ตี้อาริน หรือลัทธิ • ชอบเหน็บแนมหรือจริงจังเกินเหตุ • หมกมุ่นกับความล้มเหลวของเราหรือความเหนือกว่าของเรา • กลัวพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าไม่ยอมรับและเบียดเบียน

เขา เมื่ออัครสาวกเปาโลสวดอ้อนวอนข้าหลายครั้งขอให้พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของเขา “นามาในเนื้อ” ที่เขาตามใช้ดีท่านออก พระผู้เป็นเจ้าของข้ารับสั่งกับเปาโลว่า “การมีพระคุณของเราก็เพียงพอกับเจ้า เพราะว่าความอ่อนแอมีที่ไหน ฤทธานุภาพของเราก็ปรากฏเต็มที่ที่นั่น” (2 โครินธ์ 12:7, 9)

มีมากมายหลายวิธีที่พระเจ้าทรงทำให้ “สิ่งที่อ่อนแอกลับเข้มแข็ง” แม้พระองค์อาจจะทรงจัดความอ่อนแอผ่านการรักษาอันน่าทึ่งที่เราหวัง แต่ในประสบการณ์ส่วนตัวของข้าพเจ้า สิ่งนี้เกิดขึ้นน้อยมาก ตัวอย่างเช่น ข้าพเจ้าไม่เห็นหลักฐานยืนยันว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของจัดความอ่อนแอในการเขียนของโมโรไนหลังจากข้อที่โด่งดังนั้นใน อีเธอร์ 12 พระผู้เป็นเจ้าของข้าอาจจะทรงทำให้สิ่งที่อ่อนแอเข้มแข็งโดยทรงช่วยเราแก้ไขความอ่อนแอของเรา มีอารมณ์ขันที่เหมาะสมหรือมีทัศนคติที่เหมาะสมเกี่ยวกับความอ่อนแอเหล่านั้น และปรับปรุงให้ดีขึ้นทีละเล็กละน้อย ความเข้มแข็งและความอ่อนแอก็เกี่ยวข้องกัน (เหมือนความเข้มแข็งในเรื่องความมานะบากบั่นกับความอ่อนแอในเรื่องความดีอริอัน) และเราสามารถรู้ค่าของความเข้มแข็งและบรรเทาความอ่อนแอที่มาด้วยกัน

มีอีกวิธีหนึ่ง ซึ่งเป็นวิธีที่ได้ผลกว่าซึ่งพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของทำให้สิ่ง

ที่อ่อนแอเข้มแข็งสำหรับเรา พระเจ้าตรัสกับโมโรไนใน อีเธอร์ 12:37 “เพราะเจ้าเห็นความอ่อนแอของเจ้า เราจะทำให้เจ้าเข้มแข็ง, แม้ไปสู่การได้นั่งลงในสถานที่ซึ่งเราเตรียมไว้ในวันปราสาทพระบิดาของเรา.”

ในข้อนี้พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของไม่ทรงเสนอจะเปลี่ยนความอ่อนแอของโมโรไน แต่จะเปลี่ยนโมโรไน โดยการจัดการทำทนายในเรื่องความอ่อนแอของมนุษย์ โมโรไน—และเรา—สามารถเรียนรู้จิตกุศล ความเห็นอกเห็นใจ ความอ่อนโยน ความอดทน กล้าหาญ ความอดกลั้น ปัญญา ความทรหด การให้อภัย ความยืดหยุ่น ความกตัญญู ความคิดสร้างสรรค์ และคุณธรรมอื่นๆ อีกมากมายที่ทำให้เราเป็นเหมือนพระบิดาในสวรรค์ของเรามากขึ้น นี่คือนิสัยปฏิบัติหลักที่เราจะมาแผ่นดินโลกเพื่อปรับปรุง ซึ่งเป็นคุณลักษณะเหมือนพระคริสต์ที่เตรียมเราให้พร้อมรับปราสาทเบื้องบน

ไม่มีที่ใดที่ความรัก พระปรีชาญาณ และเดชะานุภาพแห่งการไถ่ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของประจักษ์ชัดเท่าในพระปรีชาสามารถในการเปลี่ยนการต่อสู้กับความอ่อนแอของมนุษย์ให้เป็นความเข้มแข็ง และคุณธรรมอันล้ำค่าแบบพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของซึ่งทำให้เราเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

โดย เอ็ดเดอร์
ดับเบิลยู.
คริสโตเฟอร์
วัตเตลล์
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

ศาสนาน่า ที่บริสุทธิ์

การรับใช้โดยไม่คำนึงถึงตนเอง—การลืมนอง การตอบสนองความต้องการ
ของผู้อื่น และการพลีชีพในการรับใช้—มักเป็นลักษณะพิเศษของศาสนิกษย์
ของพระเยซูคริสต์เสมอ

ในมัทธิวบทที่ 11 พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนบทเรียนสำคัญแก่เราโดยอาศัยสิ่งที่พระองค์ *ไม่* ได้ตรัสไว้ใน การตอบคำถามที่เหล่าศาสนิกษย์ของยอห์นผู้ถวายบัพติศมาถาม

“ยอห์นซึ่งอยู่ในคุก ได้ยินเกี่ยวกับงานต่างๆ ของพระคริสต์ก็ใช้พวกศิษย์ไป

“ทูลถามพระองค์ว่า ท่านเป็นคนที่จะมานั้น หรือว่าเราจะต้องรอคอยคนอื่น?

“พระเยซูตรัสตอบพวกเขาว่า ไปบอกยอห์นในสิ่งที่พวกท่านได้ยินและได้เห็น

“คือว่าบรรดาคนตาบอดเห็นได้ พวกคนง่อยเดินได้ บรรดาคนที่เป็นโรคเรื้อนหายสะอาด บรรดาคนหูหนวกได้ยิน บรรดาคนตาบอดเป็นขึ้น และคนยากจนทั้งหลายได้รับข่าวดี” (มัทธิว 11:2-5)

แทนที่จะให้คำอธิบายหลักคำสอนสั้นๆ ว่าพระองค์คือ “คนที่จะมานั้น” พระผู้ช่วยให้รอดกลับตอบโดยบอกสิ่งที่พระองค์ทรงทำ—แบบอย่างการรับใช้ของพระองค์

ในการประชุมใหญ่เดือนเมษายน 2014 เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์แห่งโคเวรัมภ์อัครสาวกสิบสองเดือนเราว่า “เรารับใช้พระบิดาในสวรรค์ได้ดีที่สุดโดยการเป็นอิทธิพลอย่างชอบธรรมต่อผู้อื่นและรับใช้พวกเขา ผู้เป็นแบบอย่างยอดเยี่ยมที่สุดที่เคยอยู่บนแผ่นดินโลกคือพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์”¹

การรับใช้โดยไม่คำนึงถึงตนเอง—การลืมนอง การตอบสนองความต้องการของผู้อื่น และการพลีชีพในการรับใช้—มักเป็นลักษณะพิเศษของศาสนิกษย์ของพระเยซูคริสต์เสมอ ดังกษัตริย์เป็นจามินสอนไว้เมื่อ 100 กว่าปีก่อนการประสูติของพระผู้ช่วยให้รอดว่า “เมื่อท่านอยู่ในการรับใช้เพื่อนมนุษย์ของท่าน ท่านก็อยู่ในการรับใช้พระผู้เป็นเจ้าของท่านนั่นเอง” (โมไซยาห์ 2:17)

ยากอบเตือนเราว่าแง่มุมสำคัญของ “ศาสนาที่บริสุทธิ์” อยู่ใน การรับใช้ผู้อื่นขณะที่เรา “ช่วยเหลือเด็กกำพร้าและหญิงม่ายที่มีความทุกข์ร้อน” (ยากอบ 1:27) “ศาสนาที่บริสุทธิ์” เป็นมากกว่า การประกาศความเชื่อ แต่เป็นการแสดงความเชื่อ

รักเพื่อนร่วมทางของท่าน

กลางเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1984 ไม่มีสี่ปีหลังจากข้าพเจ้ากับแคโรลภรรยาแต่งงานกันในพระวิหารลอสแอนเจลิส แคลิฟอร์เนีย เรากำลังเดินทางไปยูทาห์เพื่อข้าพเจ้าจะเริ่มงานอาชีพที่นั่น และแคโรลจะได้เรียนให้จบวิทยาลัย เราขับรถยนต์คันละคัน เราชนทุกอย่างที่เราเป็นเจ้าของขึ้นรถทั้งสองคัน

ราวครึ่งทางก่อนถึงจุดหมาย แคโรลขับรถชนข้างรถข้าพเจ้าและเริ่มโบกไม้โบกมือให้ข้าพเจ้า นี้อยู่ในสมัยก่อนมีโทรศัพท์มือถือและสมาร์ทโฟน การส่งข้อความและทวิตเตอร์ ขณะมองสีหน้า

ของเธอผ่านหน้าต่างรถ ข้าพเจ้าบอกได้ว่าเธอรู้สึกไม่ดี เธอสื่อให้รู้ว่าเธอยังขับไหว แต่ข้าพเจ้าเป็นห่วงเจ้าสาวคนใหม่ของข้าพเจ้า

ขณะขับเข้าใกล้บีเวอร์เมืองเล็กๆ ของยูทาห์ เธอขับรถชนาบข้างรถข้าพเจ้าอีกครั้ง และข้าพเจ้าบอกได้เลยว่าเธอต้องจอด เธอป่วยและไปต่อไม่ไหว เรามีรถสองคันเต็มไปด้วยเสื้อผ้าและของขวัญแต่งงาน แต่น่าเสียดายที่เราไม่มีเงินเล็กน้อย ห้างพักในโรงแรมเกินงบของเรา ข้าพเจ้าไม่ทราบจะทำอย่างไร

เราทั้งคู่ไม่เคยไปบีเวอร์ และไม่รู้ว่าจะคาดหวังอะไร เราขับรถวนสองสามนาทิจนกระทั่งเห็นสวนสาธารณะแห่งหนึ่ง เราขับเข้าไปในลานจอดรถและพบบ้านไม้ที่มีร่มเงาพอสมควร ข้าพเจ้าปูผ้าห่มผืนหนึ่งเพื่อให้แครอลได้นอนพัก

สองสามนาทีก่อนมา รถยนต์อีกคันหนึ่งขับเข้ามาในลานจอดรถที่แทบไม่มีรถเลยและจอดติดกับรถสองคันของเรา ผู้หญิงคนหนึ่งอายุราวๆ คุณแม่ของเราลงจากรถและถามว่ามีปัญหาอะไรหรือเปล่าและเธอจะช่วยให้ไหม เธอกล่าวว่าเธอสังเกตเห็นเราขณะขับรถผ่านและรู้สึกว่าคุณจะดู เมื่อเราอธิบายสถานการณ์ เธอชวนเราให้ตามไปบ้านของเธอทันทีเพื่อเราจะได้พักตามเท่าที่เรากำลังต้องการ

ไม่นานเราก็พบตัวเธออยู่บนเตียงอุ่นสบายในห้องนอนใต้ดินที่บ้านของเธอ ทันทีที่จัดการทุกอย่างให้เราเรียบร้อยแล้ว ผู้หญิงที่ยอดเยี่ยมคนนี้ก็บอกว่าเธอมีธุระหลายอย่างต้องไปทำและจะปล่อยให้เราอยู่กันตามลำพังสักสองสามชั่วโมง เธอบอกว่าถ้าเราหิว ให้เราหาอาหารในครัวกินได้ตามสบาย และถ้าเราออกจากบ้านก่อนเธอกลับ ช่วยปิดประตูหน้าให้ด้วย

หลังจากนอนหลับพอสมควรแล้ว แครอลรู้สึกดีขึ้นและเราเดินทางต่อโดยไม่ได้เข้าไปในครัว ตอนเราออกจากบ้าน ผู้หญิงใจดีคนนั้นยังไม่กลับ น่าเสียใจที่เราไม่ได้จดที่อยู่และไม่ได้ขอคุณชาวสะมาเรียใจดีของเราอย่างที่เราควรทำ ผู้ที่แวะจอดระหว่างทางและเปิดบ้านต้อนรับคนแปลกหน้าที่เดือดร้อน

ขณะข้าพเจ้าใคร่ครวญประสบการณ์นี้ ถ้อยคำของประธานโรมัส เอส. มอนสันผู้น้อมรับพระดำรัสตักเตือนของพระผู้ช่วยให้รอดให้ “ไปทำเหมือนอย่างนั้น” (ดู ลูกา 10:37) ต่อคนนั่งต่อนักเข้ามาในใจข้าพเจ้า “เราจะรักพระผู้เป็นเจ้าของแท้จริงไม่ได้หากเราไม่รักเพื่อนร่วมทางระหว่างการเดินทางอันเป็นมรรตัยนี้”²

ไม่ว่าเราพบเจอ “เพื่อนร่วมทาง” ที่ใด—บนถนนหรือในบ้านของเรา ที่สนามเด็กเล่นหรือในโรงเรียน ในที่ทำงานหรือที่โบสถ์—ขณะที่เราแสวงหา มองเห็น และลงมือทำ เราจะเป็นเหมือนพระ-

ผู้ช่วยให้รอดมากขึ้น เป็นพรและรับใช้ระหว่างทาง

ความมุ่งมั่น

เอ็ดเดอร์นี่ล เอ. แมกซ์เวลล์ (1926-2004) แห่งโครัมมัครสาวกลีบสองสอนดังนี้

“เราต่างกับพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงหาค่าเปรียบมิได้ เพราะแน่นอนว่าเราไม่สามารถขอใช้บาปของมนุษยชาติ! ยิ่งไปกว่านั้นเราก็ไม่อาจรับเอาความเจ็บไข้ได้ป่วย ความอ่อนแอ และความโศกเศร้าในมรรตัยทั้งหมดไว้กับเราได้อย่างแน่นอน (ดู แอลมา 7:11-12)

“อย่างไรก็ตาม แม้ในส่วนอันน้อยนิดของเรา ดังที่พระเยซูทรงเชื้อเชิญเรา เราสามารถพากเพียรเพื่อเป็น ‘แม่ดังที่ [พระองค์ทรงเป็น]’ (3 นิไฟ 27:27)”³

ขณะที่เรามุ่งมั่นที่จะเป็นแม่ดังที่พระองค์ทรงเป็น ด้วยความปรารถนาที่จริงใจอยากเป็นพรแก่ “เพื่อนร่วมทางของเรา” เราจะได้รับโอกาสให้สัมผัสตนเองและพยุ่งผู้อื่น โอกาสเหล่านี้อาจไม่สะดวกสบายเสมอไป การทดสอบความปรารถนาจริงใจของเราเพื่อจะเป็นเหมือนพระอาจารย์มากขึ้น ผู้ซึ่งการรับใช้ของพระองค์ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาการรับใช้ทั้งหมด การขอใช้อันไม่มีขอบเขตของพระองค์เป็นอะไรบางอย่างที่ไม่สะดวกสบายเลย “กระนั้นก็ตาม, รัชมีภาพจงมีแต่พระบิดา, และเราได้รับส่วนและทำให้การเตรียมของเราเสร็จสิ้นเพื่อลูกหลานมนุษย์” (คพ. 19:19)

การมุ่งมั่นอย่างจริงใจเพื่อเป็นเหมือนพระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้น จะช่วยให้เราเห็นสิ่งที่เราอาจมองไม่เห็นด้วยวิธีอื่น ชาวสะมาเรียใจดีของเราดำเนินชีวิตใกล้ชิดพระวิญญาณมากพอจะตอบรับการกระตุ้นเตือนและช่วยเหลือคนแปลกหน้าที่เดือดร้อน

การมองเห็น

การมองเห็นด้วยตาทางวิญญาณคือการมองเห็นสิ่งต่างๆ ดังที่เป็นจริงๆ และรับรู้ความต้องการที่เราอาจไม่สังเกตเห็นด้วยวิธีอื่น ในอุปมาเรื่องแกะและแพะ ทั้งผู้ “ได้รับพร” และผู้ “ถูกแช่งสาป” ต่างไม่รู้ว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงอยู่ที่ท่ามกลางคนหิว กระหาย เปลือยกาย หรืออยู่ในคุก พวกเขาตอบรับรางวัลของตนโดยถามว่า “พวกข้าพระองค์เห็นพระองค์เมื่อใด” (ดู มัทธิว 25:34-39, 40-44)

เฉพาะคนที่มองเห็นด้วยตาทางวิญญาณและรับรู้ความต้องการเท่านั้นจึงจะลงมือทำและเป็นพรแก่ผู้ทุกข์ยาก ชาวสะมาเรียใจดีของเรารับรู้ความต้องการขณะที่เรามองเห็นด้วยตาทางวิญญาณ

ลงมือทำ

เราอาจเห็นความต้องการรอบตัวแต่รู้สึกว่ามีไม่มากพอจะตอบสนอง โดยคิดไปเองว่าสิ่งที่เราต้องให้มีไม่มากพอ ขณะที่เรามุ่งมั่นที่จะเป็นดังที่พระองค์ทรงเป็น และขณะที่เรามองเห็นความต้องการในเพื่อนร่วมเดินทางผ่านตาทางวิญญาณ เราต้องวางใจว่าพระเจ้าทรงสามารถทำงานผ่านเราได้ แล้วเราต้องลงมือทำ

ขณะเข้าพระวิหาร เปโตรและยอห์นพบชายคนหนึ่ง “เป็นง่อยมาตั้งแต่เกิด” เขาขอทานจากท่านทั้งสอง (ดู กิจการของอัครทูต 3:1-3) คำตอบของเปโตรเป็นแบบอย่างและเป็นการเชื้อเชิญเราแต่ละคน

“เงินและทองเราไม่มี แต่สิ่งที่มีนั้นเราจะให้ท่าน คือในพระนามของพระเยซูคริสต์ชาวนาซาเร็ธ จงเดินเถิด

“แล้วเปโตรจับมือขวาของเขาพุงขึ้น” (กิจการของอัครทูต 3:6-7)

เราอาจลงมือทำโดยให้เวลาและพรสวรรค์ คำพูดอ่อนโยนหรือพลังที่แข็งแกร่ง ขณะที่เรามุ่งมั่นและมองเห็น เราจะอยู่ในสภาวะการณ์และสถานการณ์ที่เราสามารถลงมือทำและเป็นพรแก่ผู้อื่น ชาวสะมาเรียใจดีของเราลงมือทำ เธอรับเราเข้าในบ้านและจัดหาสิ่งที่เธอมีให้เรา โดยแท้แล้วเธอกล่าวว่า “สิ่งที่มีนั้นเราจะให้ท่าน” นั่นคือสิ่งที่เราต้องทำ

ประธานมอนสันสอนหลักการเดียวกันดังนี้

“เราแต่ละคนจะเดินบนถนนเยรีโคของเราเองในการเดินทางผ่านความเป็นมรรตัย อะไรจะเป็นประสบการณ์ของท่าน อะไรจะเป็นประสบการณ์ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่ทันสังเกตเห็นคนล้มท่ามกลางขโมยและร้องขอความช่วยเหลือหรือเปล่า แล้วท่านเล่า

“ข้าพเจ้าจะเป็นคนมองเห็นคนบาดเจ็บและได้ยินคำขอร้องขอของเขาแต่ข้ามไปอีกฝากหนึ่งไหม แล้วท่านเล่า

“หรือข้าพเจ้าจะเป็นคนที่มองเห็น ได้ยิน หยุด และช่วยเหลือแล้วท่านเล่า

“พระเยซูประทานคำเตือนใจแก่เราว่า ‘จงไปทำเหมือนอย่างนั้นเถิด’ เมื่อเราเชื่อฟังคำประกาศดังกล่าว เราจะมองเห็นอย่างนิรันดร์ภาพแห่งปีติอันหาได้เทียบได้และหาใดเหนือกว่า”⁴

เมื่อเราเป็นเหมือนพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมากขึ้นโดยความมุ่งมั่น มองเห็น และลงมือทำ เราจะรู้ถึงความจริงของถ้อยคำของกษัตริย์เป็นจามิน “เมื่อท่านอยู่ในการรับใช้เพื่อนมนุษย์ของท่าน ท่านก็อยู่ในการรับใช้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของท่านนั่นเอง” (โมไซยาห์ 2:17) ■

อ้างอิง

1. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “เพราะว่าเราได้วางแบบอย่างแก่พวกท่านแล้ว,” *เล็ยโฮนา*, พ.ศ. 2014, 35.
2. โทมัส เอส. มอนสัน, “ความรัก—แก่นแท้ของพระกิตติคุณ,” *เล็ยโฮนา*, พ.ศ. 2014, 91.
3. นีล เอ. แม็กซเวลล์, “การใช้โลหิตแห่งการชดใช้ของพระคริสต์,” *เล็ยโฮนา*, ม.ค. 1998, 27.
4. โทมัส เอส. มอนสัน, “Your Jericho Road,” *Ensign*, May 1977, 71.

หมยมั่นอย่างจริงใจ

มองเห็นด้วยตาทางวิญญาณ

ลงมือทำและเป็นพร

합조서

Need This Every Hour

신소프신
우주술하

없기되소

“ขอฟังพระ ทุกโมงยาม”

ลูกสองคนของปาด มิจัง ยอมรับพระกิตติคุณอย่าง
รวดเร็ว ส่วนเขอนั้นไม่คิดว่าสามารถให้สัญญาได้ว่า
จะรับบัพติศมา

โดย โจนาธาน เอช. เวสต์โอเวอร์

▼ ายวันอาทิตย์ที่เบิกบานวันหนึ่งในงานเผยแผ่ของผมที่
บัลซาน เกาหลี ผมกับคู่กำลังกล่าวลาสมาชิกหลังเลิก
โบสถ์และจะออกไปเผยแผ่ศาสนาที่พอดดีหัวหน้าเผยแผ่
วอร์ดแนะนำเราให้รู้จักคอง ซุงยุนเด็กชายวัย 12 ปี เขามาโบสถ์
วันนั้นและต้องการเรียนพระกิตติคุณมากขึ้น

เราตื่นเต้นแน่นอนกับโอกาสในการสอนเขา แต่ผมกังวลใจกับ
การสอนคนอายุน้อยขนาดนี้ เราตัดสินใจว่าเราต้องได้รับอนุญาต
จากผู้ปกครองของเขา ผมจึงโทรไปที่บ้านของคอง ซุงยุนและพูด
คุยสั้นๆ กับปาด มิจังคุณแม่ของเขา ผมประหลาดใจเมื่อเธอบอก
ว่าเธอดีใจที่ลูกชายอยากไปโบสถ์และเธอยินดีให้เราสอนเขา

ผู้สนใจที่คาดไม่ถึง

เย็นวันถัดมาเรามาถึงบ้านของเด็กชายคนนั้น พร้อมสอน เรา
ประหลาดใจเมื่อพบว่าปาด มิจังต้องการให้เราสอนคอง ซุงยุน
ลูกสาวของเธอด้วย เนื่องจากเราเป็นคนแปลกหน้าในบ้าน ปาด
มิจังจึงอยากนั่งเรียนด้วย เรามีความสุขแน่นอนที่ได้สอนคนมาก
เท่าที่อยากฟัง!

หลังจากพวกเขาบริการอาหารว่าง เรายิ่งนั่งด้วยกันและเริ่ม
พูดคุยกัน แทนที่จะให้เราเริ่มสอนบทเรียนทันที ปาด มิจังกลับ
ต้องการรู้จักเรามากขึ้นและเล่าให้เราฟังเกี่ยวกับสภาวะการณ์ของ

ครอบครัวเธอ เธอเล่าให้เราฟังเกี่ยวกับการทดลองและความยาก
ลำบากที่พวกเขาประสบเมื่อเร็วๆ นี้ รวมทั้งการต่อสู้กับมะเร็งของ
ลูกชายเธอ เขาผ่านการรักษาด้วยการฉายแสงมาได้ด้วยดี และ
ตอนนี้มะเร็งสงบลงแล้ว แต่คณะแพทย์เตือนว่าอาจกำเริบได้ทุก
เมื่อ นี่เป็นข่าวร้ายของครอบครัว พวกเขาเป็นครอบครัวชนชั้น
แรงงาน และคุณพ่อต้องทำงานหนักมากเพื่อให้มีหลังคาคุ้มหัว
และมีอาหารบนโต๊ะ

ผมตกใจและเสียใจเมื่อทราบเรื่องการทดลองในชีวิตพวกเขา
ชีวิตไม่ง่ายสำหรับพวกเขา แต่ความสนิทสนมในครอบครัว
ประจักษ์ชัดยิ่งกว่าที่ผมเคยเห็นในครอบครัวอื่นที่ผมพบใน
เกาหลี ซึ่งบอกถึงอะไรหลายอย่างในสังคมที่เน้นครอบครัวอย่าง
เกาหลี เราออกจากบ้านพวกเขาเย็นวันนั้นโดยได้รู้จักครอบครัว
ที่พิเศษนี้มากขึ้นและได้มีโอกาสแบ่งปันข่าวสารพระกิตติคุณกับ
พวกเขา

สัปดาห์นั้นผมกับเอ็ดเดอร์ริคส์กลับไปสอนอีกหลายครั้ง แต่
ละครึ่งจะประสบความอบอุ่นและความเอื้อเฟื้อเหมือนที่เราเคย
ประสบตอนไปเยี่ยมครั้งแรก เมื่อสอนถึงเรื่องบัพติศมา เด็กทั้งสอง
อยากเข้าร่วมศาสนจักรมาก นอกจากนี้ มิจัง คุณแม่พวกเขาสนับสนุน
ความต้องการของลูก อย่างไรก็ตาม ถึงแม้การสอนของเรา
ตรงใจเธอแต่เธอไม่รู้สึกรู้ว่าเธอจะทำและรักษาคำมั่นสัญญาว่า

จะเข้าร่วมศาสนจักรได้ เธอรู้สึกว่าเขาไม่ควรรับบัพติศมาโดย
สามีไม่ได้รับบัพติศมาด้วย เรายังไม่เคยพบเขา อยากรู้ดี เธอ
เต็มใจพบกับเราต่อและต้องการไปโบสถ์กับลูกๆ ของเธอ

ขณะยังคงสอนในบ้านของเธอ เราพบคอง กุกวอนสามีเธอ—
ชายที่อ่อนน้อม มีมารยาท และเอื้อเฟื้อ เขาร่วมเรียนบทสนทนา
สองสามบทสุดท้ายกับเราและเชื่อทุกอย่างที่เราสอนทันที รวมทั้ง
หลักคำสอนที่คนอื่นมักพบว่ายาก อย่างเช่น สวรรค์และพระเจ้า
แห่งปัญญา พวกเขาเริ่มจ่ายส่วนสิบทั้งที่สถานะการเงินไม่สู้ดี
อุปสรรคอย่างเดียวของเขาคือต้องทำงานวันอาทิตย์ เขาทำงาน
ที่สนามบินนานาชาติโซลทุกวันอาทิตย์ ด้วยเหตุนี้จึงไม่สามารถ
ไปโบสถ์กับคนอื่น ๆ ในครอบครัวได้ แม้จะต้องทำงาน แต่เขา
กับภรรยาจัดเวลาเข้าร่วมบัพติศมาของลูกๆ ในวันอาทิตย์ต่อ
มา เป็นเหตุการณ์ที่ยอดเยี่ยมมาก!

หลังจากบัพติศมาของลูก เรายังคงพบกันบ่อยๆ ในบ้านของ
ครอบครัวนี้ เราจัดสังสรรค์ในครอบครัว แบ่งปันพระคัมภีร์และ
ประสบการณ์ที่ยกระดับจิตใจ และแนะนำพวกเขาให้รู้จักสมาชิก
วอร์ด อยากรู้ดี แม้จะมีประสบการณ์พระกิตติคุณอย่างต่อเนื่อง
และแม่กับลูกๆ ไปโบสถ์ในวันอาทิตย์เป็นประจำก็ตาม
กุกวอนกับมิจยังไม่กำหนดวันรับบัพติศมาสักที เรายังและ
สนับสนุนพวกเขาต่อไปอย่างดีที่สุดเท่าที่ทำได้

หลายเดือนผ่านไป เอ็ลเดอร์ริคส์ย้ายและเอ็ลเดอร์ไมเนอร์
คู่ใหม่ของผมเป็นเอ็ลเดอร์ที่เพิ่งมาจากศูนย์ฝึกอบรมผู้สอน
ศาสนา เขาเปี่ยมด้วยศรัทธา ความกระตือรือร้น และความตื่น
เต้น และพูดตามตรงคือผมตามเขาแทบไม่ทัน! หลังจากพบปะ
พูดคุยกับคอง กุกวอนและปาค มิจยังสองสามครั้ง คู่เข้ามาถาม
ผมว่าผมกับคู่คนก่อนเคยอดอาหารให้พวกเขาไหม เราไม่เคย
ความจริงคือ ผมไม่เคยคิดถึงสิ่งนั้นมาก่อน ด้วยเหตุนี้เราจึงพบ
กับครอบครัวและแนะนำเรื่องการอดอาหาร ผมตกใจเมื่อพบว่า
พวกเขาอดอาหารด้วยตนเองเป็นระยะๆ ทั้งเพื่อสุขภาพของ
ลูกชายและเพื่อการเปลี่ยนตารางงานซึ่งจะทำให้คอง กุกวอนได้
ไปโบสถ์กับครอบครัวเราขออดอาหารร่วมกันเป็นครอบครัวกับ
พวกเขาและจากนั้นไม่นานคำสวดอ้อนวอนอย่างซื่อสัตย์ของ
พวกเขาได้รับคำตอบ ตารางงานของกุกวอนเปลี่ยน เราคิดว่านี่
คือสิ่งเดียวที่ทำให้พวกเขาไม่รับบัพติศมา แต่จริงๆ แล้วมิจยัง
ไม่รู้สึกพร้อมที่จะรับบัพติศมา

**พระวิญญาณแรงกล้าในห้องขณะที่เราร้องเพลง
ข้อสุดท้ายจบ ปาค มิจยังมองตามผมและพูดว่า
“ดิฉันต้องรับบัพติศมา”**

ความคิดที่ได้รับการตลใจ

ครั้งหนึ่งขณะเยี่ยมพวกเขาที่บ้าน เอ็ลเดอร์ไมเนอร์เกิดความคิดที่ปราดเปรื่อง หลังจากแบ่งปันข่าวสารจากพระคัมภีร์ เขาดึงหนังสือเพลงสวดขนาดพกพาออกมาและถามว่าเราจะร้องเพลงกับพวกเขาได้ไหม ถึงเราจะเคยร้องด้วยกันหลายครั้ง แต่ผมไม่เคยเห็นปาค มิจยังร้องเพลง และแค่สันนิษฐานว่าเธอไม่ชอบร้องเพลงหรืออึดอัดเพราะเธอไม่คุ้นกับเพลงนั้น เอ็ลเดอร์ไมเนอร์ถามเธอว่าเธอมีเพลงสวดเพลงโปรดไหม และยังคงความประหลาดใจแก่ผม เธอเกือบร้องให้และตอบว่า เธอชอบร้องเพลงสวด ตั้งแต่

เธอเป็นเด็กเล็กๆ เพลงสวดเพลงโปรดของเธอคือ “ขอพึ่งพระทุกโมงยาม” (เพลงสวด, บทเพลงที่ 44) เราขอให้เธอร้องเพลงสวดกับเรา เธอตอบตกลงพร้อมทั้งน้ำตา เราเริ่มร้องประสานสี่เสียง โดยมีคุณพ่อกับลูกร้องทำนองหลัก มีจิ้งร้องอัลโต เอ็ลเดอร์ไมเนอร์ร้องเทเนอร์ และผมร้องเบส

พระวิญญูญาณแรงกล้าในห้องอย่างที่เราไม่เคยรู้สึกขนาดนี้มาก่อน ขณะที่เราร้องข้อสาม เธอรู้สึกซาบซึ้งใจ และเสียงของเธอแผ่วลงขณะที่เรายังร้องต่อ

ขอพึ่งพระทุกโมงยาม

สุขหรือโศกา

โปรดมาอยู่ใกล้หาไม่

ชีพไร้ราคา

ขอพึ่งพระ โอ ขอพึ่งพระ

ขอพึ่งพระทุกโมงยาม

พระผู้ช่วยโปรดอวยพร

ข้าเข้าเฝ้าพระองค์!

เมื่อเราร้องข้อสี่และข้อสุดท้ายจบ เธอกำลังสะอื้น เมื่อสามมีพยายามปลอบเธอ เธอก็สามารถสงบลงได้ในที่สุด เธอมองตาผมและพูดว่า “ดิฉันต้องรับบัพติศมา”

พิธีบัพติศมาสำหรับคอง กูวอนกับปาค มีจิ้ง ป่ายวันอาทิตย์ถัดไปเป็นพิธีที่เปี่ยมปีติอย่างแท้จริง! ลูกๆ ของพวกเขา ซุงยุนกับซุงจิน มีส่วนร่วมในโปรแกรมนี้ และสมาชิกในห้องที่หลายคนเข้าร่วมเพื่อแสดงการสนับสนุนครอบครัวผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ล่าสุดในวอร์ดของพวกเขา ผมกับเอ็ลเดอร์ไมเนอร์ร้องเพลงพิเศษ “ขอพึ่งพระทุกโมงยาม”

ในที่สุดผมก็จบงานเผยแผ่และกลับบ้าน หลังจากเรียนที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังอีกหนึ่งปี ผมกลับไปฝึกงานช่วงฤดูร้อนที่เกาหลี และทุกวันหยุดสุดสัปดาห์ผมจะกันเวลาไปเยี่ยมเพื่อนที่พิเศษหลายคนและครอบครัวที่ผมเคยพบในงานเผยแผ่ หลังจากนั้นสองสามสัปดาห์ผมกลับไปพบกับครอบครัวที่พิเศษนี้ เมื่อมาถึงบ้านของพวกเขา ผมสังเกตเห็นว่ามีบางคนหายไป—ซุงยุน ลูกชายของพวกเขา มีจิ้งน้ำตาคลอขณะแจ้งข่าวว่า มะเร็งของลูกชายกำเริบอีกครั้ง และเขาพ่ายแพ้ต่อโรคนี้นอนอายุ 14 ปี

ขณะพยายามพุดปลอบใจเธอและจัดการกับความเจ็บปวดที่ผมรู้สึก คอง กูวอนรับรอกับผมว่าทุกอย่างจะโอเค พวกเขารักพระกิตติคุณ ไปโบสถ์อย่างซื่อสัตย์ และเฝ้ารววันที่ครอบครัวจะผืนักด้วยกันเพื่อนิรันดรในพระวิหารโซล เกาหลี แม้พวกเขาจะรู้สึกปวดร้าวใจ แต่ก็รู้ว่าครอบครัวจะได้พบคอง ซุงยุนและได้อยู่ด้วยกันอีกครั้ง มีจิ้งบอกผมด้วยการร้องเพลงสวดทุกวันช่วยให้เธอและครอบครัวมีพลังรับมือและรู้สึกถึงสันติสุขที่พระวิญญูญาณนำมา

ขณะที่ออกจากบ้านของพวกเขาเย็นวันนั้น ผมใคร่ครวญเนื้อร้องเพลงสวดเพลงโปรดของปาค มีจิ้งอีกครั้ง ผมสำนึกคุณที่พระบิดาบนสวรรค์ประทานพรให้ครอบครัวนี้มีสันติสุขหลังจากคอง ซุงยุนเสียชีวิต และผมสำนึกคุณเป็นพิเศษต่อบทบาทของพระวิญญูญาณในการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของมีจิ้ง และสำหรับศรัทธาและความหวังที่ครอบครัวนี้มีในพระนิรันดรของพระวิหาร ■
ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

เพลงสวดปลอบ ใจคนโศกเศร้า

“คำเทศนาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดบางอย่างเป็นการเทศนาโดยการร้องเพลงสวด เพลงสวดน้อมนำให้กลับใจและทำงานดี สร้างประจักษ์พยานและศรัทธา ปลอบโยนคนอ่อนระอา ปลอบใจคนโศกเศร้า และสร้างแรงบันดาลใจให้เราอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่”

“คำกล่าวของฝ่ายประธานสูงสุด,” *เพลงสวด*, ix

โดย ประธาน
บอยด์ เค.
แพคเกอร์
ประธานโครัม
อัครสาวกสิบสอง

การพลีพระชนม์ชีพอัน ศักดิ์สิทธิ์และไม่คำนึงถึงพระองค์เอง ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

พระเจ้าทรงอยู่ที่นั่นเสมอ
พระองค์ทรงทนทุกข์และรับโทษแทน
ถ้าท่านเต็มใจยอมรับพระองค์
เป็นพระเจ้าผู้ไถ่ของท่าน

ถ้าทุกคนอาศัยสินเชื่อทาง
วิญญาณ บัญชีเพิ่มขึ้นและ
เพิ่มขึ้นไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง
ถ้าท่านชำระหนี้อยู่เสมอ ท่าน
ก็ไม่ต้องกังวลมาก ไม่นานท่าน
จะเริ่มเรียนรู้วินัยและรู้ว่ามิวัน
คิดบัญชีอยู่ข้างหน้า จงเรียนรู้ที่
จะชำระบัญชีทางวิญญาณของ
ท่านเป็นประจำแทนที่จะปล่อยให้ดอกเบียและ
ค่าปรับพอกพูน

เพราะท่านกำลังได้รับการทดสอบ จึงคาด
การณ์ได้ว่าท่านจะทำบางอย่างผิดพลาด ข้าพ-
เจ้าคิดว่าท่านเคยทำหลายสิ่งในชีวิตที่ท่านรู้สึก
เสียใจ หลายสิ่งที่ท่านไม่สามารถขอโทษได้
ด้วยซ้ำ อย่างไรก็ตามแต่แก้ไขเลย ด้วยเหตุนี้ท่านจึง
แบกภาระอย่างหนึ่ง ถึงเวลาแล้วที่ต้องใช้คำว่า
ความรู้สึกผิด ซึ่งสามารถทำให้เปราะบาง

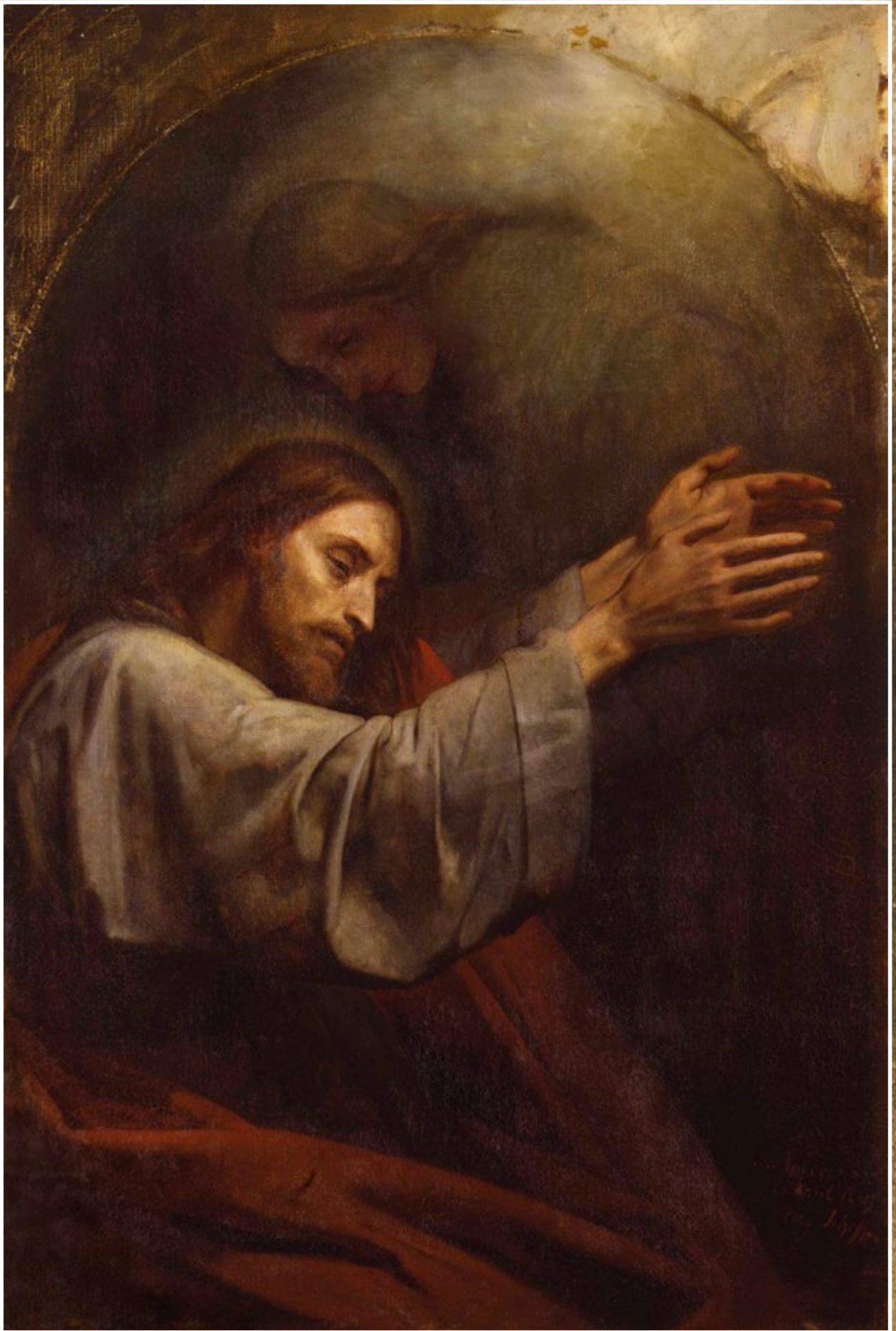

เหมือนรอยหมึกที่ลบไม่ออกและ
ล้างออกได้ไม่ง่าย ลูกเลี้ยงของ
ความรู้สึกผิดคือความผิดหวัง
ความเสียใจเพราะสูญเสียพร
และโอกาส

ถ้าท่านกำลังต่อสู้กับความ
รู้สึกผิด ท่านก็ไม่ต่างจากคน
ในพระคัมภีร์มอรมอนที่ศาสดา

พยากรณ์กล่าวว่า “เพราะความชั่วช้าสามานย์
ของพวกเขาศาสนจักร...เริ่มไม่เชื่อในวิญญาณ
แห่งการพยากรณ์และในวิญญาณแห่งการเปิด
เผย; และการพิพากษาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
หน้าพวกเขาอยู่” (ฮีลามัน 4:23)

เรามักพยายามแก้ไขปัญหาของความรู้สึก
ผิดโดยบอกกันและบอกตัวเองว่านี่ไม่ใช่เรื่อง
ใหญ่ แต่ในใจลึกๆ แล้วเราไม่เชื่อเช่นนั้นทั้ง
เราไม่เชื่อด้วยว่าตัวเราพูดเช่นนั้น เพราะเรารู้ดี

นี่เป็นเรื่องใหญ่!

ศาสดาพยากรณ์สอนเรื่องการกลับใจเสมอ แอลมากล่าวว่า “ดูเถิด, พระองค์เสด็จมาเพื่อทรงไถ่คนที่รับบัพติศมาสู่การกลับใจ, โดยทางศรัทธาในพระนามของพระองค์” (แอลมา 9:27)

แอลมาบอกบุตรที่ดื้อรั้นของเขาอย่างไม่อ้อมค้อมว่า “บัดนี้, การกลับใจมาสู่มนุษย์ไม่ได้เว้นแต่จะมีการลงโทษ, ซึ่งเป็นนิรันดร์ด้วยดังชีวิตของจิตวิญญาณจะเป็น, โดยตั้งไว้ให้ตรงกันข้ามกับแผนแห่งความสุข” (แอลมา 42:16)

มีจุดประสงค์เบื้องต้นสองประการสำหรับชีวิตมรตัย หนึ่งคือรับร่างกายที่สามารถทำให้บริสุทธิ์ สูงส่งและดำรงอยู่ตลอดกาลหากเรายอม จุดประสงค์ที่สองคือรับการทดสอบ ในการทดสอบเราจะทำผิดพลาดแน่นอน แต่ถ้าเรายอม เราจะเรียนรู้จากความผิดพลาดของเรา “ถ้าเรากล่าวว่าเราไม่ได้ทำบาป ก็เท่ากับเราทำให้พระองค์เป็นผู้ตรัสสมุสา และพระดำรัสของพระองค์ก็ไม่ได้อยู่ในตัวเราเลย” (1 ยอห์น 1:10)

บางที่ท่านอาจรู้สึกดีอยู่ในความคิดและร่างกาย ยุ่งยากใจหรือวิตกกังวลกับบัญญัติทางวิญญาณบางอย่างที่มีเครื่องหมาย “เลยกำหนด” เมื่อท่านประจันหน้ากับตนเองในชั่วขณะนั้นของการตรัสรองอย่างเจียบๆ (ซึ่งเราหลายคนพยายามหลีกเลี่ยง) มีบางอย่างที่ยังไม่ได้แก้ไขรบกวนจิตใจท่านหรือไม่ มีบางอย่างติดค้างในมโนธรรมของท่านหรือไม่ ท่านยังรู้สึกผิดมากหรือน้อยกับเรื่องใดบ้างหรือไม่ ไม่ว่าจะเรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่

บ่อยเหลือเกินที่เราได้รับจดหมายจากคนที่ทำความผิดอันน่าสลดใจและมีกังวล พวกเขาวิงวอนว่า “ผมจะได้รับการไถ่ภัยหรือไม่ ผมจะเปลี่ยนแปลงได้ไหม” คำตอบ

คือ ได้!

เปาโลสอนชาวโครินธ์ว่า “ไม่มีการทดลองใดๆ เกิดขึ้นกับท่านทั้งหลายนอกเหนือการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ พระเจ้าทรงซื่อสัตย์ พระองค์จะไม่ทรงให้พวกท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ และเมื่อถูกทดลอง พระองค์จะทรงให้มีทางออกด้วยเพื่อพวกท่าน จะมีกำลังทนได้” (1 โครินธ์ 10:13)

พระกิตติคุณสอนเราว่าความทรमानและความรู้สึกผิดบรรเทาลงได้โดยผ่านการกลับใจ นอกจากคนไม่กี่คน—ไม่กี่คนจริงๆ—ที่ไปอยู่ฝ่ายหายนะหลังจากรู้ความสมบูรณ์แล้ว ไม่มีนิสัย การเสพติด การกบฏ การลวงละเมิด และการกระทำผิดใดไม่ว่าใหญ่หรือเล็กได้รับยกเว้นจากสัญญาของการไถ่ภัยอย่างสมบูรณ์ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับท่านในชีวิต พระเจ้าทรงเตรียมทางให้ท่านกลับมาถ้าท่านจะใส่ใจการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์

บางคนเต็มไปดด้วยแรงกระตุ้นที่ต้านไม่อยู่ การล่องลอยที่วนเวียนอยู่ในความคิดจนอาจกลายเป็นนิสัย แล้วกลายเป็นการเสพติด เรามีแนวโน้มจะทำการลวงละเมิดและบาปบางอย่างและอ้างเหตุผลว่าเราไม่มีความผิดเพราะเราเกิดมาแบบนี้ เราติดกับดัก และด้วยเหตุนี้จึงเกิดความเจ็บปวดและความทรमानที่พระผู้ช่วยให้รอดเท่านั้นจะรักษาได้ ท่านมีพลังหยุดยั้งและได้รับการไถ่

ชาตานมุ่งโจมตีครอบครัว

ประธานมาเรียน จี. รอมนี (1897-1988) บอกข้าพเจ้าครั้งหนึ่งว่า “อย่าเพียงแต่บอกพวกเขาเพื่อให้พวกเขาเข้าใจ แต่บอกพวกเขาเพื่อพวกเขาจะได้ไม่เข้าใจผิด”

นี่ไฟกล่าวไว้ว่า “เพราะจิตวิญญาณข้าพเจ้า

เบิกบานในความแจ่มชัด; เพราะตามวิธีนี้พระเจ้า
พระผู้เป็นเจ้าของท่านทำงานในบรรดาลูกหลานมนุษย์.
เพราะพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของท่านความสว่างให้
แก่ความเข้าใจ” (2 โนไฟ 31:3)

ดังนั้นจงฟังให้ดี! ข้าพเจ้าจะพูดอย่างแจ่มชัด
ในฐานะผู้ได้รับเรียกและอยู่ใต้ข้อผูกมัดให้ทำเช่น
นั้น ท่านรู้ว่ามิใช่ปฏิบัติ พระคัมภีร์ให้นิยามเขาว่า
“งูศึกดำบรรพพ์ตัวนั้น, ผู้เป็นมาร, ... บิดาของความ
เท็จทั้งปวง” (2 โนไฟ 2:18) เขาถูกขับไล่ออกจาก
ต้น (ดู คพ. 29:36-38) และไม่ได้รับร่างกายมรรตัย
เวลานี้เขาสาบานว่าจะขัดขวาง “แผนอันสำคัญยิ่ง
แห่งความสุข” (แอลมา 42:8) และกลายเป็นศัตรู
ต่อความชอบธรรมทั้งหมด เขามุ่งโจมตีครอบครัว

ท่านอยู่ในยุคที่เสื้อลามกกำลังหวนคืนอยู่ทั่วโลก
ยากจะหนีพ้น เสื้อลามกจ้องที่ธรรมชาติส่วน
นั้นของท่านซึ่งทำให้ท่านมีอำนาจให้กำเนิดชีวิต

การหมกมุ่นกับเสื้อลามกนำไปสู่ความยุ่งยาก
การหย่าร้าง โรคภัย และความเดือดร้อนนับสิบ
อย่าง ไม่มีส่วนใดของเสื้อลามกที่ไร้พิษภัย การสะสม
ดู หรือพกพาเสื้อลามกไปด้วยก็เหมือนกับการเก็บงู
หางกระดิ่งไว้ในเป้สะพายหลัง ทำให้ท่านถูกโจมตี
ทางวิญญาณเหมือนถูกงูจู่โจมด้วยการพันพิษซึ่ง
เป็นอันตรายถึงตาย คนๆ หนึ่งสามารถเข้าใจได้
ง่าย ๆ ตามสภาพที่โลกเป็นอยู่ว่าท่านสามารถเปิด
รับ อ่าน โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์หรือดูเสื้อลามกโดย
ไม่เข้าใจผลอันน่ากลัวที่จะเกิดขึ้น ถ้านั้นเป็นท่าน
ข้าพเจ้าขอเตือนท่านให้หยุด หยุดเดี๋ยวนี้!

พระคัมภีร์มอรมอนสอนว่าทุกคน “ได้รับการสั่ง
สอนอย่างเพียงพอจนพวกเขาจะรู้จักความดีจากความ
ชั่ว” (2 โนไฟ 2:5) นั่นรวมถึงท่านด้วย ท่านรู้ว่าอะไร
ถูกอะไรผิด จงระวังให้มาก อย่าข้ามเส้นนั้น

ถึงแม้ความผิดพลาดส่วนใหญ่จะสภาพเป็นส่วน
ส่วนตัวต่อพระเจ้าได้ แต่มีการล่อลวงบางอยาง
ที่เรียกกรองมากกว่านั้นจึงจะได้รับการให้อภัย ถ้า

*มีพระองค์เดียว
เท่านั้นในบันทึก
ประวัติศาสตร์
มนุษย์ทั้งหมดที่
ไร้บาป มีคุณสมบัติ
คู่ควรรับบาปและ
การล่อลวงละเมิดของ
มนุษยชาติทั้งปวง*

ความผิดของท่านร้ายแรง ท่านต้องไปพบอธิการ
แต่หากไม่ร้ายแรง การสารภาพธรรมดาแบบเงียบๆ
เป็นส่วนตัวก็เพียงพอแล้ว แต่จำไว้ว่าเข้าวันนั้น
ของการให้อภัยอาจจะไม่มาทันที ถ้าตอนแรก
ท่านสะดุด อย่ายอมแพ้ การเอาชนะความท้อแท้
เป็นส่วนหนึ่งของการทดสอบ อย่ายอมแพ้ ตามที่
ข้าพเจ้าแนะนำไว้ข้างต้น เมื่อท่านสารภาพและ
ละทิ้งบาปแล้ว อย่าเสียใจหลัง

พระผู้ช่วยให้อวดทรงทนทุกข์เพราะบาปของเรา

พระเจ้าทรงอยู่ที่นั่นเสมอ พระองค์ทรงทนทุกข์
และรับโทษแทนถ้าท่านเต็มใจยอมรับพระองค์เป็น
พระผู้ไถ่ของท่าน

มนุษย์อย่างเราอาจไม่เข้าใจจริงๆ แล้วไม่
สามารถเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ว่าพระผู้ช่วยให้อวด
ทรงทำให้การพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้เกิด
สัมฤทธิ์ผลอย่างไร แต่สำหรับเวลานี้คำว่า *อย่างไร*
ไม่สำคัญเท่า *เพราะเหตุใด* ที่พระองค์ทรงทนทุกข์
เหตุใดพระองค์ทรงทนทุกข์เพื่อท่าน เพื่อข้าพเจ้า
เพื่อมวลมนุษย์ พระองค์ทรงทำเช่นนั้นเพราะทรงรัก
พระผู้-เป็นเจ้าของบิดาและมนุษย์ทั้งปวง “ไม่มีใคร
มีความรักยิ่งใหญ่กว่านี้ คือการสละชีวิตเพื่อมิตร
สหายของตน” (ยอห์น 15:13)

ในเทศน์นี้ พระคริสต์ทรงแยกจากอัครสาวก
เพื่อไปสวดอ้อนวอน สิ่งที่คุณได้ยินอยู่นอกเหนือ
ความสามารถที่เราจะรู้ได้! แต่เรารู้ว่าพระองค์
ทรงทำการชดใช้เสร็จสมบูรณ์ พระองค์เต็มพระทัย
รับความผิดพลาด บาป ความรู้สึกผิด ความสงสัย
และความหวาดกลัวของคนทั้งโลกไว้กับพระองค์
พระองค์ทรงทนทุกข์แทนเราเพื่อที่เราจะได้ไม่ต้อง
ทนทุกข์ คนจำนวนมากทนทุกข์ทรมานและเสียชีวิต
ในความตายที่เจ็บปวดและน่ากลัว แต่ความปวด
ร้าวของพระองค์เหนือกว่าพวกเขาทั้งหมด

เมื่อถึงวัยนี้ข้าพเจ้ารู้ว่าความเจ็บปวดทางกาย

เป็นอย่างไร และนั่นไม่สนุกเลย! ไม่มีใครหนีพ้นชีวิตนี้โดยไม่เรียนรู้บางอย่างเกี่ยวกับความทุกข์ทรมาน แต่ความทรมานที่ตัวข้าพเจ้าไม่สามารถทนได้คือเมื่อข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าเป็นเหตุให้อีกคนหนึ่งทนทุกข์ ตอนนั้นเองที่ข้าพเจ้าพอจะเข้าใจความเจ็บปวดรวดร้าวที่พระเจ้าช่วยให้อรอดทรงประสบในสวนเกทเสมนี

ความทุกข์ทรมานของพระองค์ต่างจากความทุกข์ทรมานอื่นทั้งหมดก่อนหน้านี้หรือ นับแต่นั้นเพราะพระองค์ทรงรับโทษทั้งหมดที่เคยเกิดแก่ครอบครัวมนุษย์มาไว้กับพระองค์เอง ลองคิดดู! พระองค์ไม่มีหนี้ต้องชำระ พระองค์ไม่ได้ทำผิด แต่กระนั้น ความรู้สึกผิดทั้งหมด ความเศร้าโศก โทมัสส์ ความเจ็บปวด ความอับศอดสู ความทรมานทางใจ อารมณ์ และร่างกายทั้งหมดที่มนุษย์รู้จัก—พระองค์ประสบมาแล้วทั้งสิ้น มีพระองค์เดียวเท่านั้นในบันทึกประวัติศาสตร์มนุษย์ทั้งหมดที่รับบาป มีคุณสมบัติคู่ควรรับบาปและการลงละเมิดของมนุษยชาติทั้งปวงและรอดพ้นความเจ็บปวดที่มากกับการชดใช้ให้พวกเขา

พระองค์ถวายเป็นชีวิตของพระองค์และตรัสว่า “คือเราที่รับเอาบาปของโลกไว้” (โมไซยาห์ 26:23) พระองค์ทรงถูกตรึงกางเขน พระองค์สิ้นพระชนม์ พวกเขาไม่สามารถพรากชีวิตไปจากพระองค์ได้ พระองค์ทรงยอมสิ้นพระชนม์

การให้อภัยอย่างสมบูรณ์เป็นไปได้

ถ้าท่านเคยสะดุดหรือหลงไปชั่วคราว ถ้าท่านรู้สึกว่าการนี้ปฏิบัติจับท่านเป็นเชลย ท่านสามารถก้าวไปข้างหน้าด้วยศรัทธาและไม่เตร็ดเตร่ไปมาในโลกอีก มีคนที่พร้อมจะนำท่านกลับ

สู่สันติและความมั่นคง แม้แต่พระคุณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ตามที่สัญญาไว้ในพระคัมภีร์ ก็มา “หลังจากเราทำทุกสิ่งจนสุดความสามารถแล้ว” (2 โนไฟ 25:23) สำหรับข้าพเจ้าแล้วความเป็นไปได้เช่นนี้คือความจริงอย่างหนึ่งที่มีค่าสมแก่การรู้มากที่สุด

ข้าพเจ้าสัญญาว่าเข้าอันโชติช่วงแห่งการให้อภัยจะมา เมื่อนั้น “สันติสุขแห่งพระเจ้าซึ่งเกินความเข้าใจ” (ฟิลิปปี 4:7) จะเข้ามาในชีวิตท่านอีกครั้ง เหมือนเวลาพระอาทิตย์ขึ้น ท่านและพระองค์ “จะไม่จดจำบาป [ของท่าน] อีก” (เยเรมีย์ 31:34) ท่านจะรู้ได้อย่างไร ท่านจะรู้! (ดู โมไซยาห์ 4:1-3)

นี่คือสิ่งที่ข้าพเจ้ามาสอนท่านผู้อยู่ในความทุกข์ใจ พระองค์จะทรงก้าวเข้ามาแก้ไขปัญหาที่ท่านแก้ไขไม่ได้ แต่ท่านต้องจ่ายราคา สิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้นถ้าท่านไม่ทำ พระองค์ทรงเป็นผู้ปกครองที่เมตตาอย่างยิ่งขนาดว่าพระองค์ทรงจ่ายราคาที่เป็นจำเป็น แต่พระองค์ทรงต้องการให้ท่านทำสิ่งที่ควรทำ แม้จะเจ็บปวดก็ตาม

ข้าพเจ้ารักพระเจ้า และข้าพเจ้ารักพระบิดาผู้ทรงส่งพระองค์มา ภาวะของความผิดหวังบาป และความรู้สึกผิดของเราวางอยู่เบื้องพระพักตร์พระองค์ และโดยเงื่อนไขที่เอื้อเฟื้อของพระองค์ บัญชีแต่ละรายการจะถูกขีดว่า “จ่ายครบแล้ว”

“มาเถิด ให้พวกเราสู่ความกัน ถึงบาปของเจ้าเป็นเหมือนสีแดงเข้ม ก็จะมีขาวอย่างหิมะถึงมันจะแดงเหมือนผ้าแดงก็จะเป็นอย่างขนแกะ” จะเป็นเช่นนั้น อิสยาห์กล่าวต่อ “ถ้าพวกเขาเต็มใจและเชื่อฟัง” (อิสยาห์ 1:18-19)

จงมาหาพระองค์

ข้อพระคัมภีร์ที่ว่า “จงเรียนรู้ปัญญาในวัยเยาว์ของลูก; แท้จริงแล้ว, จงเรียนรู้ในวัยเยาว์ของลูกที่จะรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า” (แอลมา 37:35) เป็นคำเชื้อเชิญที่มาพร้อมกับคำสัญญาถึงสันติสุขและความคุ้มครองจากปฏิปักษ์ “อย่าให้ใครหมิ่นประมาทความอ่อนวัยของท่าน แต่จงเป็นแบบอย่างแก่บรรดาผู้เชื่อ ทั้งในด้านความเชื่อและการประพฤติ ทั้งในด้านความรัก ความเชื่อ และความบริสุทธิ์” (1 ทิโมธี 4:12)

อย่าคาดหวังว่าทั้งหมดจะราบรื่นตลอดชีวิตท่าน แม้กับคนที่ดำเนินชีวิตอย่างที่ควร บางครั้งก็พบว่า เป็นไปในทางตรงกันข้าม จงเผชิญการทำลายแต่อย่างอย่างของชีวิตด้วยการมองโลกในแง่ดีและมั่นใจ และท่านจะมีสันติสุขและศรัทธาที่ค้ำจุนท่านเวลานี้ และในอนาคต

สำหรับคนที่ยังไม่ได้รับพรทั้งหมดที่ท่านรู้สึกว่าการต้องการและจำเป็นต้องมี ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าท่านที่ดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์ย่อมจะได้รับประสบการณ์หรือโอกาสทุกอย่างที่จำเป็นต่อการไถ่และความรอด จงรักษาความมีค่าควร มีความหวัง อดทน และสวดอ้อนวอนเสมอ ทุกอย่างมีทางออก ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์จะนำทางท่าน และชี้แนะการกระทำของท่าน

ถ้าท่านเป็นคนหนึ่งที่กำลังต่อสู้กับความรู้สึกผิด ความผิดหวัง หรือความหดหู่อันเนื่องจากความผิดที่ท่านทำหรือพรที่ยังมาไม่ถึง จงอ่านคำสอนที่พบในเพลงสวด “มาหาพระเยซู”

*มาหาพระเยซูท่านที่มีทุกข์ทน
กังวลและอ่อนแรงเพราะบาปกดดัน
พระองค์จะทรงนำท่านผ่านสู่สวรรค์
ที่บรรดาคนเชื่อพักพิง*

*ภาระของความ
ผิดหวัง บาป และ
ความรู้สึกผิดของ
เราวางอยู่เบื้อง
พระพักตร์พระองค์
และโดยเงื่อนงำที่
เอื้อเฟื้อของพระองค์
บัญญัติแต่ละรายการ
จะถูกชี้ว่า
“จ่ายครบแล้ว”*

*มาหาพระเยซูพระองค์จะเหลียวแล
แม้ท่านหลงทางไปในทางของมาร
ความรักพระองค์จะค้นหาและพาท่าน
ทั้งกาลทิวาและราตรี*

*มาหาพระเยซูพระองค์จะตรึงฟัง
ถ้าท่านยังถ่อมตนวอนขอความรัก
ท่านไม่รู้หรือว่าเทพาอยู่ใกล้นัก
จากคำหนักรื่องเบื้องบน¹*

ข้าพเจ้ากับเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ อัครสาวกอ้างสิทธิ์เป็นพยานพิเศษของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ พยานดังกล่าวได้รับการยืนยันทุกครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกถึงผลการชำระให้สะอาดของการพลีพระชนม์ชีพอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ในตัวข้าพเจ้าหรือในผู้อื่น พยานของข้าพเจ้าและของเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ทุกท่านเป็นความจริง เรารู้จักพระเจ้า พระองค์ไม่ใช่คนแปลกหน้าสำหรับศาสดาพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผยของพระองค์

ข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านไม่ดีพร้อมแต่ท่านกำลังรุดหน้าไปตามถนนเส้นนั้น จงกล้าหาญ จงรู้ว่าใครก็ตามที่มีร่างกายยอมมีอำนาจเหนือคนไม่มีร่างกาย² ซาตานไม่มีร่างกาย ดังนั้นหากท่านเผชิญการล่อลวง จงรู้ว่าท่านอยู่เหนือกว่าการล่อลวงทุกอย่าง หากท่านจะใช้สิทธิ์เสรีนั้นที่พระองค์ประทานแก่อาดัมกับเอวาในสวนและตกทอดมาจนถึงคนรุ่นนี้

ถ้าท่านมองไปข้างหน้าด้วยความหวังและความปรารถนาจะทำสิ่งซึ่งพระเจ้าทรงประสงค์ให้ท่านทำ — นั่นคือทั้งหมดที่คาดหวัง ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณเรื่อง “ความจริงที่ควรค่าแก่การรู้มากที่สุด” ที่มหาวิทยาลัยบริกัม ยังก์ 6 พ.ย. 2011
ดูบทความเต็มเป็นภาษาอังกฤษที่ speeches.byu.edu

อ้างอิง

- ดู “มาหาพระเยซู,” เพลงสวด, บทเพลงที่ 49.
- ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 226.

ร้องเพลงสวดเพลงโปรดของคุณ

ดิฉันเพิ่งให้กำเนิดลูกสาวของเรา ดิฉันคลอเคลียมาก และหมดแรง

เมื่อวางริเบคาห์ไว้ในอ้อมแขนของดิฉัน ดิฉันรู้สึกเต็มตื่นจนคิดว่าควรร้องเพลงสวดเพลงโปรด “ฉันลูกพระเจ้าเป็นเจ้า” (เพลงสวด, บทเพลงที่ 149) การตอบสนองในตอนแรกของดิฉันคือ “ไม่ ฉันเหนื่อยเกินไป ไว้ค่อยร้องให้เธอฟังวันหลัง” แต่แล้วความคิดนั้นก็เข้ามาอีกครั้ง ถึงแม้จะหมดแรง แต่ดิฉันก็เริ่มร้องขอแรก สามีกับคุณแม่ของดิฉันร้องตาม

เมื่อเราร้องเพลงจบ ดิฉันรู้สึกว่ามีความรู้สึกพิเศษในห้อง แม้แต่คุณแม่ซึ่ง จนถึงเวลานั้นปฏิบัติอย่างมืออาชีพและวางตัวห่างๆ ก็ยังน้ำตาไหลอาบแก้ม เธอขอบคุณเราที่ร้องเพลงไพเราะเหลือเกิน เธอบอกว่าตลอดหลายปีที่ผ่านมาตลอดเด็ก เธอไม่เคยรู้สึกอย่างที่คุณรู้สึกขณะนั้น

ดิฉันใคร่ครวญประสบการณ์ดังกล่าว และสงสัยว่าดิฉันควรหาเพลงสวดให้เธอหรือไม่ น่าเสียดายที่ดิฉันยุ่งกับชีวิตและสิ่งเรื่องนี้

แต่แล้วก็ถึงวันนัดตรวจหลังคลอด ขณะคุณแม่เดินเข้ามาในห้อง ใบหน้าของเธออึมเศร้า และเธอสวมกอดดิฉัน เธอบอกว่าเธอไม่สามารถเอาเพลงนั้นออกจากความคิดได้และพยายามหาเพลงนั้นทางอินเทอร์เน็ตเพื่อเธอจะร้องให้ครอบครัวฟังได้ ตอนนั้นเองที่พระวิญญูญาณบริสุทธิ์ทรงเตือนดิฉันว่าควรให้เพลงกับเธอ ดิฉันสัญญากับเธอว่าภายในสัปดาห์นั้นดิฉันจะกลับมาพร้อมเพลงดังกล่าว คืนนั้นดิฉันสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือเพื่อให้พบเพลงเรียบเรียงใหม่ที่ จะดีที่สุดสำหรับเธอ ปายวันถัดมา ดิฉันส่งซีดีที่มีเพลงนั้น เมื่อซีดีส่งมาทาง

ไปรษณีย์ในอีกสองสามวันให้หลัง ดิฉันรีบเอาซีดีไปให้เธอ

เธอตื่นตื่นเมื่อได้รับและขอบคุณสำหรับของขวัญดังกล่าว เธอบอกดิฉันว่าเธอไม่แน่ใจว่าทำไม แต่เพลงนี้สำคัญต่อเธอมากจนเธอต้องแบ่งปันกับครอบครัว ขณะที่เราพูดคุยกัน ดิฉันแบ่งปันกับเธอไม่เพียงความรักที่มีต่อเพลงเท่านั้นแต่แบ่งปันประสบการณ์ถึงความจริงอันเรียบง่ายที่สอนในเพลงนั้นด้วย

ขณะขับรถกลับบ้านวันนั้น ดิฉันรู้สึกถึงความรักของพระบิดาบนสวรรค์ต่อธิดาคนหนึ่งของพระองค์—คุณแม่ของดิฉัน พระองค์ทรงรู้จักและรักเธอ และทรงต้องการให้เธอเข้าใจว่าเธอสามารถกลับไปอยู่กับพระองค์ได้อีกครั้งเช่นกัน ■

แอนเจลา โอลเซ็น, เซนต์อร์, โอไฮโอ สหรัฐอเมริกา

ลเมื่อเราร้องเพลงจบ คุณหมอซึ่งจนถึงเวลานั้นปฏิบัติอย่างมืออาชีพและวางตัวห่างๆ มีน้ำตาไหลอาบแก้มเธอ

เหตุใดพระบิดา
บนสวรรค์ไม่ทรง
ดูแลเราและเตือนเรา
“ตลอดเวลา”

คำสัญญาของ พระองค์เกี่ยวกับ ตลอดเวลา

ขณะนั่งอยู่ในการประชุมศิลาละลึกลับกำลังไตร่ตรองคำสวดอ้อนวอนนมบั้ง คำสวดเหล่านั้นวนเวียนในความคิดของดิฉัน “เพื่อพวกเขาจะมีพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับพวกเขาตลอดเวลา” (โมโรไน 4:3; คพ. 20:77)

“ตลอดเวลา” กล่าวไว้ดังนั้น—ไม่ใช่แค่บางเวลา แล้วเหตุใดในช่วงหลายเดือนก่อนหน้านั้น ดิฉันกับสามีจึงไม่ได้รับการกระตุ้นเตือนเกี่ยวกับวิธีคุ้มครองลูกชายวัย 11 ขวบของเราก่อนเขาเสียชีวิตในอุบัติเหตุรถยนต์ชนจักรยาน เหตุใดพระบิดาบนสวรรค์ไม่ทรงดูแลเราและเตือนเรา “ตลอดเวลา”

ดิฉันเคยได้รับการสอนในปฐมวัยและเชื่อว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงคุ้มครองเรา พระองค์จะทรงใช้สุรเสียงสงบแผ่วเบา

ดูแลเรา นำทาง และเตือนเราว่าจะมีอันตราย ความคิดนี้อยู่ในสมองดิฉันตั้งแต่นั้นเสียชีวิต ดิฉันคิดถึงเขามาก และใจดิฉันโหยหาความเข้าใจและสันติสุข เสียงเตือนของดิฉันอยู่ที่ไหน พระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ที่ไหน ดิฉันรู้สึกว่าเราทำสุดความสามารถเพื่อเป็นคนชอบธรรม เราจ่ายส่วนสิบ เข้าร่วมการประชุม และรับใช้เมื่อขอให้เรารับใช้ เราห่างไกลจากความดีพร้อม แต่เราจัดตั้งสวรรค์ในครอบครัวและศึกษาพระคัมภีร์ เราพยายาม

ประมาณช่วงเวลานี้ดิฉันนั่งอยู่ในชั้นเรียนสมาคมสงเคราะห์ขณะที่ครูเล่าเรื่องญาติสนิทคนหนึ่ง ขณะรอที่ไฟแดง ญาติคนนั้นรู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนชัดเจนให้อยู่ตรงนั้นขณะไฟเปลี่ยนเป็นสีเขียว เธอเอาใจใส่การกระตุ้นเตือน และแทบจะทันทีรถบรรทุกคันใหญ่วิ่งฝ่าไฟแดงมาเร็วมาก ถ้าเธอไม่ได้ยินและไม่เชื่อฟังเสียงนั้น เธอกับลูกๆ คงได้รับบาดเจ็บหรือไม่กี่เสียชีวิตไปแล้ว

เรื่องนี้มีผลต่อดิฉันมาก แต่ขณะนั่งน้ำตาคลอและเตรียมลุกขึ้นออกจากห้อง ดิฉัน

รู้สึกสบายใจเป็นอย่างยิ่ง ดิฉันรู้สึกถึงสันติสุขที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงอยู่กับดิฉันจริงๆ ในกรณีของดิฉันพระองค์ไม่ได้อยู่ที่นั่นในฐานะเสียงเตือนแต่ในฐานะพระผู้ปลอบโยน

นับจากเวลาที่เป็นประสบอุบัติเหตุ ดิฉันรู้สึกถึงความเข้มแข็งเกินกว่าของตนเอง และได้รับการปลอบโยนจากความรักของพระบิดาบนสวรรค์ บางครั้งดิฉันไม่เข้าใจว่าทำไมเกิดเรื่องเช่นนี้ แต่ดิฉันไม่เคยสงสัยความรักของพระองค์

ดิฉันมีศรัทธาว่าพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าจะช่วยเหลือสิ่งทั้งปวงและจะไม่ทรงปล่อยให้ดิฉันไว้โดยไม่ปลอบโยน พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีบทบาทมากมายในชีวิตดิฉัน พระองค์ทรงสามารถคุ้มครองเราได้ แต่ทรงนำทางเรา ปลอบโยนเรา สอนเรา และให้ความเข้าใจและพรอื่นๆ แก่เราได้เช่นกัน

ดิฉันเรียนรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักษาสัญญาของพระองค์ พระองค์ทรงอยู่กับดิฉัน “ตลอดเวลา” ■
รอบีน แคลสเตอร์, ยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

ดิฉันสังเกตเห็นเด็กผู้ชายสองคน
อายุราวห้าขวบและเจ็ดขวบกำลังวิ่งนำตา
นองหน้าผ่านลานจอดรถของร้านค้า

พระวิญญูณทรงกระซิบบอกดิฉัน

“๖ อี้เด็กๆ! กลับมานี่!” เสียงร้องไว้วาย
ดิฉันหันไปเห็นเด็กผู้ชายสองคน
อายุราวห้าขวบและเจ็ดขวบกำลังวิ่งนำตา
นองหน้าผ่านลานจอดรถของร้านค้าพนักงาน
งานขายดูท่าทางเป็นห่วงขณะร้องเรียก
พวกเขา

เมื่อดิฉันกลับมาที่รถ พระวิญญูณทรง
กระซิบบอกว่า “คุณจะช่วยที่นี่ได้” เสียงกระซิบบอก
เบาแต่ชัดเจนมากจนครู่หนึ่งต่อมาดิฉันวิ่ง
ผ่านลานจอดรถไปหาเด็กทั้งสอง

ดิฉันพบเด็กโตยืนอยู่ข้างรถตู้คันเล็กสี
น้ำตาล ดิฉันเดินเข้าไปคุกเข่าข้างๆ เขา
“หวัดดีจ๊ะ ฉันชื่อคริสตินา หนูสบายดี
ไหม”

เมื่อดิฉันพูด เขาร้องหนักกว่าเดิมและ
เอาแขนปิดหน้า พนักงานขายและเด็กชาย
อีกคนหนึ่งตามมาสมทบ

“ผมคิดว่าพวกเขาพูดแค่ภาษาฝรั่งเศส”
พนักงานขายบอกดิฉัน “เราเห็นพวกเขาวิ่ง
ผ่านร้าน คงหลงทาง”

ดิฉันแนะนำตัวกับเด็กๆ อีกครั้งเป็น

ภาษาฝรั่งเศส ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษา
แรกของดิฉัน แต่ไม่ได้พูดตั้งแต่ครอบครัว
ที่พูดภาษาอังกฤษรับการกระดิกดิฉันตอน
เป็นเด็กเล็ก ปกติแล้วภาษาฝรั่งเศสของ
ดิฉันแย่มาก แต่ตอนนั้นดิฉันพูดได้ไม่
ติดขัด คำพูดชัดเจนในสมองและเสียง
ของดิฉันขณะปลอบเด็กทั้งสอง

เด็กโตร้องไห้สะอึกสะอื้นพลางอธิบาย
เร็วมากกว่าเขากับน้องชายหาพ่อแม่ในร้าน
ไม่เจอจึงวิ่งออกมาหาพวกท่าน ขณะฟัง
ดิฉันรับรู้อย่างคลุมเครือว่าน่าฟังเหลือเกิน
ที่ดิฉันไม่เพียงสนทนาเป็นภาษาฝรั่งเศส
อย่างคล่องแคล่วเท่านั้นแต่เข้าใจอย่าง
ง่ายดายด้วยและกำลังปลอบเด็กที่ตื่น
กลัวสองคน

“พวกเขาพลัดหลงกับพ่อแม่และอยาก
รอพ่อแม่ที่รถของพวกเขา” ดิฉันบอก
พนักงานขาย เด็กน้อยบอกชื่อพ่อแม่กับ
ดิฉัน และดิฉันนำชื่อให้พนักงานขายไป
ประกาศหาพ่อแม่ ไม่นานที่ต่อมาเด็กคน

นั้นเห็นพ่อของเขา กำลังวิ่งออกจากร้านมา
พบเขา

ขณะดิฉันเดินตามเด็กไปหาพ่อ ดิฉัน
พบว่าดิฉันไม่สามารถแม้แต่จะกล่าวลา
เป็นภาษาฝรั่งเศสได้อีกเลย ดิฉันพยายาม
พูดบางอย่างให้เด็กเข้าใจ แต่ไร้ผล ดิฉัน
พูดอะไรไม่ได้มากไปกว่าคำพูดสองสามคำ
ในที่สุดดิฉันก็ต้องใช้ภาษาอังกฤษพูดกับ
เด็กชายว่า “ลาก่อนจ๊ะ ยินดีที่ได้พบเธอ”

ขณะปล่อยเด็กชายไว้กับพ่อแม่ ดิฉัน
เปี่ยมด้วยความสำนึกคุณ พระบิดาบน-
สวรรค์ทรงทำงานผ่านดิฉันเพื่อปลอบลูก
เล็กๆ สองคนของพระองค์ ดิฉันรู้สึกต้อง
เจียมตัวเมื่อพระเจ้าทรงขยายความสามารถ
อันจำกัดของดิฉันเพื่อให้บรรลุลจุดประสงค์
ของพระองค์ ดิฉันซาบซึ้งใจที่ได้เห็นว่า
เกิดอะไรได้บ้างเมื่อเราถวายเป็นเมื่อพระ-
องค์ทรงร้องขอ แม้ในสถานการณ์ที่ไม่น่า
เป็นไปได้มากที่สุด ■

คริสตินา อัลเบรซท์ เอียร์ฮาร์ท, วอชิงตัน,
สหรัฐอเมริกา

เราต้องไปพระวิหารเดี๋ยวนี้!

6 ชั่วโมงอาทิตย์วันหนึ่งมีการแนะนำสมาชิกที่เพิ่งรับบัพติศมาให้วอร์ดรู้จัก เธอชื่อลี้เดีย เธอครองใจเราทันที ลี้เดียอายุมากแล้วและตาบอดจากการต่อสู้กับเบาหวานมาหลายปี เธอรู้จักสมาชิกวอร์ดอย่างรวดเร็วจากเสียงและมือเท้าของพวกเขา เธอจะพูดชื่อเราและจับมือทักทายเรา และเราไม่เคยพูดพาดพิงถึงความจริงที่ว่าเธอตาบอดเลย

หลังจากรอครบปี ลี้เดียเข้าพบอธิการและประธานสแตคเพื่อรับใบรับรองพระวิหาร ในสภาคองเกรสเคราะห์วันอาทิตย์วันหนึ่ง เธอตั้งใจจะไปอยู่ข้างๆ และบอกอย่างตื่นเต็นว่า “ประธานสแตคบอกดิฉันว่าดิฉันต้องไปพระวิหารทันทีที่ไปได้ คุณจะพาฉันไปไหม”

นั่นเป็นสัปดาห์แรกของเดือนธันวาคม—เวลาที่เราทุกคนมีงานยุ่ง ดิฉันพยายามแก้ตัวไปตามปกติวิสัยและพูดว่า “เรารอจนถึงมกราคมไม่ได้หรือ”

“ประธานสแตคบอกดิฉันว่าดิฉันต้องไปพระวิหารทันทีที่ไปได้” ลี้เดียบอก “คุณจะพาฉันไปไหม”

“ไม่ได้ เราต้องไปเดี๋ยวนี้!”

ผู้หญิงกลุ่มหนึ่งจากวอร์ดไปพระวิหารทุกเดือน ด้วยเหตุนี้ดิฉันจึงไปพูดกับพวกเขาเรื่องการเดินทางไปกับลี้เดีย พวกเขาอยู่มากร่วมกัน แต่ลี้เดียบอกเราด้วยน้ำตาคลออีกครั้งว่าประธานสแตคบอกให้เธอไปที่ที่ไปได้

เราทุกคนจึงตกลงเดินทาง 150 ไมล์ (241 กิโลเมตร) ในสัปดาห์ต่อมา ระหว่างเดินทาง รถตู้ซึ่งอลด้วยเสียงพูดคุยและเต็มอิมด้วยมิตรภาพของผู้หญิงแปดคน ลี้เดียปีติเป็นล้นพ้นกับประสบการณ์พระวิหารและพรของการได้รับเอ็นดาวเมนท์ของเธอ

สัปดาห์แรกของเดือนมกราคม อธิการของลี้เดียแย่งและเธอเข้ารับการดูแล

ปัจจุบันทันด่วนที่โรงพยาบาล สัปดาห์ต่อมาเธอเสียชีวิต แต่ลี้เดียไปพร้อมกับพรนิรันดร์ที่เธอได้รับในพระวิหารเมื่อไม่กี่สัปดาห์ก่อน

ต่อมาดิฉันเล่าเรื่องการเดินทางของเราให้ประธานสแตคฟังและบอกเขาว่าดิฉันประทับใจมากที่เขาารู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนให้บอกลี้เดียว่าเธอต้องไปพระวิหารทันที

“ผมไม่ได้หมายความว่าเธอต้องไปเดี๋ยวนี้” เขาตอบ “ผมบอกผู้ถือใบรับรองพระวิหารคนใหม่เสมอว่าให้ไปพระวิหารเร็วที่สุด พระวิญญูญาณตรัสกับลี้เดีย ไม่ใช่ผม!”

ลี้เดียสอนเราทุกคนให้ฟังพระวิญญูญาณและทำตามทันที ดิฉันขอบพระทัยที่เธอเตือนให้ฟังสุรเสียงสงบแผ่วเบา ■

แมรีห์ โฮล์มส์ ฮีเวิน, แคลิฟอร์เนีย, สหรัฐอเมริกา

โดย เอ็ดเดอร์แอนโธนี
ดี. เพอร์กินส์
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

ออก ไปใน ศรัทธา

เวลานี้คนหนุ่มสาวเช่นท่านอยู่ในยุคที่เรียกว่า “ทศวรรษของการตัดสินใจ” ท่านกำลังทำการเลือกสำคัญที่สุดมากมายในชีวิต อาทิ “การไปพระวิหาร รับประทานเผยแผ่ ศึกษาหาความรู้ เลือกอาชีพ เลือกรุ่นและรับการฝึกเพื่อกาลเวลาและนิรันดรในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์”¹

ข้าพเจ้าพูดเจาะจงเป็นพิเศษกับคนที่กำลังฟันฝ่ากับการตัดสินใจสำคัญ เหล่านี้หนึ่งอย่างหรือมากกว่านั้น—บางคนอาจตัดสินใจไม่ได้เลยเพราะกลัวตัดสินใจผิดหรือต้องการแรงเสริมเพื่อจะยังเชื่อมั่นในการตัดสินใจที่ทำได้ก่อนหน้านั้น

บทเรียนสี่บทเกี่ยวกับการตัดสินใจด้วยการตัดสินใจของนโปเลียนสามารถลดความกลัวและเพิ่มความเชื่อมั่นให้ท่านก้าวไปข้างหน้า

1. เชื้อเพลิงพระบัญญัติ

ข้อสุดท้ายของบันทึกศักดิ์สิทธิ์ของนโปเลียนสรุปชีวิตท่านดังนี้ “เพราะพระเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้าไว้ตั้งนั้น, และข้าพเจ้าต้อง

เชื้อเพลิง” (2 นีไฟ 33:15)

ศรัทธาของนโปเลียนพระผู้ช่วยให้รอดและความรักที่มีต่อพระองค์เห็นได้ในการเชื้อเพลิงพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า ท่านสวดอ้อนวอน (ดู 1 นีไฟ 2:16) ท่านอ่านพระคัมภีร์ (ดู 1 นีไฟ 22:1) ท่านแสวงหาและทำตามคำแนะนำจากศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิต (ดู 1 นีไฟ 16:23–24) การเชื้อเพลิงเช่นนี้ยอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตกับนโปเลียนอย่างแรงกล้าตลอดชีวิตท่านและให้การเปิดเผยส่วนตัวอย่างต่อเนื่อง

ท่านเองต้องอยู่ใกล้ชิดพระเจ้าด้วย โดยรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าการเชื้อเพลิงสม่ำเสมอในเรื่องเล็กๆ น้อยๆ อาทิ การอ่านพระคัมภีร์ สวดอ้อนวอนทุกวัน เข้าร่วมการประชุมของศาสนจักร เอาใจใส่คำแนะนำของศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิต และรับใช้ผู้อื่นจะทำให้ท่านมีคุณสมบัติคู่ควรรับพระวิญญาณ—และการเปิดเผยที่นำมา

ความดีพร้อมไม่ใช่เงื่อนไขที่ต้องบรรลุก่อนรับการเปิดเผยส่วนตัว เงื่อนไขที่ต้อง

บทเรียนสี่บทเกี่ยวกับการตัดสินใจด้วยการตัดสินใจของนโปเลียนสามารถลดความกลัวและเพิ่มความเชื่อมั่นให้ท่านก้าวไปข้างหน้า

บรรลุก่อนคือการกลับใจทุกวัน (ดู โรม 3:23) ถ้าการกลับใจของท่านจริงใจและสมบูรณ์ (ดู คพ. 58:42-43) อำนาจแห่งการชำระให้สะอาดของการชดใช้จะนำพระวิญญาณมาทางท่านในการตัดสินใจสำคัญๆ ของชีวิต

ศรัทธาของนิไฟในพระ-
ผู้ช่วยให้รอดและความรัก
ที่มีต่อพระองค์เห็นได้ใน
การเชื่อฟังพระบัญญัติ
ของพระเจ้า

เพื่อลดความกลัวและ เพิ่มความเชื่อมั่น

1. เชื่อฟังพระบัญญัติ
2. ก้าวไปข้างหน้าในศรัทธา
3. มีชีวิตอยู่กับปัจจุบัน
4. รับเอาพลังจากผู้อื่น

2. ก้าวไปข้างหน้าในศรัทธา

สมมติตัวท่านอยู่ในสถานการณ์ของนีไฟ บิดาท่านบอกว่าพระเจ้าทรงบัญชาครอบครัวท่านให้ทิ้งทรัพย์สินสมบัติและออกเดินทางไปในแดนทूरกันดาร ท่านไม่ยอมารู้เรื่องการเดินทางและจุดหมายของท่านหรือ

ข้าพเจ้าคิดว่านีไฟคงจะตื่นเต้นถ้าพระเจ้าทรงเปิดเผยอนาคตของเขารายอย่างชัดเจน แต่นั่นไม่ใช่วิถีที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงทำงานกับนีไฟ และนั่นไม่ใช่วิถีที่พระองค์จะทรงทำงานกับท่าน

ขณะครอบครัวของนีไฟเดินทางผ่านแดนทूरกันดาร คำแนะนำมาถึงท่าน “เป็นครั้งคราว” เท่านั้น (1 นีไฟ 16:29; 18:1) การมองเห็นการเดินทางของชีวิตเขาชัดเจนตั้งแต่ต้นคงจะไม่ให้ประสบการณ์ที่ขยายจิตวิญญาณและสร้างศรัทธาอันจะช่วยยให้เขาเป็นคนเหมือนพระคริสต์มากขึ้น

หากท่านกำลังรอให้พระเจ้าเป็นเจ้าทรงเปิดเผยว่าท่านจะเรียนสาขาไหน จะแต่งงานกับใคร จะยอมรับงานอะไร จะอยู่ที่ไหน จะไปเรียนมหาวิทยาลัยหรือไม่ไป

และจะมีลูกกี่คน ท่านคงไม่มีวันออกจากอพาร์ทเมนต์ของท่าน ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าการเปิดเผยส่วนตัวจะมา “เป็นครั้งคราว” เท่านั้น

พระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้เราเติบโต และนั่นรวมถึงการพัฒนาความสามารถในการชั่งน้ำหนักข้อเท็จจริง ใช้วิจารณ์ญาณ และทำการตัดสินใจ แต่พระองค์ทรงเชื่อเชิญเราเช่นกันให้นำการตัดสินใจของเราทูลพระองค์ในการสวดอ้อนวอน (ดู คพ. 9:7-9) เอ็ลเดอร์ริชาร์ดจี. สก็อตต์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองสอนไว้ว่าคำตอบการสวดอ้อนวอนของเรามา “โดยวิถีใดวิถีหนึ่งใน สาม วิถี”²

ความมั่นใจที่ยืนยัน

“วิถีแรก” เอ็ลเดอร์สก็อตต์กล่าวว่า “ท่านสามารถรู้สึกถึงสันติสุข ความสบายใจ และความมั่นใจที่ยืนยันว่าการตัดสินใจของท่านถูกต้อง”³ ข้าพเจ้ากับคริสตีภรรยาได้พบว่าความมั่นใจสำหรับการตัดสินใจอันสำคัญยิ่งซึ่งผลต่อชีวิตจะสื่อสารผ่านพระคัมภีร์ และบ่อยครั้งหลังจากการนมัสการในพระวิหาร

ตัวอย่างเช่น หลังจากไตร่ตรองและสวดอ้อนวอนมากแล้ว เราตัดสินใจที่บ้านในฝันหลังใหม่ของเราในเทกซัส ยอมรับการย้ายงาน และย้ายไปอยู่ปักกิ่งประเทศจีนกับลูกเล็กๆ หกคนของเรา แต่เราปรารถนาการยืนยันทางวิญญาณอย่างมากสำหรับการย้ายครั้งสำคัญนั้น การยืนยันจากเมืองบนมาถึงเรา—ในพระวิหาร—ขณะที่เราอ่านถ้อยคำเหล่านี้ในพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา “เป็นความประสงค์ของเราที่เจ้า ... อย่ารื้ออยู่หลายวันในสถานที่แห่งนี้; ... อย่าคำนึงถึงทรัพย์สินของเจ้า. จงไปยังผืนแผ่นดินทางตะวันออก” (คพ. 66:5-7)

สุรเสียงของพระเยซูคริสต์ในพระคัมภีร์

**นี่ไฟคงตื่นตื่นถ้าพระเจ้า
ทรงเปิดเผยให้เขาเห็นอนาคต
ของคุณอย่างชัดเจน แต่นั่นไม่ใช่
วิธีที่พระเจ้าเป็นเจ้าของทำงานกับ
นี่ไฟ และนั่นไม่ใช่วิธีที่พระองค์
จะทรงทำงานกับท่าน**

ควบคู่กับความรู้สึกแรงกล้าจากพระ-
วิญญาณบริสุทธิ์ ยืนยันว่าการตัดสินใจ
ย้ายไปประเทศจีนของเราถูกต้อง

ความรู้สึกว่าวุ่น

วิธีที่สองที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบ
คำสวดอ้อนวอนคือผ่าน “ความรู้สึกว่าวุ่น
อาการเจ็บป่วยของความคิด นั้นแสดงให้เห็น
เห็นว่าการเลือกของท่านผิด”⁴

หลังจากงานเผยแผ่ในไต้หวัน ข้าพเจ้า
คิดว่ากฎหมายระหว่างประเทศจะเป็นทาง
เลือกที่ดีด้านอาชีพ ขณะข้าพเจ้ากับคริสตี
พิจารณาอนาคตที่เป็นไปได้นั้น เราเข้าใจ
ว่าการศึกษาแพ่งลิวอี้กั๋นห้าปีรออยู่ข้างหน้า

เศรษฐกิจสหรัฐถดถอยอย่างหนักและ
ทุนรอนของเราจำกัด เราจึงคิดอย่างมี
เหตุผลว่าการเข้าร่วม ROTC ของกองทัพ
อากาศน่าจะเป็นการเลือกที่ฉลาดเพื่อ
จ่ายค่าเรียนของข้าพเจ้า แต่เมื่อข้าพเจ้า
เข้ารับการทดสอบตามกำหนดและกรอก
เอกสาร เรา รู้สึกไม่สบายใจกับการทำ
สัญญา นั้น ไม่มีอาการเจ็บป่วยของความคิด
หรือความรู้สึกคลุมเครือเกิดขึ้น—แต่
รู้สึกไม่สงบ

การตัดสินใจด้านการเงินที่ดูเหมือนไร้

เหตุผลนั้นได้รับการตลใจ ส่วนหนึ่งเพราะ
ข้าพเจ้าคงจะเป็นนายที่แท้!

ความไว้วางใจจากเบื้องบน

พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของคำตอบคำสวดอ้อนวอน
ในวิธีที่สามนั่นคือ “ไม่ตอบ “เมื่อท่าน
ดำเนินชีวิตอย่างมีค่าควรและการเลือก
ของท่านสอดคล้องกับคำสอนของพระเจ้า-
ช่วยให้รอด และท่านต้องทำ” เอ็ดเดอร์
สก็อตต์กล่าว “จงลงมือทำด้วยความไว้วาง
ใจ”⁵

ความพยายามครั้งสุดท้ายของนี่ไฟ
เพื่อไปเอาแผ่นจารึกทองเหลืองแสดงให้เห็น
ให้เราควรลงมือทำด้วยความไว้วางใจ
พระเจ้าเขาบันทึกดังนี้

“ข้าพเจ้าได้รับการนำโดยพระวิญญาณ,
โดยารู้ล่วงหน้าไม่ถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าควรทำ.

“กระนั้นก็ตามข้าพเจ้าก็เข้าไป” (1 นี่ไฟ
4:6-7)

ช่วงเวลาสำคัญจะมาถึงระหว่าง
ทศวรรษของการตัดสินใจของท่านเมื่อ
ท่านไม่สามารถผัดวันประกันพรุ่งได้อีก

และต้องทำ ข้าพเจ้าเรียนรู้ตามที่เอ็ดเดอร์
ดัลลิน เอช. โอล์ส แห่งโคเวรัมภ์อัครสาวก
สิบสองสอนไว้ว่า “เราจะได้รับการกระตุ้น
เตือนจากพระวิญญาณเมื่อเราทำทุกอย่าง
ที่ทำได้ เมื่อเราออกไปทำงานกลางแจ้ง
แทนที่จะนั่งผ่อนคลายเป็นรมและสวดอ้อน-
วอนขอการนำทางว่าควรทำอะไรใน
ก้าวแรก”⁶

เช่นเดียวกับนี่ไฟ พระวิญญาณจะทรง
ยืนยันหรือเตือนท่านในเวลาอันเหมาะสม
เกี่ยวกับเส้นทางที่ท่านเลือก

3. มีชีวิตอยู่กับปัจจุบัน

คำมั่นสัญญาของนี่ไฟเกี่ยวกับการเดิน
ทางไปแผ่นดินที่สัญญาไว้ตรงข้ามโดยสิ้น
เชิงกับของเลมันและเลมิวเอลพี่ชายของ
เขา พวกเขาตัดสินใจว่าจะไป แต่ใจพวก
เขาไม่เคยออกจากเยรูซาเล็ม นี่ไฟกำลัง
ซ่อมคันธนูที่หักเพื่อไปล่าสัตว์เป็นอาหาร
และหลอมแร่สร้างเรือสวนพีๆ ดูเหมือน
จะเอื่อระเหยอยู่ในกระโຈມ

ปัจจุบันโลกมีเลมันและเลมิวเอลมาก
มาย แต่พระเจ้าทรงต้องการชายหญิงที่
ตั้งใจแน่วแน่เหมือนนี่ไฟ ท่านจะประสบ
ความเจริญก้าวหน้ามากขึ้นในชีวิตเมื่อ
ท่านทำตามการตัดสินใจอย่างเต็มที่และ
พยายามทำให้ดีที่สุดที่สุดในสภาวะการณ์
ปัจจุบันของท่านแม้ขณะที่ท่านมีแผน
สำหรับอนาคต

นี่ไฟเป็นแบบอย่างของการทำตามคำ
แนะนำอันโปรดปรานของประธานโรมัส
เอส. มอนสัน “การฝันกลางวันถึงอดีตและ
การคิดถึงอนาคตอาจให้ความอุ่นใจแต่จะ
ไม่สามารถแทนที่การมีชีวิตอยู่กับปัจจุบัน
ได้ วันนี้คือโอกาสของเรา และเราต้องคว้า
ไว้”⁷

4. รับเอาความเข้มแข็งจากผู้อื่น

แม้หลังจากเราแสวงหาพระวิญญาณก้าวไปข้างหน้าด้วยการตัดสินใจของเราและตั้งใจทำตามการตัดสินใจนั้นอย่างเต็มที่ ความสงสัยอาจจะยังเกิดขึ้นและเป็นเหตุให้เราตั้งคำถามเกี่ยวกับการตัดสินใจของเรา ในสภาวะการณ์เช่นนั้น สมาชิกครอบครัวหรือเพื่อนที่เราไว้วางใจสามารถให้คำแนะนำและความเข้มแข็งเพื่อทำสิ่งถูกต้องต่อไปข้าพเจ้าเข้าใจว่าระหว่างการเดินทางเจ้าสาวของนีไฟกลายเป็นสมอที่เขาไว้วางใจ

ข้าพเจ้าสำนึกคุณภรรยาของนีไฟขณะ

ในสภาวะการณ์เช่นนั้นสมาชิกครอบครัวหรือเพื่อนที่เราไว้วางใจสามารถให้คำแนะนำและความเข้มแข็งเพื่อทำสิ่งถูกต้องต่อไป

ไปเยือนพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์จักร ที่นั่นข้าพเจ้าตะลึงงันกับภาพวาดที่นีไฟถูกมัดกับเสากระโดงเรือ เปียกโชกไปทั้งตัวท่ามกลางพายุที่พัดกระหน่ำ⁸

ข้างๆ นีไฟคือภรรยาที่ลูกคนหนึ่งของเขา เธอกำลังเจอพายุและการทำทนายแบบเดียวกับนีไฟ แต่ดวงตาของเธอไม่ยี่หระและแขนที่แข็งแรงของเธอโอบไหล่คุ้มกันเขา ในช่วงเวลานั้น ข้าพเจ้าตระหนักว่าข้าพเจ้าเช่นกันก็ได้รับพรมากเหลือเกินที่มีผู้ครองภักดีคอยให้ความเข้มแข็งในเวลาแห่งการทดสอบของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าหวังว่าข้าพเจ้าเป็นความเข้มแข็งที่คล้ายกันให้กับเธอ

พี่น้องชายทั้งหลาย การสงวนและเพิ่มความเข้มแข็งทางวิญญาณที่ท่านพัฒนาแล้ว (หรือจะพัฒนา) ในฐานะผู้สอนศาสนาหรือในการรับใช้ที่ขอบธรรมอื่นๆ เป็นสินทรัพย์ดีที่สุดในท่านในการเป็นสามีและบิดาที่พึงปรารถนา พี่น้องสตรีทั้งหลาย ความละเอียดอ่อนทางวิญญาณ ศรัทธา และความกล้าติดตามพระเยซูคริสต์เป็นหนึ่งในคุณสมบัติอันดีที่สุดของท่านในฐานะภรรยาและมารดา

ข้าพเจ้าเชื่อเชิญท่านให้เป็นบุคคลในแบบที่ผู้ครองคนปัจจุบันหรือในอนาคตของท่านสามารถรับเอาคำแนะนำอันชาญฉลาดและพลังจากท่านได้ ชายที่มีคุณธรรมและหญิงที่มีค่าควร ผู้ได้รับการฝึกเพื่อกาลเวลาและนิรันดร์ในพระวิหารสามารถทำเรื่องยากๆ ได้ในฐานะหุ้นส่วนเท่าเทียมกัน

ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าถ้าท่านจะประยุกต์ใช้บทเรียนที่ได้จากนีไฟและศาสดาพยากรณ์ยุคปัจจุบันเกี่ยวกับการตัดสินใจ ท่านจะได้รับการนำควบคุมกับการเปิดเผยส่วนตัว “เป็นครั้งคราว” ขณะที่ท่านเจริญก้าวหน้าตลอดทศวรรษของการตัดสินใจ ขอให้ท่านมีศรัทธาจะพูดเช่นเดียวกับนีไฟว่า

“ข้าพเจ้าได้รับการนำโดยพระวิญญาณ, โดยหาญสู้ล่วงหน้าไม่ถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าควรทำ.

“กระนั้นก็ตามข้าพเจ้าก็เข้าไป” (1 นีไฟ 4:6-7) ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณ, “Nevertheless I Went Forth” ที่มหาวิทยาลัยบริกัม ยังก์ วันที่ 4 พ.ย. 2014 ดูบทความเต็มเป็นภาษาอังกฤษที่ speeches.byu.edu

อ้างอิง

1. โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ “ถึงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน: เตรียมรับทศวรรษของการตัดสินใจ,” *เล็ยโฮนา* พ.ศ. 2007, 61–64.
2. ริชาร์ด ซี. สก็อตต์ “การใช้ของประธานอันสูงส่งแห่งการสวดอ้อนวอน,” *เล็ยโฮนา*, พ.ศ. 2007, 12; เน้นในต้นฉบับ
3. ริชาร์ด ซี. สก็อตต์ “การใช้ของประธานอันสูงส่งแห่งการสวดอ้อนวอน,” 10.
4. ริชาร์ด ซี. สก็อตต์ “การใช้ของประธานอันสูงส่งแห่งการสวดอ้อนวอน,” 10.
5. ริชาร์ด ซี. สก็อตต์ “การใช้ของประธานอันสูงส่งแห่งการสวดอ้อนวอน,” 10.
6. คลลิน เอช. โอลส์, “ในเวลาของพระองค์ ในวิถีของพระองค์,” *เล็ยโฮนา*, ส.ศ. 2013, 26.
7. โรมัส เอส. มอนสัน, “ตามล่าหาสมบัติ,” *เล็ยโฮนา*, พ.ศ. 2003, 25.
8. ดู *คู่มือผู้ยาก*, โดย เค. ซิน ซัลลิวน, ใน “พระคัมภีร์มอรมอน: มุมมองจากทั่วโลก,” *เล็ยโฮนา*, ธ.ศ. 2000, 37.

แสวงหา พระองค์

“พวกท่านแสวงหาคนเป็นในพวกคนตายทำไม?
พระองค์ไม่ได้อยู่ที่นี้ แต่ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว”
(ลูกา 24:5-6)

เพราะ โจเซฟ

ค้นพบหกด้านที่ชีวิตท่านต่างจากเดิม (หรือจะต่างจากเดิมได้)
เพราะศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ

โดย เทต บาร์นส์
แผนกฐานะปุโรหิต

โจเซฟ สมิธเสียชีวิต 170 กว่าปีแล้ว เขามีชีวิตอยู่เพียง 38 ปี ใช้เวลาส่วนใหญ่ในทีไกล
หู่ไกลตาคนจนท่านอาจไม่พบที่เหล่านั้นในแผนที่อื่นใดนอกจากแผนที่ละเอียดที่สุด
และท่านอาจคุ้นเคยกับหลายสิ่งที่เขาทำในชีวิตเขา แต่ท่านเคยคิดหรือไม่ว่าสิ่งเหล่านั้น
มีผลต่อตัวท่านอย่างไร แม้มีมากมายหลายด้านจนนับไม่ถ้วน แต่ท่านจะเริ่มกับหกด้านนี้
เพราะโจเซฟ สมิธ:

1. ท่านเข้าใจว่าจริงๆ แล้วพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของและพระเยซูคริสต์เป็นใคร

ถึงแม้ไม่ใช่เพราะโจเซฟ สมิธท่านก็อาจจะยังเชื่อในพระเจ้าเป็นเจ้าพระบิดาและ
ในพระเยซูคริสต์ ท่านอาจจะมีประจักษ์พยานในพระคัมภีร์ไบเบิล แต่ลองนึกดูว่า
ความเข้าใจของท่านมากขึ้นและลึกซึ้งขึ้นเพียงใดเพราะสิ่งที่โจเซฟ สมิธฟื้นฟู—พยาน
ยืนยันอย่างอาจหาญเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอน หลักคำสอนและพันธสัญญา และไข่มุก
อันล้ำค่า ตัวอย่างเช่น ท่านรู้บางอย่างที่ชาวโลกส่วนใหญ่ไม่รู้ คือ พระผู้ช่วยให้รอดที่คืน
พระชนม์ทรงปรากฏในทวีปอเมริกา—โดยทรงพิสูจน์ด้วยพระดำรัสของพระองค์ว่าพระองค์
ไม่เพียงเป็น “พระผู้เป็นเจ้าของแห่งอิสราเอล [เท่านั้นแต่เป็น] พระผู้เป็นเจ้าของทั้งแผ่นดิน
โลก” (3 นีไฟ 11:14)

ลองนึกดูว่าประจักษ์พยานของท่านในพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์เข้มแข็งขึ้น
อย่างไรเพราะพยานอันทรงพลังของศาสดาพยากรณ์เช่น นีไฟ แอลมา และโมโรไน—ไม่
กล่าวถึงตัวโจเซฟ สมิธผู้ประกาศว่า “พระองค์ทรงพระชนม์อยู่!” เพราะเราเห็นพระองค์,
แม้ทางพระหัตถ์ขวาของพระเจ้าเป็นเจ้า” (คพ. 76:22-23) ในวันที่ศรัทธาในพระเจ้า
และพระเยซูคริสต์ถูกทำลายและมักถูกทอดทิ้ง นับเป็นพรอย่างยิ่งที่มีแสงสว่างเพิ่มเติม
ดังกล่าว!

2. ท่านรู้ว่าท่านเป็นลูกของพระเจ้า—และทุกคนก็เป็นเช่นกัน

บางทีความจริงสำคัญที่สุดที่โจเซฟ สมิธฟื้นฟูคือความจริงเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า¹ พระองค์ทรงเป็นพระบิดาของเราจริงๆ ท่านเคยถูกคิดเกี่ยวกับสิ่งที่พรุ่งพรูมาจากข้อเท็จจริงดังกล่าวหรือไม่ นั่นเปลี่ยนท่าทีที่มองตนเอง ไม่ว่าโลกจะคิดกับท่านอย่างไร ท่านรู้ว่าท่านเป็นลูกที่รักของพระเจ้า มีคุณสมบัติของพระองค์ในตัวท่าน นั่นเปลี่ยนท่าทีที่ท่านมองผู้อื่นว่าทุกคน—*ทุกคน*—เป็นพี่น้องชายหญิงของท่านในทันที นั่นเปลี่ยนท่าทีที่ท่านมองชีวิตว่า ปิติและการทดลองทั้งหมดของชีวิตเป็นส่วนหนึ่งในแผนของพระบิดาบนสวรรค์เพื่อช่วยให้ท่านเป็นเหมือนพระองค์ บางสิ่งที่ท่านร้องในปฐมวัยนับว่าไม่เลวเลย!²

3. ครอบครัวท่านสามารถอยู่ชั่วนิรันดร์

เหตุใดคนมากมายจึงสับสนเรื่องความสำคัญของการแต่งงานและครอบครัว อาจเป็นเพราะพวกเขาไม่รู้หลักคำสอนที่ฟื้นฟูผ่านโจเซฟ สมิธ ว่าการแต่งงานและครอบครัวได้รับแต่งตั้งจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า และมุ่งหมายจะให้อยู่ชั่วนิรันดร์ (ดู คพ. 49:15; 132:7) นี่ไม่เพียงเป็นประเพณีที่มนุษย์สร้างขึ้นซึ่งสังคมเราไม่ต้องการ—แต่เป็นส่วนหนึ่งของระเบียบนิรันดร์แห่งสวรรค์ด้วย เนื่องด้วยบุญคุณฐานะปุโรหิตและพรพระวิหารได้รับการฟื้นฟูผ่านโจเซฟ สมิธ ครอบครัวนิรันดร์ของท่านสามารถเริ่มบนโลกนี้ได้

4. ท่านมีสิทธิได้รับฐานะปุโรหิตและพรฐานะปุโรหิต

เพราะพระเจ้าทรงฟื้นฟูฐานะปุโรหิตของพระองค์ผ่านโจเซฟ สมิธ ท่านจึงสามารถรับบัพติศมา และรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ท่านสามารถแสวงหาพรฐานะปุโรหิตของการรักษา การปลดปล่อย และการนำทาง ท่านสามารถทำพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ที่ผูกมัดท่านไว้กับพระเจ้า ท่านสามารถต่อพันธสัญญาทุกสัปดาห์เมื่อท่านรับส่วนศีลระลึก โดยผ่านศาสนพิธีของฐานะปุโรหิต เดชานุภาพของพระเจ้าเข้ามาในชีวิตท่าน (ดู คพ. 84:20-21) สิ่งนี้จะนำไปไม่ได้เลยหากไม่มีงานที่ทำสำเร็จผ่านโจเซฟ สมิธ

5.

ท่านเป็นอิสระจาก การเสพติดสารอันตราย

หรืออย่างน้อยท่านสามารถเป็นอิสระได้หากท่านเชื่อฟังการเปิดเผยที่โจเซฟได้รับในปี ค.ศ. 1833—นานก่อนพิสูจน์ทางคลินิกว่าบุหรืหรือให้กำเนิดมะเร็งปอดและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สัมพันธ์กับโรคตับเมื่อท่านมีศาสตพยากรณ์เปิดเผย พระคำแห่งปัญญา เหตุใดจึงรอให้ปัญญาของโลกจะเข้าใจแบบเดียวกัน พระคำแห่งปัญญาแสดงให้เห็นว่าพระผู้เป็นเจ้ามีเพียงหนึ่งวิญญานของเราเท่านั้นแต่หวังร่างกายของเราด้วย (ดู คพ. 89) ตามที่การเปิดเผยต่อโจเซฟ สมิธแสดงให้เห็น การมีร่างกายทำให้เราเหมือนพระบิดาในสวรรค์ผู้ทรงมีพระวรกายเป็นเนื้อหนังและกระดูกมากขึ้น—ไม่ใช่ลดลง (ดู คพ. 130:22)

ร่วมวงสนทนา

เรื่องที่ต้องไตร่ตรองในวันอาทิตย์

- ฉันจะเสริมสร้างประจักษ์พยานเกี่ยวกับศาสตพยากรณ์โจเซฟ สมิธได้อย่างไร
- ฉันจะแสดงความกตัญญูต่อศาสตพยากรณ์ที่มีชีวิตผ่านคำพูดและการกระทำของฉันได้อย่างไร

สิ่งที่ท่านอาจจะทำ

- ให้แบ่งปันที่โบสถ์ กับครอบครัวและเพื่อนของท่าน หรือในสื่อสังคมว่าศาสตพยากรณ์โจเซฟ สมิธมีอิทธิพลต่อชีวิตท่านอย่างไร
- จงทำเช่นเดียวกับโจเซฟ สมิธคือทูลถามพระบิดาบนสวรรค์ ใช้เวลาคุกเข่าสวดอ้อนวอนและทูลขอการนำทางจากพระองค์ หลังจากนั้นให้รอและฟังความคิดหรือความรู้สึก จดความคิดของท่านลงในบันทึกส่วนตัว
- อ่านคำพูดเรื่อง “โจเซฟ สมิธ” โดยเฮลเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็นแห่งโคเวรัม อัครสาวกสิบสองจากคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2014 วางแผนประยุกต์ใช้แนวคิดทั้งสองที่ท่านให้เกี่ยวกับการสร้างและการแบ่งปันประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับโจเซฟ สมิธ

6.

ท่านสามารถรู้ความจริงด้วย ตัวท่านเองผ่านพระวิญญาน บริสุทธิ์

เมื่อเด็กหนุ่มโจเซฟเดินเข้าไปในป่าศักดิ์สิทธิ์ในปี ค.ศ. 1820 ความเชื่อโดยทั่วไปในหมู่คนต่าง ๆ คือว่าการเปิดเผยเป็นเรื่องของอดีต นิमितแรกของโจเซฟพิสูจน์ว่านั่นคือสวรรค์เปิด—และไม่เพียงต่อศาสตพยากรณ์เท่านั้น ใครก็ตามที่มีคำถามจะได้รับคำตอบ

ผ่านการแสวงหาด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนและขยันหมั่นเพียร (ดู คพ. 42:61; 88:63) ตัวอย่างเช่น ท่านสามารถพบด้วยตนเองว่าโจเซฟ สมิธเป็นศาสตพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้าในวิธีเดียวกับที่โจเซฟพบ นั่นคือ ทูลถามพระผู้เป็นเจ้าพระองค์เอง

รายการนี้เป็นเพียงการเริ่มต้น ท่านจะเพิ่มอะไร ชีวิตท่านจะต่างจากเดิมอย่างไรเพราะโจเซฟ สมิธ ■

อ้างอิง

1. ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 37-44.
2. ดู “ฉันถูกพระผู้เป็นเจ้า,” เพลงสวด, บทเพลงที่ 149.

“ศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิต

สำคัญต่อเรามากกว่า ศาสดาพยากรณ์ที่ล่วงลับ...

“... การเปิดเผยของพระผู้เป็นเจ้าต่ออาดัมไม่ได้แนะนำโนอาห์ให้ต่อเรือ โนอาห์ต้องได้รับการเปิดเผยของเขาเอง ด้วยเหตุนี้ ศาสดาพยากรณ์คนสำคัญที่สุดเท่าที่เกี่ยวข้องกับท่านและข้าพเจ้าคือ ศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตอยู่ในยุคสมัยของเรา ผู้ซึ่งพระเจ้าทรงเปิดเผยพระประสงค์ของพระองค์เพื่อเราในปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้ การอ่านสำคัญที่สุดที่เราทำได้คืออ่านถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์...ที่มีอยู่ในนิตยสารศาสนจักรของเราแต่ละเดือน คำสั่งกริธาทัพบของเราทุกหกเดือนมีอยู่ในคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญ ซึ่งพิมพ์ในนิตยสาร *(เลียโฮนา)*...”

“จงระวังคนเหล่านั้นผู้จะใช้คำพูดของศาสดาพยากรณ์ที่ล่วงลับคัดค้านศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิต เพราะ **ศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตต้องมาก่อนเสมอ**” ■

จากประธานเอสรา เทพท์ เบ็นสัน (1899-1994),
 “Fourteen Fundamentals in Following the Prophet”
 (การให้ข้อคิดทางวิญญาณของมหาวิทยาลัยบริคัม ซังก์, ก.พ. 26, 1980),
 2, speeches.byu.edu.

แบ่งปันแนวคิดของท่าน

การสนับสนุนศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตมีความหมายต่อท่านอย่างไร แบ่งปันแนวคิดของท่านกับครอบครัวและเพื่อน ๆ หรือทางสื่อสังคม youth.lds.org

แบบอย่าง การเชื่อฟัง ของ พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

แบบอย่างของพระองค์เป็นแบบฉบับให้เรา
ทุกคนทำตาม

“จากบทเรียนทั้งหมดที่เราเรียนรู้จากพระชนม์ชีพของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ไม่มีบทเรียนใดที่จะชัดเจนและทรงพลังมากไปกว่าบทเรียนเรื่องการเชื่อฟัง” เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์แห่งโคเวรัมอัครสาวก

สิบสองสอนในการประชุมใหญ่เดือนเมษายน 2014

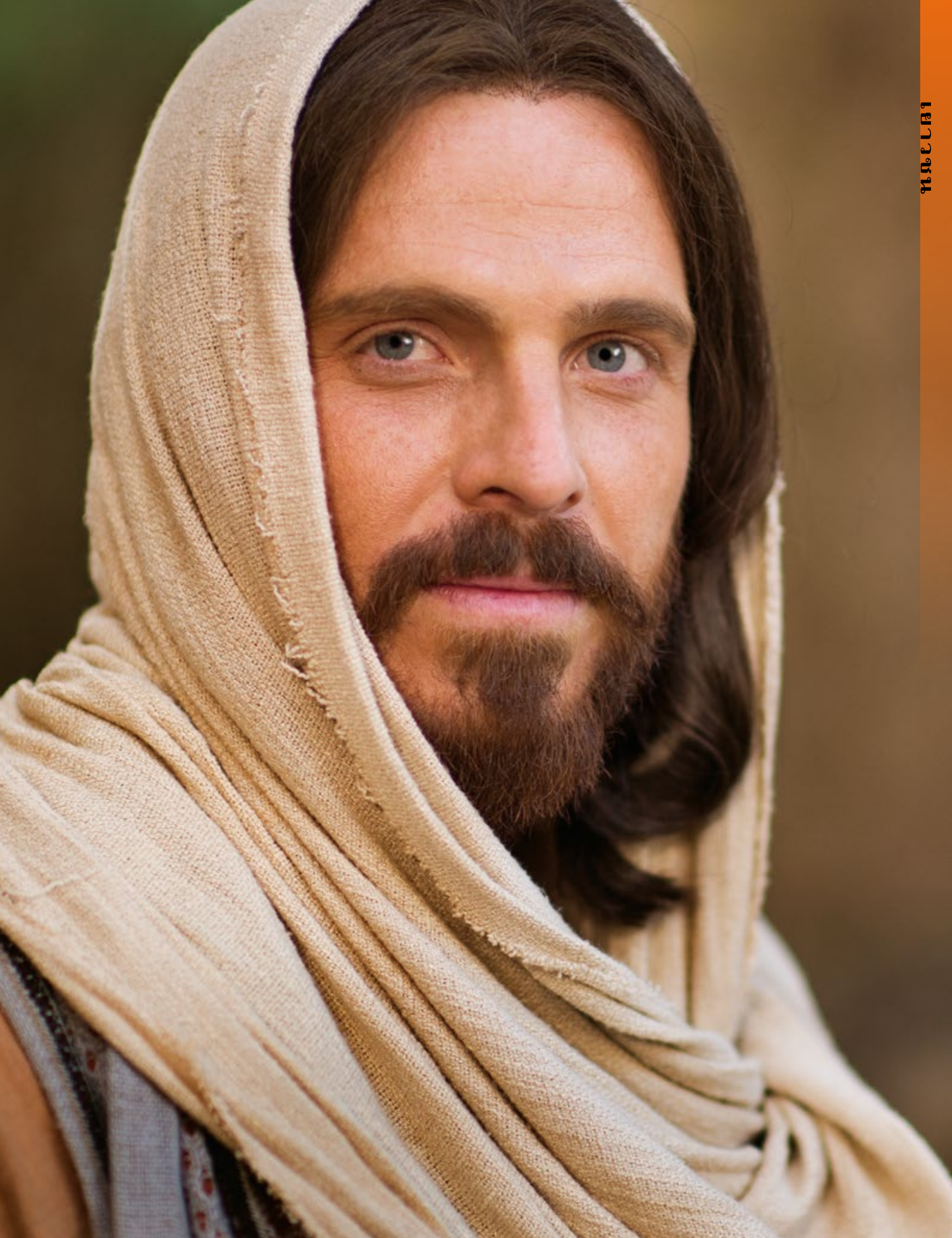
แบบอย่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดสอนเราไม่เพียง

ว่า *เหตุใด* การเชื่อฟังพระบิดาบนสวรรค์จึงสำคัญ แต่สอนด้วยว่าเราจะเชื่อฟังได้ *อย่างไร* ขณะที่ท่านทบทวนตัวอย่างต่อไปนี้จะจากการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ ลองนึกดูว่าตัวอย่างเหล่านั้นกำหนดเส้นทางให้ท่านเดินตามในชีวิตท่านอย่างไร

“เราไม่ได้ **มุ่ง** ที่จะ
ทำตามใจของเราเอง
แต่ตาม **พระ**
ประสงค์
ของ**[พระบิดา]**
ผู้ทรงใช้เรามา”

(ยอห์น 5:30; ดู

ยอห์น 6:38; 8:28—29; 14:31ด้วย)

ท่านจะทำอะไร ได้บ้าง

เอ็ดเดอร์เฮลส์กล่าวว่า
“พระเยซูทรงสอนเราให้เชื่อ
ฟังในภาษาเรียบง่ายที่เข้าใจ
ง่ายว่า ‘ถ้าพวกท่านรักเรา
ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติ
ของเรา’ [ยอห์น 14:15] และ
‘กลับมาติดตามเรา’
[ลูกา 18:22]”

ท่านจะทำอะไรวันนี้เพื่อเชื่อฟัง
มากขึ้น

2

1. ถึงแม้พระเยซูทรงปราศจากบาป แต่พระองค์ทรงยอมรับบัพติศมาเพื่อ “ทำความชอบธรรมให้ครบถ้วน” (มัทธิว 3:13-17; ดู 2 นิโอฟี 31:4-7; ยอห์น 3:5 ด้วย)

2. เมื่อพระเยซูมีพระชนมายุ 12 พรรษา โยเซฟกับมารีย์พบพระองค์ทรงสอนในพระวิหาร พระองค์ “ยอมเชื่อฟังเขาทั้งสอง” และกลับบ้านไปกับพวกเขาอย่างเชื่อฟัง (ดู ลูกา 2:42-51)

3. ถึงแม้พระองค์ทูลถามว่าจะเลื่อนถ้วยนี้ไปจากพระองค์ได้ไหม แต่พระองค์ก็ทรงยอมรับทุกข์เวทนาในสวนเกทเสมนี (ดู มัทธิว 26:36-44; ลูกา 22:39-54)

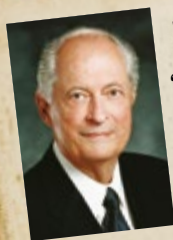
4. พระองค์ทรงรักษาวินสบบาโตและเข้าร่วมพิธีต่างๆ ในธรรมศาลา (ดู ลูกา 4:16-44)

5. พระเยซูทรงยอมรับการตัดสินจากมนุษย์เพื่อให้งานและรัศมีภาพของพระบิดาบรรลุผล (ดู อีสายห์ 53:7; มัทธิว 26:53; โมเสส 1:39)

6. พระองค์ทรงทำงานของพระองค์เสร็จโดยทรงยอมให้คนชั่วร้ายตรึงพระองค์บนกางเขน (ดู มัทธิว 27:35; ยอห์น 10:17-18; กาลาเทีย 1:3-5)

3

เพราะพระเจ้าช่วยให้รอดของเราทรงเชื่อฟัง

“เพราะพระเจ้าช่วยให้รอดทรงเชื่อฟัง พระองค์ทรงชดใช้บาปของเรา โดยทรงทำให้การฟื้นคืนชีพเกิดขึ้นกับเราได้และเตรียมทางให้เรากลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์ ผู้ทรงรู้ว่าเราจะทำผิดพลาดขณะเราเรียนรู้การเชื่อฟังในชีวิตมรรตัย เมื่อเราเชื่อฟัง เรายอมรับการพลีพระชนม์ชีพของพระองค์ เพราะเราเชื่อว่าโดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ มนุษย์ชาติทั้งมวลจะรอดได้ โดยการเชื่อฟังกฎ ศาสนพิธี และพระบัญญัติทั้งหลายซึ่งให้ไว้ในพระกิตติคุณ”

เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์แห่งควอรัมอัครสาวกสิบสอง “ถ้าพวกท่านรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา,” เสียสโนวา, พ.ศ. 2014, 35.

1

6

7

บทเรียน

8 “ตลอดการปฏิบัติศาสนกิจ [ของพระคริสต์] ‘พระองค์ทรง **ทนรับการ ล้อลวง** แต่ **มิทรง เหาพระทัยใส่** [สิ่งเหล่านั้น]’

[คพ. 20:22]”
—เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์

9

4

7. พระเยซูทรงเชื่อฟัง พระบิดาเสมอ พระองค์ เสด็จไปโลกวิญญานและ ทรงจัดระเบียบงานเผยแผ่ ศาสนาที่นั่น (ดู 1 เปโตร 3:18-20; 4:6)

8. พระเยซูทรงถูกชาดาน ล้อลวง แต่พระองค์ไม่ทรง ยอม (ดู มัทธิว 4:1-11; คพ. 20:22)

9. พระองค์ยังคงทำตาม พระประสงค์ของพระบิดา และทรงกำกับดูแล ศาสนจักร (ดู โจเซฟ สมิธ-ประวัติ 1:16-17; คพ. 19:2, 24)

5

เรารีบสวมอุปกรณ์ผจญเพลิงและไปที่นั่นทันที เปลวไฟพวยพุ่ง และขณะที่เราเข้าไปใกล้ร้าน มีบางอย่างระเบิดมาทางเรา เปลวไฟโอบล้อมเรา แรงระเบิดทำให้ผมกับผู้ร่วมงานงุนงงไปชั่วครู่ แต่เพราะอุปกรณ์และชุดกันเพลิงของเรา เราจึงไม่ได้รับบาดเจ็บ

เมื่อเรากลับไปสถานที่หลังจากดับเพลิงแล้ว ผมถามผู้ร่วมงานว่าเขาจำคำถามเกี่ยวกับยุทธภักษ์ของพระผู้เป็นเจ้าได้ไหม เขาตอบว่าจำได้ และผมอธิบายว่ายุทธภักษ์ของพระผู้เป็นเจ้าเปรียบเสมือนอุปกรณ์ผจญเพลิงของเรา เราต้องสวมไว้ตลอดเวลาเพื่อเราจะต้านการโจมตีอย่างรุนแรงของปฏิปักษ์ได้ ถ้าเรารักษาพระบัญญัติ เราจะได้รับพรให้มีพลังคุ้มครองจากยุทธภักษ์ของพระผู้เป็นเจ้า และพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงเป็นผู้นำทางเรา ■
เพอร์รี่ โด เดลา โรซา มาร์รอน, เม็กซิโก

พนักงานดับเพลิงและยุทธภักษ์ของพระผู้เป็นเจ้า

ว๊ นนั่นงานของผมในฐานะพนักงานดับเพลิงอาสาเงียบสงบ ผมจึงตัดสินใจอ่านพระคัมภีร์ เมื่อเพื่อนร่วมงานคนหนึ่งเห็นผมอ่าน เขาถามว่าผมรู้หรือไม่ว่าเราจะสวมยุทธภักษ์ของพระผู้เป็นเจ้าในยุคปัจจุบันได้อย่างไร ขณะพูดคุยกัน สัญญาณเตือนภัยก็ดัง มีเพลิงไหม้ในร้านแถวนั้น

พระคัมภีร์ข้อโปรด ของฉัน

1 ซามูเอล 16:7 “พระยาเวห์ไม่ได้ทอดพระเนตรเหมือนที่มนุษย์ดู เพราะมนุษย์ดูที่รูปร่างภายนอก แต่พระยาเวห์ทอดพระเนตรจิตใจ”

ก่อนเข้าร่วมศาสนจักร ดิฉันมักจะมองตนเองเป็นคนธรรมดาที่มีความสามารถธรรมดา ดิฉันรู้สึกว่าคุณค่าอันใดจะมอบให้ ดิฉันไม่กล้าแสดงให้ผู้คนเห็นว่าดิฉันเป็นใครเพราะกลัวถูกปฏิเสธและเจ็บปวด ดิฉันคิดว่าทุกคนรอบตัวดิฉันเข้มแข็ง ฉลาด และดีกว่าดิฉัน

แต่ทัศนคติทั้งหมดนี้เปลี่ยนไปเมื่อดิฉันเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ดิฉันเรียนรู้ว่าเราทุกคนเป็นลูกของพระเจ้า—เป็นเจ้าและเราได้รับคุณสมบัติสวรรค์ ตอนนี้ดิฉันเข้าใจว่าไม่มีการแข่งขันว่าใครฉลาดกว่า ร่ำรวยกว่า หรือดูดีกว่า ในสายพระเนตรของพระเจ้า เราทุกคนมีจุดยืนเท่าเทียมกัน และพระองค์ทรงเป็นผู้พิพากษา—ไม่ใช่ตามลักษณะทางกายของเราแต่ตามการเชื่อฟังและความปรารถนาจะเดินตามเส้นทางที่พระองค์ทรงกำหนด ■

โจน อซูเกนา, ฟิลิปปินส์

คุณจะทำงานวันอาทิตย์หรือ

เมื่อผมอายุ 15 ปี ผมได้รับประกาศนียบัตรแรงงานแรกกล้าในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์และมีความสุขมากที่ได้เข้าร่วมศาสนจักร ตอนนั้นผมทำงานเพื่อช่วยจุนเจือครอบครัวแต่ไม่นานหลังจากรับบัพติศมา ผมตบงาน

ผมต้องหางานใหม่โดยเร็วเพราะครอบครัวพึ่งผม แต่ทุกงานที่ผมสมัครมีข้อหนดว่าต้องทำงานวันอาทิตย์ ผมปฏิเสธหลายงานเพราะรู้ว่าต้องอยู่ที่โบสถ์วันอาทิตย์ (ดู คพ. 59:9-10)

หลังจากหางานสองเดือน ผมก็ยังไม่ได้งาน คุณแม่ผมไม่ได้เป็นสมาชิกของศาสนจักร และถึงแม้จะเชื่อในพระเจ้าผู้เป็นเจ้า แต่ท่านโกรธมากที่ผมปฏิเสธหลายงาน

คืนหนึ่งท่านมองผมด้วยน้ำตาคลอและถามว่า “ทำไมพระเจ้าผู้เป็นเจ้าปล่อยให้เรื่องนี้เกิดกับเราทั้งที่ลูกเชื่อสัตย์ในการทำให้สิ่งถูกต้อง”

ผมตอบว่า “แม่ครับ ผมไม่รู้ว่าทำไมเกิดเรื่องนี้กับเรา แต่ผมรู้ว่าผมกำลังทำสิ่งถูกต้อง และผมรู้ว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะอวยพรเราในเรื่องนี้”

เช้าวันรุ่งขึ้นมีคนเสนอจะให้เงินผมมากพอสมควรเป็นค่าจ้างย้ายของหนักสองวันจากบ้านหลังหนึ่งไปอีกหลังหนึ่ง งานเหนื่อยมาก แต่เมื่อได้รับเงิน ผมกลับบ้านทันทีและสวดอ้อนวอนด้วยความกตัญญู ไม่นานผมก็ได้งานที่ยอมให้ผมหยุดวันอาทิตย์ และผมไม่ว่างงานอีกเลยนับแต่นั้น

ผมดีใจที่ผมเลือกรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์ มีการทำทนายมากมายในชีวิต แต่ผมรู้ว่าถ้าเราพยายามเข้มแข็งแม้มีการทดลองเหล่านั้น พระเจ้าจะอวยพรเรา ■

ซาอิล ชาร์มา, อินเดีย

โดย **เอ็ลเดอร์นีล
แอล. แอนเดอร์เซ็น**
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

จะมีปัญญา ได้อย่างไร

ในคลื่นข้อมูลข่าวสารยุคปัจจุบัน เรา
ต้องใช้ปัญญาอย่างมาก—ปัญญา
เพื่อ แยกแยะและมองให้ออก ว่าจะ
ประยุกต์ใช้สิ่งที่เรากำลังเรียนรู้ได้อย่างไร
ขอให้เราจำไว้ว่า

1. เราต้องแสวงหาปัญญา
2. ปัญญามีหลายมิติและประยุกต์
ใช้ได้หลายสถานการณ์
3. ปัญญาที่ได้มาแต่เยาว์วัยนำพร
มากมายมาให้
4. ปัญญาในด้านหนึ่งไม่อาจเปลี่ยน
เป็นอีกด้านหนึ่งได้
5. ปัญญาของโลก แม้ในหลายกรณี
มีค่ามาก แต่จะมีค่าที่สูดเมื่อน้อม
รับปัญญาของพระผู้เป็นเจ้าอย่าง
นอบน้อมถ่อมตน

พระคัมภีร์พูดถึงปัญญาสองแบบ:
ปัญญาของโลกกับปัญญาของพระผู้เป็น-
เจ้า ปัญญาของโลกมีทั้งแง่บวกและแง่
ลบ ในคำอธิบายแย่งร้ายที่สุดอาจอธิบาย
ได้ว่าปัญญาของโลกคือความจริงบางส่วน
ผสมผสานกับไหวพริบและการใช้อิทธิพล
ครอบงำเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ที่ชั่วร้าย

หรือเห็นแก่ตัว

มีปัญญาของโลกอีกแบบหนึ่งที่ไม่
เจตนาร้ายเช่นนั้น แท้จริงแล้วปัญญาแบบ
นั้นเป็นประโยชน์มาก ปัญญานี้ได้มาอย่าง
มีสติผ่าน การศึกษา การใคร่ครวญ การ
สังเกต และการทำงานหนัก ปัญญา
ดังกล่าวมีค่ามากและมีส่วนช่วยในสิ่งที่เรา
ทำ เกิดขึ้นกับคนดีและคนน่านับถือขณะที่
เราประสบความสำเร็จในชีวิตของเรา

ที่สำคัญกว่านั้นคือ ปัญญาที่นำความ
สำเร็จเข้ามาในโลกจะต้องเต็มใจก้าวตาม
ปัญญาของพระผู้เป็นเจ้าและไม่คิดว่า
สามารถแทนที่กันได้

ปัญญาทั้งหมดไม่ได้สร้างมาเท่าเทียม
กัน เราจำต้องเรียนรู้ว่าเมื่อมีความขัดแย้ง
ระหว่างปัญญาของโลกกับปัญญาของ
พระผู้เป็นเจ้า เราต้อง **ยอมให้ความ
ประสงค์ของเราขึ้นอยู่กับปัญญา
ของพระผู้เป็นเจ้า**

ข้าพเจ้าเสนอให้ท่านตรึกตรองปัญหา
บางอย่างตรงหน้าท่าน ชีตเส้นลงมากกลาง
แผ่นกระดาษ เขียนปัญญาของโลกไว้ด้าน
ซ้ายและปัญญาของพระผู้เป็นเจ้าไว้ด้าน
ขวา เขียนปัญหาที่ขัดแย้งกัน

ท่านกำลังเลือกอะไร

ในภาค 45 ของพระคัมภีร์หลักคำสอน
และพันธสัญญาซึ่งพูดถึงเหตุการณ์ต่างๆ
ซึ่งนำไปสู่การเสด็จมาครั้งที่สองของพระ-
ผู้ช่วยให้รอด พระเจ้าทรงเล่าเรื่องหญิง
พรหมจารีสิบคนอีกครั้งจากนั้นทรงฝาก
พระดำรัสเหล่านี้ไว้กับเรา “เพราะคน
ที่ฉลาดและรับความจริง, และรับพระ-
วิญญาณศักดิ์สิทธิ์เป็นผู้นำทางของพวก
เขา, และไม่ถูกหลอก—ตามจริงแล้วเรา
กล่าวแก่เจ้า, พวกเขาจะไม่ถูกโค่นและโยน

เข้าไปในไฟ, แต่จะทนอยู่ได้ในวันนั้น” (ดู
คพ. 45:57)

ขอให้เรา **แสวงหาปัญญาของพระ-
ผู้เป็นเจ้า** มีสิ่งต่างๆ มากมายให้เราเรียน
รู้ในเวลานี้เกี่ยวกับปัญญา ข้าพเจ้าสัญญา
กับท่านว่าพรของพระเจ้าจะเป็นของท่าน
เมื่อท่านแสวงหาปัญญา ปัญญาของพระ-
ผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงปรารถนาจะมอบ
ปัญญาของพระองค์ให้เรา และถ้าเราจะ
เชื่อฟัง สวดอ้อนวอน และแสวงหา ปัญญา
จะเกิด ■

จากคำปราศรัยในพิธีรับปริญญาของมหาวิทยาลัยบริกัม
ยังก์-ไอดาโฮ เมื่อวันที่ 10 เมษายน 2009

ท่านได้ประยุกต์ใช้ สิ่งนี้อย่างไร

“มีความเป็นไปได้สองอย่างให้
เลือกเสมอคุณเลือกได้ว่าคุณต้อง
การอะไร แต่คุณควรตัดสินใจ
อย่างฉลาด ผมบอกได้ว่าการเลือก
พระเจ้าจะช่วยให้คุณผ่านแต่ละวัน
และการมีพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์
อยู่เคียงข้างจะช่วยให้คุณผ่าน
สถานการณ์แต่ละอย่าง การเลือก
ฝ่ายผิดทำให้รู้สึกว่าคุณไม่มีความ
สุข ความรู้สึกที่ดูเหมือนว่าจะจะเป็น
ความสุขช่วงสั้นแต่หลังจากนั้นคุณ
จะเห็นผลและคุณจะเสียใจอย่างยิ่ง
กับการตัดสินใจที่คุณทำลงไป จง
อยู่ฝ่ายพระเจ้า! ไม่ง่ายเสมอไป
แต่ทำแล้วคุ้ม!”

ซามูเอล เจ., ออสเตเรีย

เจาะประเด็น

**จะเป็นอะไรไหมถ้าจะไป งานเต็มรั
หรือ งานเลี้ยง ที่ฉันรู้ว่าจะมี
สิ่งไม่ดี เกิดขึ้น ทั้งนี้เพื่อจะเป็น
แบบอย่างที่ดี**

กามตัวท่านว่า “ฉันคิดว่าฉันจะเป็นแบบอย่างประเภทไหนในสถานการณันั้น” ถ้าท่านตั้งใจจะไปที่หนึ่งที่อาจมียาเสพติดหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การแต่งกายไม่สุภาพ เพลงที่มีเนื้อหาหยาบโลน หรือการเต็มรัที่ยั่วชวน ท่านจะแสดงให้คนอื่นเห็นอย่างไรว่าพวกเขาสามารถสนุกได้มากเพียงใดโดยไม่ต้องมีสิ่งเหล่านี้ คนรอบตัวท่านอาจจะคิดว่า—“คนนั้นเป็นตัวอย่างที่ยอดเยี่ยมของศรัทธาและมาตรฐาน” หรือ “คนนั้นมาทำไม” ในกรณีส่วนใหญ่ ท่านจะเป็นแบบอย่างที่ดีกว่ามากโดยไม่ไปร่วมงาน เพราะจะได้ไม่เป็นการเปิดรับการล่อลวงอย่างจริงจังและโดยรู้อยู่แก่ใจ ■

ซาตาน มี อิทธิพล ต่อ ความนึกคิดของฉัน มากเพียงใด

พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงทำให้แน่ใจว่าเรามีสิทธิ์เสรีทางศีลธรรม มีความสามารถในการเลือกดีหรือชั่ว พระองค์จะไม่ทรงบังคับเราให้ทำดี และมารจะบังคับเราให้ทำชั่วไม่ได้ (ดู คำสอนของประธานศาสนจักร:

โจเซฟ สมิธ [2007], 229) ดังนั้น เมื่อมาถึงความนึกคิดของท่าน มารจะมีอิทธิพลมากเท่าที่ท่านยอมเขา ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธกล่าวว่า “ซาตานจะใช้สิ่งล่อใจล่อหลอกเราไม่ได้เว้นแต่ใจเราจะคล้อยตามและยินยอม” (คำ

สอน: โจเซฟ สมิธ, 229) ท่านกล่าวด้วยว่า “มารไม่มีอำนาจเหนือเราเว้นแต่เราจะยอมเขา” (229)

นอกจากนี้ พระคัมภีร์ยังบอกเราด้วยว่า “ไม่มีใครอีกเลยนอกจากพระผู้เป็นเจ้าที่ทรงรู้ความนึกคิดเจ้าและเจตนาของใจเจ้า” (คพ. 6:16) แท้จริงแล้วซาตานไม่รู้ว่าท่านคิดอะไรอยู่ เขาเสนอได้เพียงการล่อลวงและสิ่งล่อใจ แต่ถ้าท่านเลือกทำตามสิ่งเหล่านั้น

เขาจะมีอำนาจเหนือท่านมากขึ้นและการล่อลวงจะแรงกล้าขึ้น ท่านองเดียวกัน หากท่านต่อต้านความชั่ว และเลือกความดี ท่านจะเข้มแข็งขึ้นและได้รับพร ■

ฝูงเดี่ยวและ ผู้เลี้ยงเดี่ยว

รั้วล้อมฝูงแกะสอนเราเรื่องการดูแลเอาใจใส่ผู้คนของ
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

คอกแกะสมัยโบราณ

นี่อะไร: คอกธรรมชาติ พื้นที่ซึ่งมีกำแพงล้อมรอบ

จุดประสงค์: ป้องกันฝูงแกะจากนักล่าและขโมย โดยเฉพาะตอนกลางคืน

วัสดุและการก่อสร้าง: หิน มักมีพุ่มหนามวางบนกำแพง เรายังจะใช้พุ่มหนามทึบทำรั้ว

สำหรับคอกแกะชั่วคราว บางครั้งใช้ถ้ำเป็นคอกแกะ มีหินก้อนเล็กหรือพุ่มไม้วางขวางอยู่หน้าถ้ำ

ข้อเท็จจริงในไบเบิล

- เนื้อ นม ไขมัน ขน หนัง และ เขาแกะมีค่ามากและเป็น สัตวบูชาหลักแต่โบราณกาล
- ในอิสราเอล หมาป่า ไฮยีนา เลือดดำและหมาในอยู่ในหมู่ นกล่าที่มีแกะเป็นเป้าหมาย ในสมัยโบราณ สิงโตและหมี อาศัยอยู่แถบนั้นด้วย (ดู 1 ซามูเอล 17:33-37)
- คนเลี้ยงแกะใช้ไม้ทำนำ แกะ ใช้ไม้ราวและสายหวีเย็บ ป้องกันแกะ
- คนเลี้ยงแกะนำแกะไปหา อาหารและน้ำระหว่างวัน (ดู สดุดี 23:1-2) และพากลับเข้าฝูงตอนกลางคืน คนเลี้ยงแกะจะนับแกะขณะที่พวกมันกลับมา ค้นหาตัว ที่หลงหาย จากนั้นเขาจะ นอนอยู่ตรงประตูทางเข้า คอก เพื่อคุ้มกันแกะ
- พระเยซูคริสต์ทรงเรียก พระองค์เองว่าผู้เลี้ยงที่ดี (ดู ยอห์น 10:11-15) เพราะพระองค์พิถีพิถันมี ซื่อเพื่อเรา พระองค์ทรง เปรียบพระองค์เองกับประตู คอกแกะ (ดู ยอห์น 10:1-9) เพราะเราได้รับการบำรุง เลี้ยงทางวิญญาณ การพักผ่อน สันติสุข ความรอด และความสูงส่งผ่านพระองค์
- อัครสาวกเปาโลเปรียบ ศาสนจักรกับฝูงแกะ (ดู กิจการของอัครทูต 20:28)

ภาพประกอบโดย เดวิด แอมบีน; ส่วนหนึ่งจากภาพ พระคริสต์กับฝูงแกะของผู้ราวซ์ โดย ไฮน์ริค ฮอฟแมน

แกะอื่น

พระเจ้าช่วยให้รอดตรัสถึง “แกะอื่นที่ไม่ได้ เป็นของคอกนี้” (ยอห์น 10:16) โดย หมายถึงชาวไนไฟและชาวเลมัน ผู้ถูกนำ ไปจากเชื้อสายแห่งอิสราเอล (ดู 3 นิไฟ 15:14-24) พระองค์ตรัสถึงการเสด็จ เยือนเผ่าอิสราเอลที่หายไปด้วย (ดู 3 นิไฟ 15:20; 16:1-3)

สิ่งที่เราเรียนรู้

คอกแกะคือ

ที่ซึ่งแกะอยู่รวมกัน ในฐานะสมาชิกศาสนจักร เรามีความ ผูกพันเป็นหนึ่งเดียวผ่านศรัทธาของเราและพันธสัญญาของเรา อีกทั้งผ่านการมาชุมนุมกัน ประธานเฮนรี่ บี. อาयरริงก์ ที่ปรึกษา ที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดสอนไว้ว่า “ปิตีของความเป็นหนึ่งเดียว ที่ [พระบิดาบนสวรรค์] ทรงประสงค์อย่างยิ่งจะให้นั้นไม่ใช่ให้เรา มีเพียงคนเดียวเราต้องแสวงหาและมีค่าสมที่จะได้สิ่งนี้ร่วมกับผู้อื่น จึงไม่น่าแปลกใจเมื่อพระเจ้าเป็นเจ้าทรงกระตุ้นให้เราชุมนุมกัน เพื่อพระองค์จะประทานพรเรา พระองค์ทรงต้องการให้เราชุมนุม กันเป็นครอบครัว พระองค์ทรงจัดตั้งชั้นเรียน วอร์ด สาขา และ ทรงบัญชาให้เรามาประชุมกันบ่อยๆ ในการชุมนุมเหล่านั้น ... เรา สามารถสวดอ้อนวอนและทำงานเพื่อความเป็นหนึ่งเดียวนั้นจะ นำปิตีมาให้เราและเพิ่มพลังให้เรารับใช้” (“ใจเราผูกพันเป็นหนึ่ง เดียว,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2008, 85-86)

สถานที่แห่งความปลอดภัยและการพักผ่อน ในพระเยซู คริสต์ เราพบว่า “จิตใจ [ของพวกเรา] ได้หยุดพัก” (มัทธิว 11:29) ศาสนจักรของพระองค์เป็น “การคุ้มกัน, และ ... ที่พักพิง” (คพ. 115:6) และประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ประธานโครัมมัครสาวก สิบสองสอนไว้ว่า “เราพบความปลอดภัยและความมั่นคงของ ตนเอง...โดยการให้เกียรติพันธสัญญาที่เราทำไว้และดำเนินชีวิต ให้ดีขึ้นจนการเชื่อฟังซึ่งเป็นข้อกำหนดของผู้ติดตามพระคริสต์เป็น ปกติวิสัยของเรา” (“สิ่งเหล่านี้ข้าพเจ้ารู้,” *เลียโฮนา*, พ.ค. 2013, 7)

ได้รับการคุ้มกันจากคนเลี้ยงแกะ พระเยซูทรงเป็นผู้เลี้ยงแกะ ที่ดีที่ช่วยให้เรารอด พระองค์ทรงทนทุกข์และสิ้นพระชนม์เพื่อเรา จะเอาชนะบาปและความตาย และกลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์ ของเรา ขณะที่เรามาหาพระคริสต์และเชื่อฟังพระบัญญัติ พระองค์ จะประทานพร นำทาง และคุ้มครองเราทั้งเป็นส่วนตัวและในฐานะ ผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระองค์ ■

“ฉันจะสะดวกใจพอที่ จะพูดคุยกับอธิการ เกี่ยวกับปัญหาหรือข้อ กังวลต่าง ๆ ได้อย่างไร”

ทานอาจรู้สึกหวาดกลัวไม่กล้าพูดคุยกับอธิการในเรื่องที่ท่านเผชิญอยู่ และนั่นเป็นเรื่องปกติ เรามักหวาดกลัวก่อนประสบการณ์ใหม่หรือก่อนพูดคุยกับผู้ใหญ่ แต่อธิการได้รับเรียกจากพระเจ้าเป็นเจ้า เขาได้รับเรียกเพราะเขาเป็นสานุศิษย์ที่มุ่งมั่นของพระเยซูคริสต์ เขาจะนำสุดความสามารถเพื่อเมตตาและเข้าใจ เป้าหมายของเขาคือช่วยให้ท่านมาหาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเพื่อท่านจะพบสันติสุข ตอนแรกท่านอาจรู้สึกอายที่ต้องพูดคุยกับเขาเกี่ยวกับข้อสงสัยหรือบาปของท่าน แต่เขาจะไม่คิดว่าท่านเป็นคนไม่ดี เขาจะตั้งใจด้วยซ้ำที่ท่านมีความปรารถนาจะปรับปรุง เขาจะไม่เปิดเผยการสนทนาของท่านให้ใครรับรู้

ท่านไม่ต้องแบกภาระตามลำพัง อธิการสามารถช่วยให้ท่านพบคำตอบของคำถามของท่าน และหากจำเป็นเขาจะช่วยท่านกลับใจและเอาชนะความรู้สึกลึบ ความสิ้นหวัง หรือความไม่มีค่าควรผ่านการชดใช้ของพระคริสต์

ขณะที่ท่านพูดคุยกับอธิการ ท่านจะสัมผัสถึงความรักที่เขามีต่อท่าน ถึงแม้เขาจะรับผิดชอบคนทั้งวอร์ดหรือสาขา แต่จุดหลักของเขาคือความผาสุกของเยาวชนชายและเยาวชนหญิง การขอความช่วยเหลือไม่ได้รบกวนเขา

ท่านสามารถสวดอ้อนวอนขอพลังและความกล้าจากพระบิดาบนสวรรค์เพื่อจะพูดคุยกับอธิการของท่าน เขาได้รับสิทธิอำนาจให้เป็นอธิการของท่านเพื่อช่วยท่าน และอธิการของท่านปรารถนาจะทำเช่นนั้น ถ้าท่านเปิดใจไปพบเขาและปรารถนาจะเป็นคนดีขึ้น ท่านจะพบว่าท่านออกจากห้องทำงานของเขาด้วยความรู้สึกดีกว่าเดิมมาก

เขาจะไม่คิดว่าท่านเป็นคนไม่ดี

อธิการของวอร์ดท่านได้รับสิทธิอำนาจให้นำทางท่านผ่านขั้นตอนการกลับใจ บางครั้งการหันไปพึ่งอธิการเป็นวิธีเดียวที่ท่านจะกลับใจได้อย่างสมบูรณ์ผ่านพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เมื่อดิฉันต้องพูดคุยกับอธิการ เขาช่วยให้ดิฉันพบพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและลบบาปแผลลึกที่สุดที่ดิฉันเคยมี อธิการของคุณต้องการช่วยคุณ การเรียกของเขาคือดูแลคุณ และเขาจะไม่คิดว่าคุณเป็นคนไม่ดีเพราะมีบางอย่างที่คุณต้องให้เขาช่วย

เมดิสัน ดี. อายุ 18 ปี, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

อธิการของคุณเต็มใจช่วย

ผมเคยรู้สึกอึดอัดใจในการสัมภาษณ์ แต่ในที่สุดก็ตระหนักว่าอธิการของผมเต็มใจช่วยผมแก้ปัญหาเสมอ จงวางใจอธิการของคุณ เขาเป็นคนเลี้ยงแกะและวอร์ดของเขาคือฝูงแกะของเขา

เจมี อาร์. อายุ 19 ปี, โกชาบัมบา, โบลิเวีย

เขาจะไม่ทรยศต่อ

ความไว้วางใจของคุณ
ดิฉันได้รู้ว่าอธิการเป็นผู้ใหญ่ที่ไว้วางใจได้มากที่สุดที่วัยรุ่นสามารถขอความช่วยเหลือ

ช่วยเหลือจากเขาได้ เขาจะไม่มีวันทรยศต่อความไว้วางใจของคุณ—ทุกเรื่องที่คุณบอกเขาจะอยู่ในห้องทำงานของเขา บางครั้งคุณไม่อยากบอกปัญหาของคุณ แต่การพูดคุยต่อหน้ากับคนที่รัก ห่วงใย และต้องการให้สิ่งดีที่สุดในคุณทำให้ง่ายขึ้นมาก

นิโคล เอ. อายุ 18 ปี, โอคาโฮ สหรัฐอเมริกา

คุณพึ่งเขาได้

อธิการหรือประธานสาขาของคุณเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงของพระเจ้า คุณพึ่งการนำทางจากเขาได้ขณะที่คุณแสวงหาการดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์และพระคัมภีร์ คุณต้องเข้าใจว่าอธิการอยู่ที่นั่นเพื่อช่วยและพระเจ้าเป็นเจ้าของเขา

สเตนีสลาฟ ฮาร์ท, อายุ 19 ปี, โคนเนตซัท, ยูเครน

จำไว้ว่าเขารักคุณ

ถ้าคุณมีบางอย่างที่อยากพูดกับอธิการมาก การพูดคุยกับเขาเรื่องโรงเรียนและเรื่องทั่วไปก่อนอาจง่ายกว่าถ้าคุณกลัวเพราะต้องพูดเรื่องปัญหาการกลับใจกับเขา แค่จำไว้ว่าเขารักคุณ คุณไม่ต้องกังวลว่าเขาจะคิดกับคุณอย่างไร ทำไมเขาจะดูถูกคุณในเมื่อคุณต้องการใกล้ชิดพระเจ้ามากขึ้น

แอสลีย์ ดี, อายุ 17 ปี, แอริโซนา, สหรัฐอเมริกา

สวดอ้อนวอนให้รู้

ถามตัวคุณว่าทำไมคุณรู้สึกไม่สะดวกใจถ้าจะพูดคุยกับอธิการ คุณคิดหรือว่าเขาจะไม่สามารถช่วย

แก้ปัญหาของคุณได้ จงสวดอ้อนวอนให้รู้ว่าอธิการรักคุณและได้รับเรียกให้ช่วยคุณ

อดัม เอช, อายุ 13 ขวบ, แคลิฟอร์เนีย, สหรัฐอเมริกา

แม้คุณจะทำผิดพลาด

การสารภาพกับอธิการเป็นเรื่องยากและน่าอับอาย แต่เมื่อคุณเดินออกจากห้องนั้น คุณจะรู้สึกปลดปล่อย และคุณจะรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักคุณ พระองค์ทรงต้องการให้คุณมีความสุข แม้คุณจะทำผิดพลาด

อแมนดา คัมเบิล, อายุ 16 ปี, ยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

เขาอยู่ที่นั่นเพื่อช่วย

อธิการคือเมฆบาลของวอร์ด จำไว้ว่าเขาจะทำสุดความสามารถเพื่อช่วยคุณและเขามีพลังอำนาจของพระเจ้าเป็นเจ้าอยู่ฝ่ายเขา ถ้าคุณรู้สึกกลัว คุณสามารถสวดอ้อนวอนขอความเข้มแข็งเพื่อจะสามารถพูดคุยกับอธิการได้ สุดท้ายแล้ว คุณจะดีใจที่คุณไปพบเขา—และนั่นจะคุ้มค่า

แซมมวลเอล เอช, อายุ 14 ปี, ไอดาโฮ, สหรัฐอเมริกา

คำถามครั้งต่อไป

“ฉันถูกล้อที่โรงเรียนเพราะเป็นแอลดีเอส ฉันรู้ว่าฉันต้องยืนหยัดในสิ่งที่ฉันเชื่อ แต่ทำได้ยากมาก! ฉันกลัวว่าจะบอกคนเหล่านั้นให้หยุดได้อย่างไร”

เชื่อใจเขา

“จงขอคำแนะนำจากผู้นำฐานะปุโรหิตของท่านโดยเฉพาะอย่างยิ่ง

อธิการของท่าน เขารู้มาตรฐาน และเขารู้ว่าจะสอนอะไรท่าน จงหาโอกาสอยู่กับเขา ท่านสามารถคาดหวังให้เขาถามคำถามอย่างละเอียดตรงประเด็น จงวางใจเขา เชื่อใจเขา ขอให้เขาช่วยให้ท่านเข้าใจว่าพระเจ้าทรงคาดหวังอะไรจากท่าน ให้คำมั่นสัญญาว่าจะดำเนินชีวิตตามมาตรฐานศีลธรรมของศาสนจักร ความสัมพันธ์ที่มีความหมายกับผู้นำที่เป็นผู้ใหญ่สำคัญต่อการช่วยให้ท่านสะอาดทางศีลธรรม และมีค่าควรตลอดเวลา”

เอ็ลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดแห่งโครัม อัครสาวกสิบสอง, “Purity Precedes Power,” *Ensign*, Nov. 1990, 37

ส่งคำตอบของท่านและภาพความละเอียดสูงตามความประสงค์ของท่านมาก่อน 1 พฤษภาคม 2015 ที่ liahona.lds.org ทางอีเมล liahona@ldschurch.org หรือส่งทางไปรษณีย์ (ดูที่อยู่ในหน้า 3)

ระบุชื่อและคำอนุญาตต่อไปนี้ไว้ในอีเมลหรือจดหมายของท่าน (1) ชื่อนามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) สแตทหรือท้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่าน และถ้าท่านอายุต่ำกว่า 18 ปี ต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครองให้พิมพ์คำตอบและรูปถ่าย (ส่งทางอีเมลได้)

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของคำตอบที่ส่งมา

เอลลี่รู้ว่าใครเป็นวีรบุรุษของเธอ แต่เธอกลับ
เกินกว่าจะบอก

ใครเป็นวีร

โดย ชาร์ลอตต์ แม เชพพาร์ด
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“ชีวิตมันในความสำเร็จ เกียรติและศรัทธา ดังเช่นวีรบุรุษ” (หนังสือเพลง
สำหรับเด็ก, 80.)

เอลลี่กัดเล็บหัวแม่มืออย่างประหมา ครูพิตซ์
กำลังเดินมาตามโต๊ะและถามนักเรียนทีละ
คนว่า

“ใครเป็นวีรบุรุษของคุณ” ครูพิตซ์ถาม
เจเรมี

เจเรมีตอบทันที “คุณพ่อของผม
ครับ” เขาตอบอย่างภาคภูมิใจ

ภาพประกอบโดย วาเลรีโอ แฟงเบรทท์

บุรุษ ของหนู

ครูพิตชัยยิ้ม “แล้วหนูล่ะ ซาร่าห์” เธอตอบเร็วทันใจ “อับราฮัม ลินคอล์นค่ะ”

เอลลี่รู้สึกใจเต้นแรงขณะครูพิตชัยเดินเรื่อยๆ มาตามแถวของนักเรียน พวกเขาพูดถึงวีรบุรุษมาทั้งวัน และตอนนี้ทุกคนต้องพูดว่าใครเป็นวีรบุรุษของพวกเขา—ต่อหน้านักเรียนทั้งชั้น!

แอมเบอร์กับจัสตินบอกว่าคุณแม่เป็นวีรบุรุษของพวกเขา วอลเตอร์บอกว่าคุณปู่เป็นวีรบุรุษของเขา นักเรียนอีกสองสามคนบอกว่ากษัตริย์หรือประธานาธิบดีเป็นวีรบุรุษของพวกเขา

เหลือเพียงไม่กี่คนก่อนครูพิตชัยจะเดินมาถึงเอลลี่ เธอต้องคิดถึงวีรบุรุษคนหนึ่ง—และคิดให้เร็ว

เอลลี่ก้มมองรองเท้าของเธอ พูดไม่ออก การนึกชื่อวีรบุรุษไม่ใช่ปัญหาเลย เธอรู้อยู่แล้วว่าใครเป็นวีรบุรุษของเธอ คนนั้นคือพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงรักษาคนป่วย ทำให้คนตายฟื้น และจ่ายราคาค่าบาปของทุกคน พระองค์ทรงเป็นวีรบุรุษยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยมีชีวิต! เธอแค่กลัวเกินกว่าจะพูดอย่างนั้น

เอลลี่กัดเล็บหัวแม่มืออีกขณะคิดจะบอกนักเรียนทั้งชั้นว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นวีรบุรุษของเธอ จะเป็นอย่างไรถ้าเจเรมีย์หัวเราะเยาะเธอ จะเป็นอย่างไรถ้าซาร่าห์กับแอมเบอร์กระซิบกระซาบลับหลังเธอ

เธอรู้แน่นอนว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นวีรบุรุษของเธอ แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าทุกคนต้องรู้ด้วย

ครูพิตชัยหยุดอยู่ตรงหน้าโต๊ะของเอลลี่และยิ้ม “ใครเป็นวีรบุรุษของหนูจะเอลลี่”

เอลลี่มองปราดตั้งแต่แถวของนักเรียนข้างๆ เธอไปจนถึงครูพิตชัย “อับราฮัม ลินคอล์นค่ะ” เธอกระซิบ

ครูพิตชัยยิ้ม “ดีจ้ะ!” ครูพูดขณะเดินไปหานักเรียนคนต่อไปในแถว

ทันทีที่ครูเดินจากไป เอลลี่คลายไหล่ด้วยความโล่งใจ ขอบคุดที่ผ่านไปด้วยดี สิ่งสุดท้ายที่เธอต้องการคือให้ทุกคนในชั้นรู้ว่าวีรบุรุษของเธอคือ—

“พระเยซูคริสต์” เสียงหนึ่งตอบ

เอลลี่เบิกตาโพลงขณะเหลียวมองซ้ำๆ นั่นไง—แถวหลังห่างจากเธอลึกหน่อย—เด็กผู้ชายตัวเล็กผมยุ่งนั่งอยู่ตรงนั้น เขาเป็นคนผอมและขี้อาย และเขามักจะนั่งหลังห้องเรียนเสมอ เอลลี่ไม่รู้จักชื่อเขาด้วยซ้ำเธอจำได้ว่าเขาไม่เคยพูดสักคำ—จนถึงตอนนี้ นักเรียนสองสามคนหันไปจ้องเด็กคนนั้น แต่เขาไม่สังเกตเห็น เพียงแค่งยหน้ามองครูพิตชัยและพูดอีกครั้ง “วีรบุรุษของผมคือพระเยซูคริสต์ครับ”

ครูพิตชัยยิ้มแฉ่งและเดินต่อไปตามแถว แต่เอลลี่มองดูเด็กผู้ชายคนนั้นด้วยความทึ่ง เธอกลัวไม่กล้าบอกทุกคนเกี่ยวกับวีรบุรุษของเธอ แต่เขาไม่กลัว เขาไม่ไปโบสถ์ด้วยซ้ำ! แต่เขารู้ว่าสำคัญเพียงใดที่จะยืนเป็นแบบอย่างของพระเยซูคริสต์ แม้เมื่อทำได้ยาก

เอลลี่ยิ้มให้เด็กคนนั้น เธอจะไม่กลัวอีกแล้วเมื่อต้องบอกว่าใครเป็นวีรบุรุษของเธอ แต่ตอนนี้เธอมีวีรบุรุษสองคน ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

การสวดอ้อนวอนและโบสถ์คริสต์

โดย แม็คเคลลี จอร์จ
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“ถ้าท่านรักกันและกัน ดังนี้แหละทุกคนก็จะรู้ว่าท่าน
เป็นสาวกของเรา” (ยอห์น 13:35)

แดนิเงยหน้าแต่ยังไม่เห็นยอดโบสถ์ที่สวยงาม
คนที่นับถืออีกศาสนาหนึ่งมาที่นี่ แดนิไม่เข้าใจ
ว่าทำไมครอบครัวเธอมาที่โบสถ์แห่งนี้วันศุกร์
แต่คุณพ่อบอกว่าพวกเขาจะไปดูสิ่งหนึ่งเรียก
ว่าการทำวัตรเย็น

“อะไรหรือคะ” แดนิถาม

“เป็นการประชุมที่พวกเขาร้องเพลง
อ่านพระคัมภีร์ และสวดอ้อนวอนด้วย
กัน” คุณพ่อตอบ “เหมือนครอบครัวใหญ่
ตอนสิ้นวัน”

แดนิฟังแล้วชอบ เธอกับครอบครัว
กำลังไปเที่ยวอังกฤษ วันอาทิตย์สุดท้าย
พวกเขาไปที่วอร์ดแห่งหนึ่งในเมืองยอร์ก
ในปฐมวัยเด็กทุกคนรู้พระคัมภีร์และ
เพลงเดียวกับที่แดนิรู้ เธอรู้ว่าวอร์ดที่เธอ
ไปเยี่ยมเป็นส่วนหนึ่งของศาสนาจักรที่แท้
จริงของพระเยซู เหมือนวอร์ดของเธอที่
บ้าน

แต่โบสถ์คริสต์แห่งนี้ต่างจากที่เธอคุ้น
เคยมาก เธอสังเกตเห็นโต๊ะตัวเล็กเต็มไป
ด้วยเทียนไข แดนิเห็นเด็กผู้ชายคนหนึ่ง
จุดเทียน

“เธอจุดเทียนทำไมหรือ” แดนิถามเขา
เด็กชายยิ้ม “ผมจุดเทียนเมื่อสวดอ้อน
วอนขอสิ่งพิเศษ トラาบใดที่เปลวเทียนลุก
อยู่ ผมหวังว่าพระเจ้าเป็นเจ้าจะยังคงได้ยิน
คำสวดอ้อนวอนของผม”

“เราพึงรักทุกคน เป็นผู้ฟังที่ดี และแสดงความสนใจต่อความเชื่อที่จริงใจของพวกเขา เอ็ดเดอว์ตล์ลิน เอช. โอคส์ แห่ง โครัมมิอัครสาวกลีบสอง, “รักผู้อื่น และอยู่ร่วมกับผู้ที่แตกต่าง ” เลียโฮนา, พ.ย. 2014, 27.

แดนนิมองว่าเทียนเหล่านั้นเหมือนเทียนธรรมดากลับไป เธอสับสนเล็กน้อย แต่ก็ต้องสูภาพ เธอยิ้มให้เด็กคนนั้น

แดนนิกับครอบครัวนั่งลง และไม่นานการทำวัตรเย็นก็เริ่ม เธอเห็นเด็กคนเดิมนั่งห่างออกไปสองสามแถว จากนั้นเธอก็รู้ว่าเธอไม่รู้จักเพลงที่ทุกคนกำลังร้อง เมื่อพวกเขาสวดอ้อนวอน พวกเขาอ่านจากหนังสือเล่มเล็ก ทุกอย่างต่างจากที่เธอคุ้นเคย

แต่บทเพลงไพเราะแม้จะไม่คุ้นหู จากนั้นชายคนหนึ่งก็ลุกขึ้นอ่านพระคัมภีร์ เขาสวมเสื้อคลุมยาว ไม่ใช่สูท และผูกเนกไทเหมือนอธิการของแดนนิ แต่ขณะที่เขาเริ่มอ่าน แดนนิก็ออกว่าเธอรู้เรื่องนี้! เขาอ่านเรื่องพระเยซูทรงรักษาคนโรคเรื้อน 10 คน

“คุณพ่อคะ” แดนนิกระซิบ “หนูชอบเรื่องนี้”

คุณพ่อยิ้ม “พ่อก็ชอบ”

จากนั้นชายสวมเสื้อคลุมก็กล่าวคำสวดอ้อนวอน เขาทูลขอให้พระเจ้าเป็นเจ้าประทานพรคนป่วยและคนขัดสนเหมือนแดนนิทำ! เขาขอพรพิเศษให้ผู้นำโบสถ์ของเขาด้วย แดนนิจำได้ว่าครอบครัวเธอทูลขอพระบิดาบนสวรรค์บ่อยๆ ให้ประทานพรแก่ประธานโรมัสเอส. มอนสันและที่ปรึกษาของท่าน

ความรู้สึกอบอุ่นเข้ามาในใจของแดนนิ เธอรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงกำลังบอกเธอว่าพระองค์ทรงรักลูก *ทุกคน* ของพระองค์และทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอน ทั้งหมด ของพวกเขา แม้พวกเขาจะนับถือศาสนาอื่นและไม่มีความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณ

ขณะที่ลูกเดินออกมา คุณพ่อเช็คโทรศัพท์ของท่าน ท่านทำหน้าที่เสิร์ฟขณะอ่านข้อความ “ซิสเตอร์มอนสันเสียชีวิตแล้ว” ท่านพูด

“ไม่นะ!” แดนนิกล่าวคำสวดอ้อนวอนในใจทันทีขอให้ประธานมอนสันเป็นปกติดี

“เธอเป็นอะไรหรือเปล่า” มีคนถามเด็กผู้ชายคนนั้นนั่นเอง เขาได้ยินแดนนิและท่าทางวิตก

“ซิสเตอร์มอนสันเสียชีวิตแล้ว” แดนนิตอบ “ท่านเป็นภรรยาของประธานมอนสัน ศาสดาพยากรณ์ของเรา”

“ฉันเสียใจด้วย” เขาตอบอย่างอ่อนโยน “ฉันจะจุดเทียนให้เขา”

แดนนิยิ้มและขอบคุณเขา เธอคิดว่าเป็นเรื่องดีที่เด็กชายคนนั้นจะกล่าวคำสวดอ้อนวอนพิเศษให้ประธานมอนสัน เธอรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์จะทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนที่เธอกล่าวในใจและคำสวดอ้อนวอนของเด็กชายคนนั้นด้วย ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

โดย เอ็ดเดอร์ริสเชลล์
เอ็ม. เนลสัน
แห่งโคเวรัมอัครสาวก
สิบสอง
สมาชิกแห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง
เป็นพยานพิเศษของ
พระเยซูคริสต์

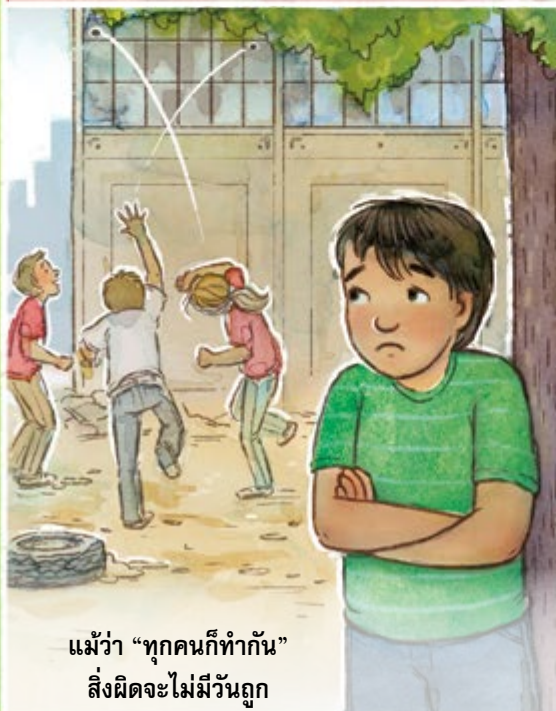
เหตุใดการ เชื่อฟัง จึงสำคัญมาก

การรักษาพระบัญญัตินำพรมาให้ทุกครั้ง!

การละเมิดพระบัญญัติทำให้สูญเสียพรทุกครั้ง!

แม้ว่า “ทุกคนก็ทำกัน”
สิ่งผิดจะไม่มีวันถูก

เมื่อท่านเชื่อฟังพระเจ้า
ท่านกำลังทำให้ศรัทธาของท่านแสดงออกมา

“วันนี้เป็นวันที่
พระยาเวห์ได้ทรงสร้าง
ให้เราเปรมปรีดิ์
และยินดีในวันนั้น”
—สดุดี 118:24

ภาพประกอบโดย แมทธิ สมิธ

พระเยซูทรงรักษาคนโรคเรื้อน

โดย เอริน แชนเดอร์สัน

ลองนึกถึงเวลาที่ท่านป่วย มีคนทำดีบางอย่าง เพื่อช่วยให้ท่านรู้สึกดีขึ้นหรือไม่

ในพันธสัญญาใหม่เราอ่านเกี่ยวกับพระเยซูที่ทรงแสดงความเมตตาต่อคนเจ็บป่วย วันหนึ่งชายที่เป็นโรคผิวหนังอันแสนเจ็บปวดเรียกว่าโรคเรื้อนมาหาพระเยซู เขารู้ว่าพระเยซูทรงมีเดชานุภาพในการรักษาทุกคนที่เจ็บป่วย เขาเชื่อว่าพระเยซูทรงรักษาเขาได้ พระเยซูทรงแตะคนโรคเรื้อนและตรัสว่า “จงหายสะอาดเถิด” (มาระโก 1:41) ทันทีที่พระองค์ตรัส ชายคนนั้นก็หาย

เราสามารถเดินตามรอยพระบาทพระเยซูได้โดยมีเมตตาและรักคนที่เจ็บป่วยหรือเศร้าเสียใจ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

แนวคิดสำหรับการพูดคุยในครอบครัว

ท่านสามารถใช้ภาพบุคคลในพระคัมภีร์หน้า 74 เล่าเรื่องจาก มาระโก 1:40-42 จากนั้นท่านอาจจะอ่าน ยูดา 1:22 และวางแผนทำบางอย่างกับครอบครัวเพื่อสร้างสรรค์สิ่งพิเศษในชีวิตของคนบางคน บางที่ท่านอาจจะรับใช้บางคนอย่างลับๆ!

เพลง: “เล่าเรื่องพระเยซูให้ฉันฟังที”
(หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 36)

พระคัมภีร์: มาระโก 1:40-42

วิดีโอ: ไปที่ Biblevideo.org เพื่อดูเรื่อง “พระเยซูทรงรักษาคนโรคเรื้อนในวันสะบาโต” และ “พระเยซูทรงรักษาคนตาบอดแต่กำเนิด”

การเดินทางรอย พระบาทพระเยซู

ให้ครอบครัวแสดงบทบาทสมมติว่า
จะแสดงความรักต่อผู้อื่นในสถานการณ์
เหล่านี้อย่างไร แต่งสถานการณ์
ของท่านขึ้นเอง!

ครอบครัวใหม่ย้ายมาอยู่แถวบ้านท่าน

เด็กบางคนใจร้ายกับเด็กคนหนึ่งที่โรงเรียน

ผู้มาเยือนคนหนึ่งมาปฐมวัยและไม่รู้จักใครที่โบสถ์

น้องชายหรือน้องสาวของคุณไม่มีใครเล่นด้วย

น้องตัวน้อยร้องไห้และคุณแม่ของคุณกำลังทำอาหารเย็น

คนหนึ่งในวอร์ดหรือสาขาของคุณป่วยและออกจากบ้านไม่ได้

เรียนรู้เพิ่มเติม: กิตติคุณ

พันธสัญญาใหม่มีหนังสือพิเศษสี่เล่มเรียกว่ากิตติคุณซึ่งเขียนโดย
สานุศิษย์บางคนของพระเยซู กิตติคุณบอกเล่าเรื่องราวเมื่อพระเยซู
ทรงพระชนม์บนแผ่นดินโลก เรื่องการรักษาคนโรคเรื้อนอยู่ใน
กิตติคุณสามเล่ม เรื่องนี้อยู่ใน มาระโก 1:40-42 และใน มัทธีว
8:2-4 และ ลูกา 5:12-14

เก็ร็ดนำรู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์: ค้นหาคำ

ใน มาระโก 1:41 ใช้คำว่า *สงสาร* บางครั้งมีคำสำคัญในไบเบิลที่ท่านอาจ
ไม่เข้าใจได้ เมื่อท่านพบคำที่ไม่รู้จัก ท่านสามารถใช้คู่มือพระคัมภีร์ช่วยท่าน
ได้! ตัวอย่างเช่น ท่านสามารถค้นหาคำว่า “สงสาร” เพื่อให้รู้ความหมาย
และหาพระคัมภีร์ข้ออื่นที่ใช้คำนั้น ท่านจะค้นหาคำได้อีกบ้างในเรื่องที่
พระเยซูทรงรักษาคนโรคเรื้อน

พระเยซูคริสต์ทรงรักษาคนป่วย

มาระโก 1:40-42; ลูคา 4:38-40

ฝูงชน

หากวณานี้ติดกับกระดาด
แข็ง จากนั้นให้ตัดรูปคนออก
แล้วแปะบนไม้ที่เหลาแล้วหรือ
ถูกระดาด ใช้สิ่งเหล่านี้ช่วย
ท่านแสดงเรื่องราวจากพันธ-
สัญญาใหม่
ท่านสามารถพิมพ์สำเนาเพิ่มเติม
ได้ที่ liahona.lds.org

พระเยซูคริสต์

คนโรคเรื้อน

แม่ยายของเปโตร

โดยเฮลเตอร์
คลอดิโอ ดี. ซิวิค
แห่งสวากเจ็ดสิบ

เส้นทางที่ ถูกต้อง

“ที่พระเจ้าจะของพระผู้เป็นเจ้าพระองค์นั้นผู้ทรงสร้างเจ้า”
(กพ. 43:23)

ทหลายปีก่อนข้าพเจ้ากับครอบครัวไปเที่ยวอุทยานแห่งชาติอาร์เซสในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา ชัมหินโค้งที่มีชื่อเสียงและสวยที่สุดชัมหนึ่งคือเดลิเคตอาร์ช และเราตัดสินใจเป็นเขาขึ้นไปที่นี่

เราเริ่มอย่างกระตือรือร้น แต่ไม่นานคนอื่นๆ ก็อยากพัก ข้าพเจ้าต้องการไปให้ถึงที่นี่โดยเร็ว ข้าพเจ้าจึงเดินไปคนเดียว ข้าพเจ้าไม่สนใจเส้นทางที่ควรเดิน และเริ่มเดินตามชายคนหนึ่งที่ดูเหมือนจะรู้ว่าเขากำลังไปที่ไหน

เส้นทางนั้นเดินยากขึ้นเรื่อยๆ ข้าพเจ้ามั่นใจว่าครอบครัวข้าพเจ้าคงเดินไม่ไหว ทันใดนั้นข้าพเจ้าก็เห็นเดลิเคตอาร์ช แต่ต้องประหลาดใจเพราะข้าพเจ้าไปถึงที่นี่ไม่ได้

เส้นทางที่ข้าพเจ้าเดินไม่ได้พาไปถึงชัมหินโค้ง ข้าพเจ้าท้อใจมากและเดินกลับ ข้าพเจ้ารออย่างกระสับกระส่ายจนพบกลุ่มของข้าพเจ้าอีกครั้ง พวกเขาบอกว่าพวกเขาเดินตามป้ายบอกทางด้วยความตั้งใจและความพยายามจนไปถึงเดลิเคตอาร์ช น่าเสียดายที่ข้าพเจ้าไปผิดทาง นี่คือบทเรียนที่ข้าพเจ้าเรียนรู้!

อย่ามองข้ามเส้นทางสู่ชีวิตนิรันดร์ของท่านกับพระบิดาบนสวรรค์ จงทำตามหลักธรรมพระกิตติคุณและพระบัญญัติที่ท่านเรียนรู้ และท่านจะอยู่บนเส้นทางที่ถูกต้องเพื่ออยู่กับพระองค์ตลอดกาล ■

จาก “อย่าเดินทางผิด,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2014, 39-41.

ภาพประกอบโดย แกร็ก นีโบลด์

สำหรับเด็กเล็ก

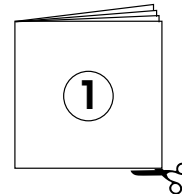
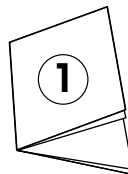
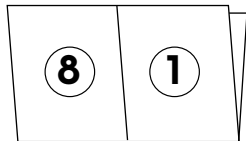
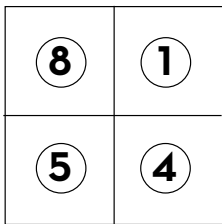
ฉันรู้ว่าพระเยซูทรงรักฉัน

โดย เจน แม็คไบรต์ โชเอท
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

ลานีร์พยายามมากเพื่อแสดง
ความคารวะในโบสถ์ แต่เธอ
เบื่อก และขาของเธอขยับ
ไปมา

หลังจากศีลระลึกเสร็จ ลานีร์เปิดหนังสือของเธอเกี่ยวกับพระเยซู เธอพบรูปพระเยซูกับเด็กเล็ก นั่นทำให้เธอรู้สึกสงบและสุขใจ

1-ตัด

หนังสือของฉันเกี่ยวกับ พระเยซู

1

“ฉันรู้พระผู้ช่วยทรงรักฉัน”

โดย ทามิ เจฟฟสัน ครีเมอร์ และเดเรนา เบลล์

8

ละแอมะเนาะและพระบิดา

บุตรของพระบิดาและพระบุตรของพระบิดา

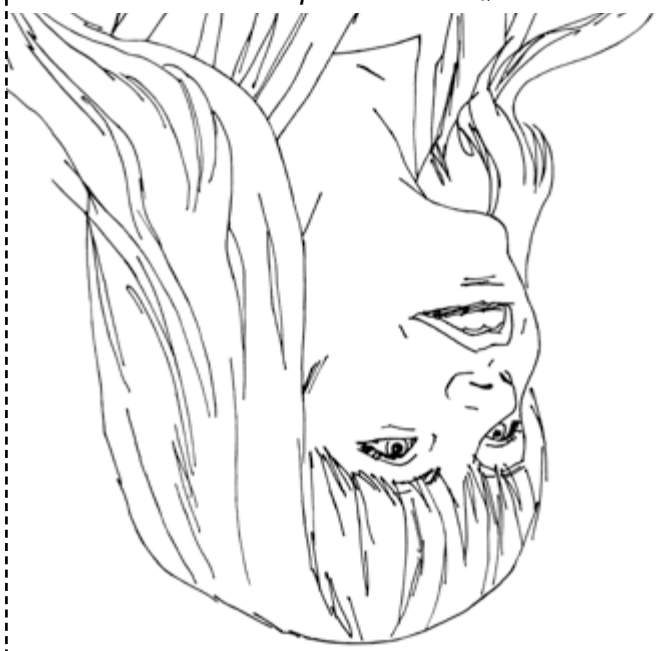
5

พระเยซูและพระบิดา

พระบิดาและพระบุตรของพระบิดาและพระบุตรของพระบิดา

4

4-ตัด

3-พับ

2-พับ

② ในกาลเนิ่นนานมา ณ ดินแดนแชนวีไล
เด็กน้อยเรียงรายรอบพระเยซู

⑦ มอบใจนี้แต่พระองค์
ฉันรู้พระผู้ช่วยทรงรักฉัน

④ รูดนมและพอกแผลที่หน้าตา
บุตรและบุตรของธรรมาในและบุตรธรรมา

⑨ ดูบุตรและบุตรและบุตร
ที่และและและและ

แป็บ

แป็บ

หลังเลิกประชุมตีละครึก ลานี๋ยถามคุณแม่
ว่า “ทำไมหนูแสดงความคารวะง่ายขึ้น
เมื่อคุณหนังสือเกี่ยวกับพระเยซูล่ะคะ”

“แม่คิดว่านั่นเป็นเพราะหนังสือนั้น
เตือนหนูว่าพระเยซูทรงรักหนูมาก”
คุณแม่ตอบ

ลานี๋ยพยักหน้า
“แม่คิดว่าพระเยซู
ทรงรู้ใหม่คะว่า
หนูก็รักพระองค์”
เธอถาม

คุณแม่กอดลานี๋ย
“จ๊ะ แม่แน่ใจว่า
พระองค์ทรงรู้” ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในโคโลราโด สหรัฐอเมริกา

เดือนนี้ครบ 100 ปีตั้งแต่ฝ่ายประธานสูงสุดส่งเสริมให้สมาชิกจัดสังสรรค์ในครอบครัว บทความคัดลอกต่อไปนี้มีมาจากจดหมายฝ่ายประธานสูงสุดแนะนำเรื่องสังสรรค์ในครอบครัว จดหมายดังกล่าวออกเมื่อเดือนเมษายน ค.ศ. 1915 และพิมพ์ใน Improvement Era เดือนมิถุนายน ค.ศ. 1915 (หน้า 733-734)

เรียน พี่น้องชายหญิง

6 ศาสนจักรขอแนะนำให้วิสุทธิชน

ยุคสุดท้ายตั้งใจถือปฏิบัติพระบัญญัติของพระเจ้าที่ให้ไว้ในภาค 68 ของหลักคำสอนและพันธสัญญามากขึ้นดังนี้

“และอนึ่ง, トラบเท่าที่บิดามารดามีลูกในไซอัน ... ที่มีสอนพวกเขาให้เข้าใจหลักคำสอนเรื่องการกลับใจ, ศรัทธาในพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์, และเรื่องบัพติศมาและของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยการวางมือ, เมื่ออายุแปดขวบ, บาย่ยอมอยู่บนศิระของบิดามารดา...

“และพวกเขาพึงสอนลูกๆ ของตนให้สวดอ่อนวอนด้วย, และให้ดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงต่อพระพักตร์พระเจ้า” [ดู คพ. 68:25-28]

ลูกหลานในไซอันควรถือ

ปฏิบัติให้มากขึ้นถึงพระบัญญัติที่พระเจ้าประทานแก่อิสราเอลโบราณและทรงย้ายกับวิสุทธิชนยุคสุดท้ายว่า

“จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า เพื่ออายุของเจ้าจะได้ยืนยาวบนแผ่นดินซึ่งพระยาเวห์พระเจ้าของเจ้าประทานแก่เจ้า” [อพยพ 20:12]

การเปิดเผยเหล่านี้นำมาใช้อย่างจริงจังกับวิสุทธิชนยุคสุดท้าย และเรียกร้องให้บิดามารดาในศาสนจักรนี้สอนและประยุกต์ใช้

พระบัญญัติเหล่านี้ในบ้านของพวกเขา

เพราะเหตุนี้เราขอแนะนำและกระตุ้นให้เริ่ม “สังสรรค์ในครอบครัว” ทั่วศาสนจักร ซึ่งเป็นเวลาที่บิดามารดานำบุตรธิดามาอยู่กันพร้อมหน้าในบ้านและสอนพระวจนะของพระเจ้าแก่พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้เรียนรู้ความจำเป็นและความต้องการของครอบครัวอย่างเต็มที่มากขึ้น ขณะเดียวกัน

100 ปีของการสังสรรค์ในครอบครัว

ก็ทำให้ตนเองกับลูกๆ ค้นเคยมากขึ้นกับหลักธรรมแห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ค็นสังสรรค์ควรอุทิศให้การสวด

อ่อนวอน การร้องเพลงสวด เพลงต่างๆ เพลงบรรเลง การอ่านพระคัมภีร์ หัวข้อครอบครัว และคำแนะนำที่เจาะจงเกี่ยวกับหลักธรรมพระกิตติคุณ เกี่ยวกับปัญหาจริยธรรมของชีวิต เช่นเดียวกับหน้าที่และภาระผูกพันของบุตรต่อบิดามารดา

บ้าน ศาสนจักร สังคม และประเทศชาติ สำหรับเด็กเล็ก เราขอแนะนำให้ใช้การท่องเที่ยวที่เหมาะสม เพลง เรื่องเล่า และเกม อาจมีการเสิร์ฟอาหารว่างเบาๆ ที่ส่วนใหญ่จัดเตรียมในบ้าน

ควรหลีกเลี่ยงความเป็นพิธีรีตองและความเข้มนวด และทุกคนในครอบครัวควรมีส่วนร่วมในการดำเนินการ

การอยู่กันพร้อมหน้าเช่นนี้จะเปิดโอกาสให้พ่อแม่ลูกและพี่น้องเชื่อมั่นในกันและกัน และให้บิดามารดามีโอกาสกล่าวตักเตือนและแนะนำบุตรธิดาของพวกเขา การอยู่กันพร้อมหน้าเช่นนี้จะให้โอกาสบุตรธิดาได้ให้เกียรติบิดามารดาและแสดงความสำนึกคุณต่อพรของครอบครัวทั้งนี้เพื่อให้สัญญาที่พระเจ้าทรงทำกับพวกเขาเกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างแท้จริง และทำให้ชีวิตของเขายืนยาวและมีความสุข...

เรา... ขอให้คนหนุ่มสาวอยู่ที่บ้านเย็นวันนั้นและใช้พลังงานของพวกเขาทำให้การสังสรรค์ให้ความรู้ เกิดประโยชน์ และนำสนใจ

ถ้าวิสุทธิชนเชื่อฟังคำแนะนำ

ดังกล่าว เราสัญญาว่าพรมากมายจะเกิดขึ้น ความรักที่บ้านและการเชื่อฟังบิดามารดาจะเพิ่มพูน ศรัทธาจะเติบโตในใจเยาวชนแห่งอิสราเอล พวกเขาจะมีพลังต่อสู้อิทธิพลชั่วร้ายและการล่อลวงซึ่งรุมเร้าพวกเขา

ขอแสดงความนับถือ,
โจเซฟ เอฟ. สมิธ
แอนธัน เอช. ลันด์
ชาร์ลส์ ดับเบิลยู. เพนโรส
ฝ่ายประธานสูงสุด ■

ข้อคิด

ฉันจะทำให้การสร้างสรรค์ในครอบครัวมีความสำคัญเป็นอันดับแรกได้อย่างไร

“ขณะทำงานเพื่อเสริมสร้างครอบครัวและบำรุงเลี้ยงสันติสุข จงนึกถึง... การสร้างสรรค์ในครอบครัวทุกสัปดาห์ ระวังอย่าทำให้การสร้างสรรค์ในครอบครัวเป็นเพียงสิ่งที่เอาไว้คิดที่หลังในวันที่มีงานยุ่ง ตัดสินใจว่าคืนวันจันทร์ครอบครัวท่านจะอยู่บ้านด้วยกันเพื่อการสร้างสรรค์นี้ อย่าปล่อยให้ข้อเรียกร้องของการทำงาน กีฬา กิจกรรมเสริมหลักสูตร การบ้าน หรือสิ่งอื่นใดสำคัญกว่าช่วงเวลานี้ที่ท่านจะอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวที่บ้าน โครงสร้างของการสร้างสรรค์ของท่านไม่สำคัญเท่ากับเวลาที่ให้ ควรมีการสอนพระกิตติคุณทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ จงทำให้การสร้างสรรค์เป็นประสบการณ์ที่มีความหมายสำหรับสมาชิกในครอบครัวทุกคน”

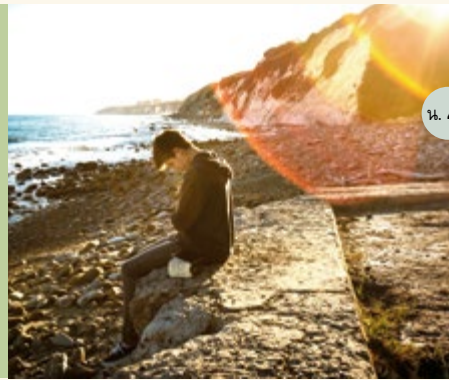
เอลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ แห่งโครัมมัครสาวกสิบสอง, “ทำให้การใช้ศรัทธาเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรก,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2014, 94.

อื่น ๆ ในฉบับนี้

สำหรับคนหนุ่มสาว

ออกไปใน ศรัทธา

ข้อคิดสี่ประการเหล่านี้จากชีวิตของนีไฟ
ให้ความมั่นใจแก่ท่านในการตัดสินใจของ
ท่านเอง

น. 44

สำหรับเยาวชน

น. 50

เพราะ โจเซฟ

ชีวิตท่านต่างจากเดิมเพราะศาสตาทพยากรณ์
โจเซฟ สมิธอย่างไร ลองพิจารณาทริอี่นี้

สำหรับเด็ก

ฉันรู้ว่า พระเยซู ทรงรักฉัน

ทำหนังสือเล่มเล็กของท่านเองเพื่อช่วยท่าน
แสดงความคารวะระหว่างอยู่ที่โบสถ์

น. 76

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิอภินิยุตสุดท้าย

12564 425